

Ingvild Lindaas Bringedal

Demokratiske ansvarliggjøringsmekanismer og deres påvirkning på tilstedeværelse av Pro-Government Militias

En kvantitativ studie

Masteroppgave i Statsvitenskap

Veileder: Halvard Buhaug

Mai 2019

Ingvild Lindaas Bringedal

**Demokratiske
ansvarliggjøringsmekanismer og deres
påvirkning på tilstedeværelse av Pro-
Government Militias**

En kvantitativ studie

Masteroppgave i Statsvitenskap
Veileder: Halvard Buhaug
Mai 2019

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap
Institutt for sosiologi og statsvitenskap

Sammendrag

Pro-Government Militias (PGMs) er bevåpnede grupperinger med en viss form for organisering, som støtter eller er sponset av lokale eller nasjonale myndigheter, men de er ikke en del av statens ordinære sikkerhetsstyrker. PGMs har gjennom mange studier blitt knyttet til ulike former for vold mot sivile og de er tilstedeværende i en høy andel borgerkriger. Ettersom PGMs ikke er en del av statens ordinære sikkerhetsstyrker, peker en rekke studier på ønsket om å unngå ansvarliggjøring som en årsak til at makthavere oppretter, eller tillater, PGMs. Det er imidlertid ingen studier som har operasjonalisert og sannsynliggjort dette argumentet. Derfor har denne studien hatt som formål å besvare hvilken påvirkning ulike demokratiske ansvarliggjøringsmekanismer har på tilstedeværelse av Pro-Government Militias.

De fem ansvarliggjøringsmekanismene som blir undersøkt i denne studien er rettsstaten, maktfordeling, mediefrihet, andel ekskludert befolkning samt frie og rettferdige valg. Dette blir gjort gjennom flere analyser av 164 land for årene 1981-2007. Resultatene tyder på at dersom målet til internasjonale organisasjoner, som FN eller EU, er å unngå at det oppstår PGMs i stater, bør de investere i høyt nivå av mediefrihet og frie og rettferdige valg i stater som er i faresonen for at det oppstår PGMs. Lav andel ekskludert befolkning og høyt nivå av maktfordeling ser også ut til å kunne bidra til lavere sannsynlighet for PGMs. En sterk rettsstat ser ikke ut til å gi lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs i staten.

Abstract

Pro-Government Militias (PGMs) are armed groups with a certain level of organisation, who supports, or are supported by, local or national authorities, but are not a part of the states' regular security forces. Through a number of studies PGMs have been linked to different kinds of violence against civilians, and they are present in a high share of civil wars. Due to the fact that PGMs are not a part of regular security forces, several studies have pointed to the possibility of avoiding accountability as a key cause as to why governments choose to form, or accept the presence of, PGMs in their states. However, none of these studies have operationalized, or tried to prove this argument through research. Therefore, the purpose of this study has been to answer what kind of affect different forms of democratic accountability mechanisms have on the presence of Pro-Government Militias.

Rule of law, division of power, media freedom, amount of excluded population, and free and fair elections are the five democratic accountability mechanisms that have been examined in this study. This has been done through several analyses of 164 countries between 1981-2007. The results indicate that if the aim of international organisations, such as the UN or the EU, is to avoid presence of PGMs, then they should invest in high levels of media freedom and free and fair elections in states that are at risk of getting PGMs. Low amounts of excluded population and high levels of division of power also seem to contribute to lower likelihood of presence of PGMs in a country. A strong rule of law does not seem to lower the likelihood of presence of PGMs.

Forord

Jeg vil rette en stor takk til Ole Magnus Theisen som hjalp meg med å komme i gang med denne masteroppgaven, og ledet meg i rett retning når det gjaldt tema høsten 2018. Den aller største takken går imidlertid til Halvard Buhaug, som tok over som veileder i slutten av november 2018. Hans innspill og råd har vært uvurderlige, han har pushet meg til å gjøre mitt beste, og denne masteroppgaven ville ikke blitt det den er i dag foruten han.

Så lenge jeg kan huske har jeg vært interessert i samfunn og politikk. Bachelorprogrammet i sammenlignende politikk ved UiB åpnet øynene mine for så mye kunnskap om samfunn og stat som jeg ikke visste at fantes. Gjennom faget ”The Commercialization of Security in Peace and Conflict” fikk jeg interessen for andre aktører som også deltar i krig og konflikt, enn stater selv. Jeg er glad for at mastergraden i statsvitenskap ved NTNU har gitt meg muligheten til å forske videre innenfor dette emnet som fasinerer meg, sammen med flinke forskere som Ole Magnus og Halvard.

Det er ikke bare Pro-Government Militias som har kriget. Jeg har også kriget utenfor denne masteroppgaven dette året. Takk til NRK og Anniken Huitfeldt som har latt meg fortelle om mine erfaringer, og som har bidratt til at det norske Forsvaret forhåpentligvis blir litt bedre for de som kommer etter meg. Jeg er spesielt stolt av meg selv for å ha gjort dette, og samtidig fullfører masteroppgaven til normert tid.

Takk til venner, min samboer Hans Einar og familie som har bidratt til at jeg etter fem år fullfører mastergraden min i statsvitenskap. Dere har gjort disse årene fantastiske for meg, og har gitt meg motivasjon til å gjøre mitt beste. Mine venner på studiet har gjort hverdagene på Dragvoll så mye bedre med hyggelige lunsjavgtaler hver eneste dag. En spesiell takk til min mor Ingrid er også nødvendig, for korrekturlesing og gode råd gjennom fem år. Og en siste takk til velferdsstaten Norge, jeg har etter 18 års skole- og universitetsgang fått etter behov, så nå er jeg klar til å tre inn i arbeidslivet og yte etter evne!

Trondheim mai 2019

Ingvild Lindaas Bringedal

Innholdsfortegnelse

SAMMENDRAG	I
ABSTRACT	II
FORORD	IV
TABELLER	VIII
FIGURER	IX
1 INNLEDNING	1
1.1 AKTUALISERING	1
1.2 STUDIENS FORSKNINGSSPØRSMÅL	2
1.3 OPPGAVENS OPPBYGNING OG RESULTATER	2
2 TEORETISK RAMMEVERK OG TIDLIGERE FORSKNING	5
2.1 DEFINISJONER.....	5
2.1.1 <i>Pro-Government Militias</i>	5
2.1.1.1 Begrepene ”government” og ”militias”	5
2.1.1.2 Ulike definisjoner på fenomenet Pro-Government Militias	6
2.1.1.3 Eksempler på PGMs	7
2.1.1.4 Denne studiens definisjon på PGMs	8
2.1.2 <i>Demokratisk ansvarliggjøring</i>	9
2.1.2.1 Demokrati	9
2.1.2.2 Ansvarliggjøring.....	10
2.2 TIDLIGERE FORSKNING	12
2.2.1 <i>PGMs rolle i konflikter og som voldsutøvere</i>	14
2.2.2 <i>Regimer og styresett PGMs er tilstede i</i>	15
2.2.3 <i>Ansvarliggjøring og Pro-Government Militias</i>	17
2.3 RAMMEVERK FOR HYPOTESER	18
2.3.1 <i>Horisontale ansvarliggjøringsmekanismer</i>	19
2.3.1.1 Rettsstaten	19
2.3.1.2 Maktfordeling	20
2.3.2 <i>Vertikale ansvarliggjøringsmekanismer</i>	22
2.3.2.1 Mediefrihet	23
2.3.2.2 Ekskludering av befolkning	25
2.3.2.3 Frie og rettferdige valg	27
2.3.3 <i>Diskusjon</i>	30
3 DATA OG METODE	34
3.1 DATA SOM MÅLER TILSTEDEVÆRELSE AV PGMs	34
3.2 VARIABLER	35
3.2.1 <i>Avhengige variabler</i>	35
3.2.2 <i>Forklaringsvariabler</i>	37
3.2.2.1 Rettsstat	38
3.2.2.2 Maktfordeling	38
3.2.2.3 Mediefrihet	39
3.2.2.4 Eksklusjon	39
3.2.2.5 Frie valg.....	39
3.2.2.6 Statenes mønster gjennom de ulike variablene	40
3.2.2.7 Høy korrelasjon mellom forklaringsvariabler	41
3.2.3 <i>Kontrollvariabler</i>	42

3.3 ANALYSEMETODE.....	43
3.3.1 <i>Multinomisk logistisk regresjon</i>	43
3.3.2 <i>Paneldata</i>	44
3.4 STUDIETS VALIDITET OG RELIABILITET	45
3.4.1 <i>Reliabilitet</i>	46
3.4.2 <i>Validitet</i>	46
4 RESULTATER OG DISKUSJON.....	49
4.1 SIGNIFIKANS VERSUS SUBSTANS	49
4.2 ANALYSER.....	50
4.2.1 <i>Resultater for den avhengige variabelen PGM tilstede</i>	51
4.2.2 <i>Resultater for den avhengige variabelen PGM type</i>	55
4.3 ROBUSTHETSTESTER.....	58
4.3.1 <i>Ulike mindre utvalg</i>	59
4.3.1.1 <i>Ulik økonomisk bakgrunn</i>	59
4.3.1.2 <i>Geografiske utvalg</i>	60
4.3.1.3 <i>Ulike tidsepoker</i>	61
4.3.2 <i>Andre former for standardfeil</i>	61
4.3.3 <i>Analysert gjennomført med logistiske paneldataanalyser</i>	62
4.4 DISKUSJON AV RESULTATER OPP MOT HYPOTESENE	63
4.4.1 <i>Rettsstaten</i>	63
4.4.2 <i>Maktfordeling</i>	66
4.4.3 <i>Mediefrihet</i>	68
4.4.4 <i>Eksklusjon</i>	70
4.4.5 <i>Frie valg</i>	73
4.5 OPPSUMMERING OG REFLEKSJON.....	75
5 KONKLUSJON.....	78
5.1 DENNE STUDIENS FUNN	78
5.2 VIDERE FORSKNING	78
5.3 DENNE STUDIENS VIDERE BETYDNING	80
LITTERATURLISTE.....	82
APPENDIX	89

Tabeller

I studien:

Tabell 1: Deskriptiv statistikk for forklaringsvariabler, for årene mellom 1981-2007.....	40
Tabell 2: Korrelasjonstabell for forklaringsvariabler.....	41
Tabell 3: Deskriptiv statistikk for kontrollvariabler, for årene mellom 1981-2007.....	43
Tabell 4: Hovedanalyser for avhengig variabel PGM tilstede med RRR-koeffisienter for årene mellom 1981-2007.....	52
Tabell 5: Hovedanalyser for avhengig variabel PGM type med RRR-koeffisienter for årene mellom 1981-2007.....	56
Tabell 6: Oversikt over resultatene for hypotesene.....	75

I appendix:

Tabell A1: Hovedanalyser med log-odds koeffisienter for PGM tilstede mellom 1981-2007.....	90
Tabell A2: Hovedanalyser med log-odds koeffisienter for PGM type mellom 1981-2007.....	91
Tabell A3: Analyser med utvalg fra rike land for PGM tilstede mellom 1981-2007.....	92
Tabell A4: Analyser med utvalg fra rike land for PGM type mellom 1981-2007.....	93
Tabell A5: Analyser med utvalg fra fattige land for PGM tilstede mellom 1981-2007.....	94
Tabell A6: Analyser med utvalg fra fattige land for PGM type mellom 1981-2007.....	95
Tabell A7: Analyser med utvalg fra Amerika for PGM tilstede mellom 1981-2007.....	96
Tabell A8: Analyser med utvalg fra Amerika for PGM type mellom 1981-2007.....	97
Tabell A9: Analyser med utvalg fra Afrika for PGM tilstede mellom 1981-2007.....	98
Tabell A10: Analyser med utvalg fra Afrika for PGM type mellom 1981-2007.....	99
Tabell A11: Analyser med utvalg fra Asia for PGM tilstede mellom 1981-2007.....	100
Tabell A12: Analyser med utvalg fra Asia for PGM type mellom 1981-2007.....	101
Tabell A13: Analyser med utvalg fra under den kalde krigen for PGM tilstede mellom 1981-1990.....	102
Tabell A14: Analyser med utvalg fra under den kalde krigen for PGM type mellom 1981-1990.....	103
Tabell A15: Analyser med utvalg fra etter den kalde krigen for PGM tilstede mellom 1991-2007.....	104
Tabell A16: Analyser med utvalg fra etter den kalde krigen for PGM type mellom 1991-2007.....	105
Tabell A17: Analyser med Huber/White/Sandwich standardfeil for PGM tilstede mellom 1981-2007.....	106
Tabell A18: Analyser med Huber/White/Sandwich standardfeil for PGM type mellom 1981-2007.....	107
Tabell A19: Analyser med logistisk paneldata og "fixed effects"-estimator tilsvarende PGM tilstede mellom 1981-2007.....	108
Tabell A20: Analyser med logistisk paneldata og "fixed effects"-estimator tilsvarende PGM type mellom 1981-2007.....	109
Tabell A21: Analyser med logistisk paneldata og "random effects"-estimator tilsvarende PGM tilstede mellom 1981-2007.....	110
Tabell A22: Analyser med logistisk paneldata og "random effects"-estimator tilsvarende PGM type mellom 1981-2007.....	111

Figurer

Figur 1: Stater med tilstedeværelse av inaktive og aktive PGMs i minst ett år i løpet av perioden 1981-2007.....	13
Figur 2: Sammenheng mellom voldsmonopol og rettsstat.....	20
Figur 3: Maktfordeling sin forventede påvirkningskraft på tilstedeværelse av PGMs.....	22
Figur 4: Media sin forventede påvirkningskraft på tilstedeværelse av PGMs.....	24
Figur 5: Eksklusjon sin forventede påvirkningskraft på tilstedeværelse av PGMs.....	27
Figur 6: Frie valg sin forventede påvirkningskraft på tilstedeværelse av PGMs.....	29
Figur 7: Forholdet mellom de ulike ansvarliggjøringsmekanismene og deres påvirkning på tilstedeværelse av PGMs.....	32
Figur 8: Fordeling på den avhengige variabelen PGM tilstede for årene 1981-2007.....	36
Figur 9: Fordeling på den avhengige variabelen PGM type for årene 1981-2007.....	37
Figur 10: Sammenheng mellom rettsstat og PGM tilstede i Modell 1.....	64
Figur 11: Sammenheng mellom rettsstat og PGM type i Modell 7.....	65
Figur 12: Sammenheng mellom maktfordeling og PGM tilstede i Modell 2.....	66
Figur 13: Sammenheng mellom maktfordeling og PGM type i Modell 8.....	67
Figur 14: Sammenheng mellom mediefrihet og PGM tilstede i Modell 3.....	69
Figur 15: Sammenheng mellom mediefrihet og PGM type i Modell 9.....	70
Figur 16: Sammenheng mellom eksklusjon og PGM tilstede i Modell 4.....	71
Figur 17: Sammenheng mellom eksklusjon og PGM type i Modell 10.....	72
Figur 18: Sammenheng mellom frie valg og PGM tilstede i Modell 5.....	73
Figur 19: Sammenheng mellom frie valg og PGM type i Modell 11.....	74

1 Innledning

1.1 Aktualisering

Etter at president Daniel Ortega ønsket å gjennomføre en trygdereform som krevde høyere skatter men færre sosiale goder, begynte pensjonister og studenter i Nicaragua å gjennomføre fredelige demonstrasjoner mot presidenten i april 2018. Dette førte til at militsgrupper som støttet presidenten begynte å utøve vold mot demonstrantene for å stanse dem. Mellom april og oktober drepte militsgruppene minst 325 demonstranter, og såret over 2000. I tillegg flyktet titusenvis av mennesker fra landet, og mediene ble undertrykt av regimet og dets støttespillere som også angrep journalister. Myndighetene stoppet ikke militsgruppene som da utøvde vold på vegne av president Ortega (Maldonado 2019).

Disse ugjerningene ble gjennomført av såkalte Pro-Government Militias (PGMs). PGMs er bevæpnede aktører som trer inn og sloss på vegne av sittende styresmakter, lokalt eller nasjonalt, uten å være en del av statens ordinære sikkerhetsstyrker (Carey, Mitchell og Lowe 2013, 250). Dette er ikke et nytt fenomen, PGMs har vært til stede gjennom mange år. Andre eksempler på PGMs kan være de voldelige gruppene Det Muslimske Brorskap under president Morsi mellom 2011 og 2013 i Egypt (Raleigh and Kishi 2018, 2), eller Janjaweed som er aktive i Darfur-konflikten i Sudan (Carey, Colaresi og Mitchell 2015, 851). PGMs kan imidlertid også være inaktive grupper og som derfor ikke er voldelige. Et eksempel på dette er de mange gruppene i operasjon Stay Behind/Gladio i Vest-Europa under den kalde krigen som var klare i tilfelle Sovjet skulle invadere (Fanebust 2016).

PGMs som aktører har blitt knyttet til utøvelse av vold mot sivile gjennom mange studier. Av denne grunn kan de utgjøre en fare for sivile i de statene hvor de opererer, og det er derfor viktig å vite hva det er som kjennetegner de statene hvor disse aktørene er. PGMs finnes i fredstid, i tider med konflikt og i krig. I borgerkriger er de svært vanlige aktører (Carey, Mitchell og Lowe 2013, 255). Det finnes også PGMs i alle former for regimer, i alt fra sterke autoritære stater til liberale demokratier, men er dog vanligst i svake demokratier (Ahram 2016, 219; Raleigh 2016, 302; Carey, Colaresi og Mitchell 2015). Det trengs imidlertid flere kjennetegn på stater som er utsatt for å få PGMs, og eventuelt hvilke mekanismer som kan bidra til å unngå dem.

1.2 Studiens forskningsspørsmål

Mange studier som omhandler Pro-Government Militias nevner at det å unngå ansvarliggjøring (oversatt fra "accountability") er årsaken til at mange makthavere velger å opprette, eller tillate PGMs i sine stater (se for eksempel Böhmelt og Clayton 2018, 197; Carey og Mitchell 2012, 12; Carey og Mitchell 2016a, 4; Carey og Mitchell 2017a, 1; Carey, Colaresi og Mitchell 2015, 851; Carey, Colaresi og Mitchell 2016, 63; Blad 2017, 4; Aliyev 2017, 4). Disse argumenterer med at sterke demokratier har høyere grad av ansvarliggjøring av sine politikere, og derfor i liten grad har tilstedeværelse av PGMs, mens svake demokratier har ikke like sterk ansvarliggjøring og derfor vil det være høyere sannsynlighet for PGMs. Videre argumenteres det for at autoritære styresmakter ikke er like opptatt av å unngå ansvar da dette ikke er viktige aspekter ved disse regimene, og har derfor i liten grad PGMs (Carey, Colaresi og Mitchell 2015, 861; Ahram 2016, 217; Mitchell, Carey og Butler 2014, 824).

Det er altså mange som argumenterer for at ansvarliggjøring i stor grad påvirker etablering og eksistens av PGMs. Studiene som nevner ansvarliggjøring definerer imidlertid ikke nødvendigvis hva de legger i begrepet ansvarliggjøring, eventuelt hvilke aspekter ved fenomenet som gjør at det slår ut på om en stat velger å ha PGMs eller ikke. Derfor vil det i denne studien bli fokusert på hvordan ulike aspekter ved demokratisk ansvarliggjøring påvirker tilstedeværelse på PGMs. Forskningsspørsmålet denne studien vil forsøke å besvare blir derfor: *Hvilken påvirkning har ulike demokratiske ansvarliggjøringsmekanismer på tilstedeværelse av Pro-Government Militias?*

1.3 Oppgavens oppbygning og resultater

Forskingsspørsmålet skal besvares i denne studien gjennom å først definere de viktigste begrepene denne studien tar utgangspunkt i: PGMs og demokratisk ansvarliggjøring. Deretter vil tidligere forskning og denne studiens bidrag til forskningen på dette feltet bli presentert. De fem ansvarliggjøringsmekanismene rettsstat, maktfordeling, mediefrihet, eksklusjon av grupper i befolkningen og frie og rettferdige valg vil bli presentert og det vil bli utviklet hypoteser for de forventede effektene hver av de ulike ansvarliggjøringsmekanismene vil ha på tilstedeværelse av PGMs.

Ettersom forskningsspørsmålet og hypotesene som blir utformet er av generell art, vil kvantitativ metode være den metoden som er mest hensiktsmessig å bruke for å besvare forskningsspørsmål og hypoteser. Derfor har dataene blitt valgt ut etter mest mulig

generaliserbart omfang, og dataene fra Pro-Government Militias Dataset som måler tilstedeværelse av ulike former for PGMs mellom 1981 og 2007, blir brukt som data for de to avhengige variablene som blir undersøkt. Videre er det hentet inn data for de fem forklaringsfaktorene rettsstat, maktfordeling, mediefrihet, eksklusjon av grupper i befolkningen samt frie og rettferdige valg. Det er også hentet inn data for de seks kontrollvariablene som blir benyttet. Det har blitt gjennomført analyser for hver av de avhengige variablene med multinomisk logistisk regresjon som dekker 164 land mellom 1981 og 2007. Det er også gjennomført robusthetstester med ulike former for mindre utvalg, med andre former for standardfeil og med logistiske paneldatanalyser.

Resultatene viser overaskende nok at høyere nivå av rettsstaten gir høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs. Dette kan muligens skyldes at rettsstaten påvirker de andre ansvarliggjøringsmekanismene og påvirker tilstedeværelse av PGMs gjennom dem. Høyere nivå av maktfordeling fører til lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs. Høyere nivå av mediefrihet gir lavere sannsynlighet for aktive og semi-offisielle PGMs, stater med delvis frie medier har lavere sannsynlighet for inaktive PGMs, og stater med frie medier har også lavere sannsynlighet for uformelle PGMs. Jo høyere andel av befolkningen som er ekskludert innad i staten fører til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs. Friere og mer rettferdige valg fører til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs. Altså kan det se ut til at det i størst grad er mediefrihet og frie og rettferdige valg man bør investere i dersom man ikke ønsker tilstedeværelse av PGMs i staten. Høyt nivå av maktfordeling og lav andel ekskludert befolkning ser også ut til å kunne bidra til lavere sannsynlighet for PGMs.

Denne studiens resultater kan bidra til at internasjonale organer som FN, EU, NATO og lignende kan forebygge tilstedeværelse av PGMs. Dette kan de gjøre ved å investere i å få høyt nivå av maktfordeling, mediefrihet og frie valg, samt lavt nivå av eksklusjon i stater som er i fare for å opprette PGMs. Ettersom denne studien kommer frem til hvilke ansvarliggjøringsmekanismer som fører til lavere sannsynlighet for PGMs, kan denne studien bidra til forebygging av PGMs i stater. Derfor kan videre forskning fokusere på hvordan PGMs kan bidra i ulike urolige situasjoner hvor ekstra sikkerhetsstyrker kan være til hjelp. Det kan også forskes på hvordan PGMs kan avvikles på fredelige og stabiliserende måter.

2 Teoretisk rammeverk og tidligere forskning

For å kunne utvikle gode analyser til å besvare forskningsspørsmålet denne studien stiller, er det viktig å forstå fenomenene som inngår i forskningsspørsmålet. Denne delen av studien skal gi den bakgrunnen som trengs for å utvikle gode analyser. Dette vil bli gjort gjennom å først definere de mest sentrale begrepene. Deretter vil tidligere forskning på emnet PGMs bli presentert. Til slutt vil teori rundt de ansvarliggjøringsmekanismene som skal undersøkes gjennom dette studiet bli presentert og det vil bli utviklet hypoteser til hver av dem.

2.1 Definisjoner

Begge de viktigste fenomenene eller begrepene denne studien fokuserer på, Pro-Government Militias og demokratisk ansvarliggjøring, kan bli forstått på ulike måter ut i fra ulike kontekster og tidsperioder. Det er derfor viktig at det dannes en forståelse av hvilken kontekst man skal forstå disse ut i fra i denne studien. Dette vil også styrke studiens validitet da det vil føre til at man kan være sikker på at man operasjonaliserer fenomenene eller begrepene på en liknende måte som de andre studiene innenfor fagfeltet som undersøker PGMs og konflikt.

2.1.1 Pro-Government Militias

Pro-Government Militias (PGMs) er det minst kjente fenomenet denne studien omhandler, og er derfor viktigst å få en dekkende forståelse av. Dette vil bli gjort gjennom å først definere de ulike komponentene av PGMs som ”government” og ”militias”, før tidligere definisjoner på PGMs fremmet av andre forskere bli presentert. Deretter vil PGMs bli eksemplifisert gjennom å presentere noen av de PGMs som inngår i denne studien. Til slutt vil definisjonen denne studien vil bruke om PGMs bli presentert.

2.1.1.1 Begrepene ”government” og ”militias”

”Government” er et engelsk ord som ifølge English Oxford Dictionaries kan bety tre ulike ting: ”the group of people with the authority to govern a country or a state; a particular ministry in office”, ”the system by which a state or community is governed” eller ”the action or manner of controlling or regulating a state, organization, or people” (*English Oxford Dictionaries* s.v. ”Government”, lest 4. mars 2019). ”Government” er altså et svært fleksibelt begrep som må forstås både som en president eller en regjering, men også som et helt regime

eller styresett. I denne oppgaven vil "government" bli byttet ut med makthavere, myndigheter eller regime, for å være sikker på at man fanger opp variasjonene i styresettene militsgruppene støtter. Å være "pro" noe, betyr å være for, eller å støtte noe. I dette tilfellet er det "pro government", som betyr at man støtter makthaverne, myndighetene eller regimet.

En "militia" kan oversettes til en militis eller en militsgruppe, og kan bli definert som en gruppe bevæpnede sivile som fungerer som en militær enhet (Eliassen 2014, iv). De er sivile da de verken er en del av en stats offisielle maktapparat eller av private militære sikkerhetselskaper, og kan derfor ikke ansees som profesjonelle soldater. "Pro-government militias" kan derfor forstås som militsgrupper som støtter makthaverne eller regimet i en stat.

2.1.1.2 Ulike definisjoner på fenomenet Pro-Government Militias

Det er flere studier som har definert PGMs på ulike måter, og med fokus på ulike aspekter ved PGMs som aktører. På den ene siden defineres PGMs av Schneckener som "irregular combat units that usually act on behalf of, or are at least tolerated by, a given regime" (2006, 25). Schneckener setter i denne definisjonen fokus på gruppens konkrete funksjon som kampstyrker og deres tilknytning til regimet. På den andre siden definerer Raleigh og Kishi PGMs som "armed, political organizations that assist regime and state elites through illicit state violence" (2018, 1). I denne definisjonen er fokuset rettet på konsekvensene av PGMs, nemlig at de er politiske aktører som påvirker politikk, og de gjør det gjennom voldsutøvelse.

Carey, Mitchell og Lowe har imidlertid en mer omfattende definisjon med flere punkter som må være oppfylt for at en gruppe skal kunne kalles for en PGM. De definerer en PGM som "1. is defined as pro-government or sponsored by the government (national or subnational), 2. is defined as not being part of the regular security forces, 3. is armed, and 4. has some level of organization" (2013, 250). Definisjonen dekker mange aspekter ved fenomenet PGMs. Ifølge denne definisjonen på PGMs er de organiserte, væpnede aktører som ikke er formelt en del av en stats ordinære sikkerhetsstyrker, men som i større eller mindre grad handler på vegne av et regime. Militisgruppene trenger ikke ha noen formell forbindelse til makthaverne, men blir i det minste tolerert av dem.

I tillegg skiller Carey, Mitchell og Lowe (2013) mellom "informal" PGMs og "semi-official" PGMs. "Informal" PGMs beskrives som knyttet til, støttet av, eller alliert med regimet. De kan også være bevæpnet eller trent av regimet. Hovedforskjellen på "informal" og "semi-official" PGMs er at "informal" PGMs sin link til regimet ikke er offisielt eller formelt anerkjent av regimet, de er også ofte mindre organisert. "Semi-official" PGMs har en

formell eller lovmessig anerkjent status, og kan ha en underdanig rolle i tilknytningen til vanlige militære styrker og politiet. De er gjerne også anerkjent gjennom offisielle dokumenter i regimet (Carey og Mitchell 2016b).

Videre går det også an å inkludere flere aktører i fenomenet PGMs. Det gjør Abdelrahman når han definerer PGMs som "all non-conventional military entities that are empowered by the state to undertake security-related functions that reinforce the political regime in return for exclusive private gains" (2017, 11). Denne definisjonen er svært vid i den forstand at den inkluderer alle former for grupper som kjemper på vegne av makthaverne utenfor statens ordinære sikkerhetsstyrker. I Abdelrahman (2017) sin studie blir PGMs inndelt i under-kategoriene "informal" PGMs og "semi-official" PGMs etter Carey, Mitchell og Lowe (2013) sin definisjon, men Abdelrahman inkluderer også "private military firms". Her blir altså private militære sikkerhetsselskap også inkludert i definisjonen av PGMs, i motsetning til i de fleste andre definisjoner og studier.

Private militære selskap kan imidlertid ikke defineres som "pro-government" i seg selv, ettersom de som leiesoldater stort sett arbeider for alle som er villige til å betale for dem, også andre aktører enn makthavere eller regimer.

2.1.1.3 Eksempler på PGMs

For å gi en bedre forståelse av fenomenet PGMs vil det også bli gitt noen eksempler på hvordan de kan arte seg. Det finnes ulike former for PGMs, og selv om de er bevæpnet betyr det ikke at de nødvendigvis har vold som målsetning.

Et av de verste eksemplene på hva en PGM-gruppe kan utrette er Interahamwe sin rolle i Rwanda i 1994, hvor de gjennomførte store deler av folkemordet. De var underlagt regjeringspartiet MRND(D) og ble opp trent og supplert av franske styrker. (Mellerud 2012, 4). Interahamwe ble først opprettet som en borgervernsgruppe av sivile som skulle beskytte mot RPF (partiet som har styrt Rwanda etter folkemordet). Gruppen bestod i høy grad av unge hutumenn med dårlige framtidsutsikter, da mange av dem var analfabeter og arbeidsløse. Etter lang tid med rasisme og sporadisk vold mot tutsiene, ble presidentens død en utløsende faktor til det som endte som et flere måneder langt folkemord mot tutsiene, i stor grad utført av Interhamwe (Mellerud 2012, 79-81).

I Israel ble det etter flere terrorangrep på sivile i 1974 opprettet PGM-gruppen The Civil Guard, som består av sivile som utfører politioppgaver i lokalmiljøene. Gruppen har opprettet patruljeringsgrupper, kontrollpunkter, de inspisierer offentlige plasser og forsøker å

oppretholde sikkerhet rundt skoler. Politiet tillater deres tilstedeværelse og lar dem gjøre lette oppgaver som i utgangspunktet er politiets ansvar (Hasisi, Alpert og Flynn 2009, 191).

Under den kalde krigen ble det opprettet PGMs i Skandinavia, Belgia, Nederland, Frankrike, Storbritannia og Italia i samråd med NATO og CIA. Operasjonen kaltes Gladio eller Stay Behind, og bestod av grupper som skulle slåss mot Sovjet etter en eventuell okkupasjon (Fanebust 2016, 38). Denne operasjonen ble aldri nevnt i noen av NATO sine strategiske dokument, da det ble forventet at det ville ha ødeleggende konsekvenser for den offentlige moralen dersom det ble kjent at alliansen forventet at Sovjet ville knuse dem og okkupere mesteparten av Vest-Europa (Riste 2014, 54).

I Norges Stay Behind-operasjon ble det opprettet flere ulike grupperinger rundt 1950 som skulle ha ulike oppgaver under en eventuell okkupasjon. Den ene gruppen som ble kalt Rocambole skulle ha ansvar for sabotasje og andre offensive operasjoner. Gruppen som ble kalt Lindus skulle drive med etterretning. Og gruppen Blue Mix skulle drive med evakuering av viktige mennesker. Disse gruppene fikk fra starten av den kalde krigen et lite kontor ved Forsvarsstabens kontorer, og fikk store ressurser fra myndighetene. Ettersom dette var hemmelige grupperinger var det imidlertid svært få som visste om deres eksistens eller hva de gjorde, og kontoret hadde ikke telefoner tilgjengelig på grunn av faren for avlytting. Medlemmene av gruppene var ikke yrkesmilitære, og de visste ikke om navn på andre medlemmer. Alt de stort sett visste var at dersom Sovjet kom, skulle de møte opp på visse steder til visse tidspunkt (Fanebust 2016, 64-65). Ettersom Sovjetunionen ikke okkuperte Norge, eller andre land i Europa, forble dette kun tilstedeværelse av inaktive PGMs, og vi kan ikke si noe om hvor godt disse ville fungert i praksis.

2.1.1.4 Denne studiens definisjon på PGMs

I denne studien vil det bli tatt utgangspunkt i Carey, Mitchell og Lowe (2013) sine definisjoner på PGMs og deres underkategorier av PGMs. Ettersom det er deres datasett som blir brukt i analysene, vil resultatene også bli mest valide dersom det er de som har definert fenomenet som også måler det. Det er også denne definisjon som oftest går igjen i forskningen på fenomenet. Derfor blir Pro-Government Militias i dette studiet definert slik: *Pro-Government Militias (PGMs) er bevåpnede grupperinger med en viss form for organisering, som støtter eller er sponset av lokale eller nasjonale myndigheter, men som ikke er en del av statens ordinære sikkerhetsstyrker. I tillegg vil også underkategoriene "informal"*

PGMs og ”semi-official” PGMs som er utviklet av Carey, Mitchell og Lowe (2013) bli brukt, og er oversatt til henholdsvis uformelle PGMs og semi-offisielle PGMs.

2.1.2 Demokratisk ansvarliggjøring

2.1.2.1 Demokrati

For å kunne forstå demokratisk ansvarliggjøring er det nødvendig å først skape en forståelse av hva som menes med demokrati. Demokrati er et begrep de fleste kjenner godt til, og har en formening om hva innebærer. Det er imidlertid også et begrep som har betydd ulike ting i ulike historiske perioder (Whitehead 1997, 121). Collier og Levitsky forsøkte å telle antall definisjoner de kunne finne på dimensjoner av demokrati, men stoppet når de nådde 550 (Schedler 2001, 151). Begrepet demokrati kan derfor ha ulik betydning fra person til person, og kan dermed forstås vilkårlig (Heywood 2004, 255).

I demokratiet er gjennomføring av valg og representasjon sentralt. Valg er en måte å komme frem til kandidater som skal representere folket i en stat, og kan gjennomføres på en rekke ulike måter. Hvem folket er, og hvordan folket skal representeres, har imidlertid blitt diskutert fra antikkens tid og frem til i dag (Held 2006). Representasjon har fordeler og ulemper, slik alle former for delegering har. John Stuart Mill argumenterte for at det representative demokratiet gir mekanismer hvor makthaverne blir kontrollert og holdt ansvarlige, det bidrar til rasjonelle debatter og gjennom valgkamp fører det til de beste mulige lederne (Mill [1861] 1951). Demokratiets representativitet har også baksider, og det blir beskyldt for ikke å fungere godt nok, da kunnskapen i befolkningen er skjevfordelt, og mange er feilinformert. Dette er et problem da folket ikke får representanter som representerer deres egentlige interesser, da de ikke nødvendigvis vet hva som er i deres egeninteresse (Brennan 2016, 32). I tillegg er det heller ikke noe klart grunnlag representantene er valgt inn på. Kan representanter stemme fritt ut i fra hva de mener er best, eller må de stemme etter partilinjer i embete som de er representant for (Elau et al. 1959, 749)? Uansett hvilken politiske kultur man har i en stat for representasjon, så tar ofte folkevalgte avgjørelser som ikke er i overensstemmelse med hva deres velgere forventet eller ønsket.

Demokrati kan defineres på en rekke måter. På den ene siden definerer Przeworski et al. demokratier kun som alle regimer hvor det avholdes valg, og opposisjonen har en viss sjanse til å vinne og innta embetet (2001,167). På den andre siden finnes det også mer omfattende definisjoner. Et eksempel på dette er Møller og Skaaning (2014, 43-45), som mener demokratier generelt defineres av konkurrerende valg, men som utover dette har laget

en stige med fire trinn hvor man må innfri visse krav for å kvalifisere for de ulike trinnene. Trinnene kalles *minimalistdemokratier*, *elektorale demokratier*, *polyarki* og *det liberale demokrati*. I *minimalistiske demokratier* kreves det kun at det er reell konkurranse ved valgene, altså at det er valgene som avgjør hvem som styrer staten. I *liberale demokratier* kreves det videre at valgene er frie, rettferdige og at alle medlemmer av befolkningen som er stemmedyktige får lov til å delta, at det er likhet for loven (også kalt rettsstat, samt at man har politiske rettigheter som ytringsfrihet, bevegelsesfrihet, frihet til å organisere seg, religionsfrihet, og frihet til å demonstrere fredelig (Møller og Skaaning 2014, 43-45). I tillegg trengs det også at ledere holdes ansvarlige gjennom maktfordeling (Lowi et al. 2014, 93).

Dersom alle stater skal holde de høye kravene som liberale demokratier har for å kunne kalles demokratier, ville det imidlertid være svært få stater som kan ansees som demokratier. Alle kravene liberale demokratier krever er i praksis vanskelige å få gjennomført uten at staten har et visst nivå av økonomisk utvikling, ettersom det liberale demokratiske system i praksis krever at borgere flest har en grunnleggende god utdanning samt et visst nivå av sosial utvikling, for at systemet kan opprettholdes. Derfor bør demokrati ansees som et kontinuum, hvor minimalistiske demokratier er nederst på skalaen, mens liberale demokratier er et øverste ideal på skalaen som de færreste stater klarer å oppfylle. Ettersom denne studien skal undersøke ulike dimensjoner som rettsstat, maktfordeling, mediefrihet, fravær av eksklusjon av befolkning, samt frie og rettferdige valg er det i hovedsak aspekter ved demokratiet som er høyt oppe på kontinuumet for demokrati som vil være i fokus i denne studien.

2.1.2.2 Ansvarliggjøring

I demokratier velger folket representanter til ulike embeter som styrer staten på vegne av dem. For å sørge for at denne makten ikke misbrukes må representantene holdes ansvarlige. Ansvarliggjøring foregår både langs den vertikale maktaksen og den horisontale maktaksen. Den vertikale ansvarliggjøringen foregår ved at folket holder politikerne ansvarlige gjennom valg, og gjenvalg. Folket har også rettigheter som ytringsfrihet, bevegelsesfrihet, religionsfrihet, frihet til å organisere seg, frihet til å gjennomføre fredelige demonstrasjoner og så videre (O'Donnell 2004, 33). Dette må gjelde for alle i befolkningen, uansett kjønn, seksuell legning, etnisitet eller økonomisk bakgrunn. Det er også nødvendig at media gjennomfører sin rolle i den vertikale ansvarliggjøringen, ved å drive med gravende journalistikk og på den

måten bidra til å opplyse folket om hvordan makthaverne forvalter makten sin (Brunetti og Weder 2003, 1805).

Makthaverne holdes også ansvarlige horisontalt gjennom maktfordeling og rettsstaten. Maktfordeling fordeler makten mellom lovgivende, utøvende og dømmende makt, som holder hverandre ansvarlige (Hamilton, Madison og Jay 1961, 302). Rettsstaten sier at det skal være likhet for loven, som innebærer at alle må følge lovene, og alle som bryter lovene skal straffes likt uansett bakgrunn eller embete (Fukuyama 2014, 11).

Ansvarliggjøring er et viktig aspekt i liberale demokratier, men også i minimalistiske demokratier. Som det vil bli vist i litteraturgjennomgangen er det mange studier som peker på muligheten for å unngå ansvarliggjøring, som årsak til at det er tilstedeværelse av PGMs i stater. Carey, Colaressi og Mitchell (2015) er de som i størst grad inkorporerer ansvarliggjøring i sin teori for å bygge sine hypoteser om hvilke stater som har PGMs og ikke. Her viser de til Grant og Keohane som beskriver ansvarliggjøring som ”[i]n politics, ensuring accountability requires establishing institutions that provide information to those people trying to hold power-wielders accountable and that enable them to impose sanctions on the power-wielders” (2005, 30). Altså kreves det både institusjoner som kan gi informasjon til de som prøver å holde makthavere ansvarlige, slik frie medier skal fungere som, samt institusjoner som gjør det mulig å holde representanter ansvarlige, som valg, maktfordeling og rettsstaten. Dette er teorien Carey, Colaressi og Mitchell (2015) bygger alle sine hypoteser rundt, men de operasjonaliserer ikke begrepet ansvarliggjøring og undersøker det heller ikke metodisk. Derfor ønsker jeg å operasjonalisere disse aspektene ved ansvarliggjøring, og undersøke hvordan disse påvirker tilstedeværelse av PGMs.

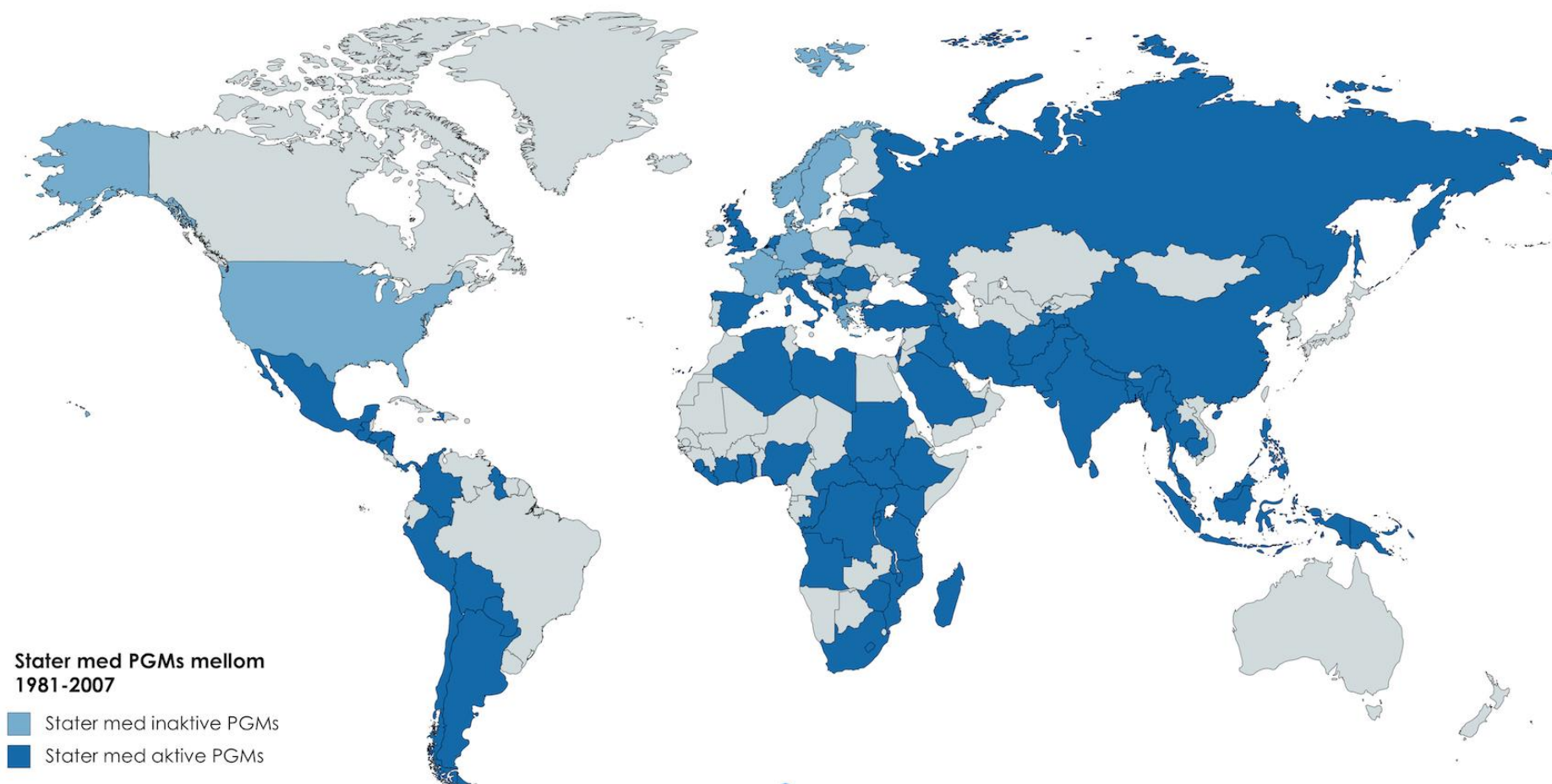
Jeg velger derfor å definere demokratisk ansvarliggjøring som *en prosess hvor det finnes institusjoner som videreformidler informasjon om makthaveres handlinger, og at det finnes institusjoner som kan gi makthaverne sanksjoner*. Videre operasjonaliseres ansvarliggjøring ved å undersøke de horisontale ansvarliggjøringsmekanismene rettsstat og maktfordeling. Også de vertikale ansvarliggjøringsmekanismene mediefrihet, ekskludering av befolkning (ettersom hele befolkningen må kunne delta i demokratiet for å kunne holde makthaverne ansvarlige), samt frie og rettferdige valg, skal undersøkes. Studien skal undersøke hvilken påvirkning disse ulike ansvarliggjøringsmekanismene har på om det er tilstedeværelse av PGMs i en stat eller ei.

2.2 Tidligere forskning

Alle former for regimer over hele verden har, eller har hatt, tilstedeværelse av Pro-Government Militias (Ahram 2016, 207; Carey, Colaresi og Mitchell 2015, 851). Figur 1 viser hvilke stater i verden som har hatt tilstedeværelse av inaktive eller aktive PGMs, i minst ett år i løpet av perioden 1981-2007. Her viser kartet at det er, eller har vært, tilstedeværelse av PGMs i alle typer regimer, både i liberale og svake demokratier, samt i ulike former for autoritære stater. Blant liberale demokratier hadde for eksempel de Skandinaviske landene tilstedeværelse av inaktive PGMs, som ventet på en eventuell innovasjon av Sovjetunionen under den kalde krigen. Spania brukte PGMs i kampen mot ETA (Mitchell, Carey og Butler 2014, 820), mens Storbritannia brukte PGMs i kampen mot irene og katolikkene i Nord-Irland (Carey og Mitchell 2016b). Det er også PGMs i svake stater som Angola, Sudan, Pakistan og Afghanistan. Blant autoritære stater finner vi også PGMs for eksempel i Kina, Saudi Arabia og Libya i perioden 1981-2007 (Carey, Mitchell og Lowe 2013).

Forskning på PGMs er et felt som har fått fokus i løpet av de omtrent siste 20 årene, da staten tidligere har blitt ansett som en enhetlig aktør (Carey, Mitchell og Lowe 2013, 250). De tidligste studiene som ble gjennomført var i størst grad casestudier (for eksempel Robinson 1995, Stanley 1996, Campbell og Brenner 2000). Den første kvantitative databasen på PGMs kom fra Carey Mitchell og Lowe i 2013, og åpnet for videre kvantitative undersøkelser. Det er også gjennomført en rekke litteratur-”reviews” om disse aktørene (se for eksempel Jentzsch, Kylvas og Schubiger 2015, Carey og Mitchell 2017b).

Studiene av væpnede grupper som sloss på samme side som regimet i konflikter har i liten grad hatt et felles teoretisk rammeverk når det gjelder navn og definisjoner av disse aktørene. Blant annet finner man her studier av dødsgrupper i El Salvador (Stanley 1996), studier av dødsgrupper i den globale sammenheng (Campbell og Brenner 2000), paramilitære grupper i Latin-Amerika (Centino 2002; Mazzei 2009), armerte politiske partiorganisasjoner i Indonesia (Cribb 2001; Robinson 1995, 288), delstats-guvernører i Nigerias bruk av Bakassi Boys for egen vinning (Reno 2002), samt diskusjoner om statlige sponsede militsgrupper i Indonesia, Irak og Iran (Ahram 2011). Videre har Hughes og Tripodi (2009) sett på grupper de kaller surrogatstyrker som de igjen har delt inn i ”home guards”, militsgrupper, ”counter”-gjenger og ”pseudo”-gjenger. I tillegg har Peic (2014) samt Clayton og Thomson (2014) utgitt studier av hva de kaller Civil Defence Forces. Aliyev (2016) undersøker i et casestudie militsgrupper i Ukraina, hvorvidt disse egentlig er statlige parallelle militsgrupper heller enn statlig manipulerte militsgrupper. Alle disse ulike aktørene som blir gitt ulike navn av ulike

Figur 1: Stater med tilstedeværelse av inaktive og aktive PGMs i minst ett år i løpet av perioden 1981-2007¹. Kilde: Carey, Mitchell og Lowe (2013).

¹ Dette kartet er oppdatert til hvordan verden ser ut i dag. Sør-Sudan er merket med aktive PGMs, siden det i denne perioden var en del av Sudan som hadde aktive PGMs. Tsjekkia og Slovakia har ikke hatt aktive PGMs i løpet av perioden, men er markert med aktive PGMs ettersom Tsjekkoslovakia hadde PGMs på 1980-tallet. Carey, Mitchell og Lowe (2013) sitt PGMD-datasett har ikke oppgitt data for Somalia, noe som gjør at Somalia ikke er markert for PGMs i denne perioden.

forskere faller likevel inn under definisjonene av Pro-Government Militias som denne studien og Carey, Mitchell og Lowe (2013) har, da de er væpnede grupperinger utenfor statens ordinære sikkerhetsstyrker, som agerer på vegne av regimet.

Det er også studier som tar for seg bredere konsepter, som for eksempel Dowdle (2007) som undersøker aktører de kaller paramilitære, hvor PGMs blir dekket av begrepet, men det blir også vanlige profesjonelle enheter som for eksempel politi eller grensevakter. Raleigh (2016) ser på militsgrupper som helhet, uten å differensiere mellom militsgrupper som kjemper spesifikt for regimet eller ikke. Jentsch, Kalyvas og Schubiger (2015) undersøker også det de kaller militsgrupper, men de ser spesifikt på grupper som sloss mot rebellgrupper, uansett om militsgruppen har en tilknytning til regimet eller ei.

Det har etter Carey, Mitchell og Lowe (2013) også blitt opprettet flere datasett med PGMs. Blant annet African Relational Pro-Government Militia Dataset (RPGMD) av Magid og Schon (2018), og PGM-Set av Raleigh og Kishi (2018) som begge baserer seg på PGMs i Afrika. I tillegg har også datasettet History of Armed Actors Dataset (HAAD) av Otto, Scherpf og Ghodes (2017) inkludert PGMs som en av aktørene det blir redegjort for.

Den tidligere forskningen på PGMs er videre delt inn i studier om vold og konflikt, styresett og statlig kapasitet, og de studiene som har ansvarliggjøring som utgangspunkt for sin forskning, eller viser til dette. Alle studier på PGMs vil ikke bli gjennomgått, da det vil ta for mye plass, men det vil bli gitt en oversikt over hva som finnes av forskning på området.

2.2.1 PGMs rolle i konflikter og som voldsutøvere

Pro Government Militias er aktører som finnes spesielt i stater som er i intern konflikt. Carey, Mitchell og Lowe (2013, 255) fant at det var tilstedeværelse av PGMs i 81 % av alle land-år med borgerkrig mellom 1981 og 2007. Selv om tilstedeværelse av PGMs er så vanlig, var det få statsvitere som hadde undersøkt deres rolle eller innvirkning på borgerkrig før det første datasettet ble lansert. Grunnen til dette er at forskere på feltet i stor grad heller har sett etter forklaringsfaktorer på statlig nivå (Carey, Mitchell og Lowe 2013; Mazzei 2009, 6). Forklaringsfaktorer på statlig nivå har blitt knyttet til regimetype, hvor demokrati spesielt har blitt assosiert med lavere nivå av undertrykkelse av folk (deMerrit 2016, 2).

Nyere studier har imidlertid avdekket en rekke sammenhenger knyttet til PGMs og deres rolle i konflikter. Carey, Mitchell og Lowe (2013) finner at sannsynligheten for at det blir borgerkrig er 2,5 ganger større dersom det er tilstedeværelse av uformelle PGMs og 3,7 ganger større sannsynlighet i stater med tilstedeværelse av semi-offisielle PGMs i staten, enn

det er i stater uten PGMs. Steinert, Steinert og Carey (2018) fant ut at det er større sannsynlighet for at en konflikt hvor PGMs har deltatt, vil gjenoppstå i løpet av fem år, og at de samme PGM-gruppene da også vil være aktive aktører (Steinert, Steinert og Carey 2018, 12). I tillegg har Althouse (2018) sitt komparative casestudie fra Colombia og Peru konkludert med at den beste måten å bruke PGMs på, er ved så godt som mulig å la dem være hjelpende styrker i tillegg til de ordinære militære styrkene. Da de ved for stor autonomi vil kunne utgjøre en trussel mot myndighetene, spesielt dersom det allerede er konflikt.

PGMs er i høy grad knyttet til større fare for utøvelse av vold mot sivile (Ahram 2014; Koren 2017; Mitchell, Carey og Butler 2014). Blant annet har både Ahram (2014) og Koren (2017) funnet at sannsynligheten for at det gjennomføres massedrap stiger betraktelig om det er tilstedeværelse av PGMs i pågående konflikter. I tillegg har Mitchell, Carey og Butler (2014, 829) funnet at tilstedeværelse av PGMs i en stat øker sannsynligheten for menneskerettsbrudd som drap, tortur og forsvinninger.

Det er også flere studier som har pekt på andre forklaringsfaktorer for utøvelse av vold mot sivile enn at PGMs alene utgjør den største risikoen for sivile i seg selv. Clayton og Thomson (2016) argumenterer for at det ikke nødvendigvis er PGMs som utøver vold. De mener at grunnen til at det drepes flere i konflikter hvor det er tilstedeværelse av Civilian Defence Forces (deres navn på defensive PGMs), er fordi rebellgrupper blir provosert av at lokalbefolkning sloss mot dem, og at rebeller derfor dreper sivile for å stanse lokalbefolkningens bidrag i konflikten. I tillegg har Stanton (2015, 899) funnet ut at regimer bruker PGMs til å utøve vold mot sivile, men at dette i størst grad skjer når regimet også bruker militæret til å angripe sivile, og at dette er en generell taktikk fra regimets side. Cohen og Nordås (2015, 435) har også funnet ut at PGMs utøver seksuell vold mot sivile, men kun når det ordinære statlige militæret også utøver seksuell vold.

2.2.2 Regimer og styresett PGMs er tilstede i

Det finnes PGMs i alle former for regimer, i autoritære regimer, i demokratier, i svake stater og sterke stater (Ahram 2016, 207). Demokratier blir generelt ansett for å ha en negativ sammenheng med utøvelse av vold mot sivile. Demokratier har imidlertid høyere sannsynlighet enn andre regimer for å ha tilstedeværelse av PGMs. Svake demokratier eller stater med svak kapasitet (målt i brutto nasjonalprodukt og byråkratisk kapasitet) er de som har størst sannsynlighet for å ha tilstedeværelse av PGMs (Ahram 2016; Raleigh 2016; Carey, Colaresi og Mitchell 2015).

Blant kvalitative studier viser Roessler i sine casestudier fra Kenya og Rwanda at når demokratisering ble presset gjennom av demokratiske donorer, ble oppstandelsen av irregulære styrker til å utøve vold en nødvendighet. Både for å holde seg til makten mot opposisjonen, samt for å fortsette å motta bistand fra donorer uten å måtte ta ansvar for volden (Roessler 2005, 207). Kirschke (2000) har undersøkt stater fra ”den tredje bølgen av demokratisering” og fant at i Afrika, sør for Sahara spesielt, var demokratiseringen i liten grad drevet av krefter innenfor staten, men mest presset på fra utsiden. Dette argumenterer hun for at fører til at stater som er i overgangsperioder mot demokratisering har høyere risiko for vold mot sivile fra tredjeparter, dersom det er stor politisk avstand mellom det partiet som sitter ved makten og de nye partiene. Acemoglu, Robinson og Santos (2013, 41) bruker Columbia som casestudie og viser hvordan paramilitære styrker kan påvirke hvem som styrer i staten, ved å sørge for at det blir gitt stemmer til de kandidatene som de foretrekker.

Av kvantitative studier viser Ahram (2016, 219) at svake demokratier, og stater med lavt Brutto Nasjonalprodukt (BNP), er de regimene som har størst sannsynlighet for å ha PGMs. Carey, Colaresi og Mitchell (2015) undersøker hvilke regimer som benytter seg av PGMs. De fant at det er svake demokratier og stater som mottar bistand fra demokratier det i høyest grad er tilstedeværelse av PGMs. Raleigh (2016) sin studie av militsgrupper i Afrika finner at alle de tre formene for militsgrupper som hun operer med, alle er vanligst i stater som demokratiseres og i svake demokratier. Hun forklarer dette med at militsgruppene i disse statene ønsker, og har en reell mulighet til, å endre det politiske landskapet (2016, 302). Det er altså mulig at både makthaverne og PGM-gruppene utnytter situasjonen svake demokratier, eller stater som demokratiseres, er i.

Stanilands (2015) komparative casestudie av India og Pakistan, diskuterer regime-ideologi som årsak til at noen makthavere bruker militser til å utøve vold mot sivile. Han argumenterer med at fremfor å diskutere statlig kapasitet som den avgjørende faktoren for hvorvidt et regime velger å bruke militsgrupper til å utøve vold mot sivile, må man heller se på hvilken politiske ideologi staten opererer innenfor. Er det en politisk ideologi innenfor regimet som anser det som legitimt å utøve vold mot sivile så vil makthaverne gjøre det, uansett hvilken kapasitet staten har (Staniland 2015, 776).

Når det gjelder statlig kapasitet viser Böhmelt og Clayton (2018) sin studie under hvilke forhold det finnes PGMs og paramilitære styrker. Deres resultater tyder på at det kreves høyere byråkratisk kapasitet for å opprettholde paramilitære styrker enn det gjør for å opprettholde PGMs, og at man derfor først og fremst finner PGMs i stater med lav byråkratisk kapasitet (Böhmelt og Clayton 2018, 219). Kvalitativ forskning har også vist at PGMs støtter

svake statlige institusjoner (for eksempel Ahram 2011, 15-19; Klare 2004, 120-21). Bates (2008) mener at tilstedeværelse av PGMs er både et symptom på, og en konsekvens av, at staten er mislykket ("failed").

2.2.3 Ansvarliggjøring og Pro-Government Militias

Etter å ha undersøkt en rekke studier på PGMs tyder det på at det mest sannsynlige er å finne PGMs i svake demokratier og svake stater. Men hva er det som gjør at det er i disse regime-typene det finnes flest PGMs? En rekke studier skriver om ansvarliggjøring og hvordan dette påvirker regimets vilje til å opprette eller tillate PGMs i sin egen stat. Fokuset er som regel rettet mot makthavernes mulighet til å unngå ansvarliggjøring overfor interne og eksterne aktører, og hva dette kan føre til. Eksempler på dette er Staniland som skriver om PGMs at "[...] these forces tend to be more 'deniable' and opaque than formal government security forces, allowing the state to avoid accountability" (2012, 17). Raleigh og Kishi skriver at "PGMs may carry out violence that the regime does not want to be accountable for, including targeting civilians, activities with high fatality counts, politically motivated sexual violence, etc." (2018, 4). Carey, Colaresi og Mitchell forklarer PGMs som "[...] an option for evading the accountability costs facing governments that are clearly responsible for official violence" (2015, 851-852). Böhmelt og Clayton skriver at "[...] within a principal-agent framework, we argue that a state's investment in a particular auxiliary force structure is shaped by available resources and capacity, accountability/deniability, and domestic threats" (2018, 197). Carey og Mitchell "[...] find that governments that face an uncertain threat environment and have incentives to evade accountability for the use of repression are most likely to resort to militias" (2012, 1). Ifølge Mitchell, Carey og Butler er det "possible that the presence of these informal armed groups raise control and accountability problems that will contribute to higher levels of repression" (2014, 813).

Det er altså mange som skriver om regimers mulighet til å unngå ansvarliggjøring ved bruk av PGMs, og dette pekes også på som en direkte årsak til å opprette eller tillate PGMs. Det er imidlertid få som aktivt operasjonaliserer ansvarliggjøring og sannsynliggjør disse argumentene, da studiene som regel har fokus på selve volden PGMs utøver eller dens konsekvenser.

Carey, Colaresi og Mitchell (2016) er et unntak, da de definerer ansvarliggjøring ved bruk av Grant og Keohane (2005, 30), som tillegger ansvarliggjøring to hovedkomponenter: *informasjon* og *sanksjoner*. Videre bruker de ansvarliggjøring til å utforme hypotesene sine,

og legger vekt på to former for ansvarliggjøring; *intern ansvarliggjøring* innad i staten, og *ekstern ansvarliggjøring* internasjonalt. Når det gjelder ekstern ansvarliggjøring finner de at jo større avstand til demokratier og høyere avhengighet av bistand fra demokratier fører til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av uformelle PGMs. Avhengighet av bistand fra autoritære styresett fører til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs (Carey, Colaresi, Mitchell 2016, 864-865). Intern ansvarliggjøring operasjonaliserer de ved å dele Polity IV-skalaen inn i fire kategorier, sterke autokratier, svake autokratier, svake demokratier, og til slutt sterke demokratier (Carey, Colaresi og Mitchell 2016, 857). Når de satt svake autokratier som referansekategori fant de at statene i kategorien svake demokratier hadde signifikant høyere sannsynlighet for å ha tilstedeværelse av uformelle PGMs, ellers fant de ikke signifikante forskjeller til de andre kategoriene (Carey, Colaresi, Motchell 2016, 861).

Carey, Colaresi og Mitchell (2016) har altså brukt ansvarliggjøring aktivt i forskningen sin, og funnet flere sammenhenger som de mener kommer av ansvarliggjøring. Avhengighet av bistand til demokratier samt avstand til demokratier, er ulike aspekter ved ekstern ansvarliggjøring. Å *kun* bruke demokratiscore som nivå eller differensiering av ansvarliggjøring internt i en stat er imidlertid et for grovt mål på intern ansvarliggjøring, spesielt med tanke på at de selv har valgt å definere ansvarliggjøring som et begrep bestående av flere aspekter.

Det er altså så langt jeg har funnet ingen studier til nå som har undersøkt *hvilken påvirkning ulike demokratiske ansvarliggjøringsmekanismer har på tilstedeværelse av Pro-Government Militias*. Dette vil jeg derfor undersøke, og det vil bli denne studiens bidrag til forskningen på PGMs.

2.3 Rammeverk for hypoteser

I denne delen vil teoretisk rammeverk bak hypotesene bli presentert, og hypotesene bli utformet. Først vil de horisontale ansvarliggjøringsmekanismerne rettsstaten og maktfordeling bli presentert, deretter vil de vertikale ansvarliggjøringsmekanismerne mediefrihet, ekskludering av befolkning samt frie og rettfærdige valg bli presentert. Til slutt blir det en diskusjon om hvilke forhold det er forventet de ulike mekanismerne har til hverandre, og på hvilke måter det er forventet at de vil påvirke PGMs.

2.3.1 Horisontale ansvarliggjøringsmekanismer

For at makthavere skal holdes ansvarlige mellom valg, må det finnes institusjoner som sørger for dette. De viktigste institusjonene som holder folkevalgte ansvarlige på denne måten er rettsstaten, som passer på å rettmessig straffe dem som bryter lovene, og at dette gjelder for både makthavere og vanlige mennesker. Samt maktfordeling, som passer på at politikerne holder seg innenfor de rammene som finnes av lover.

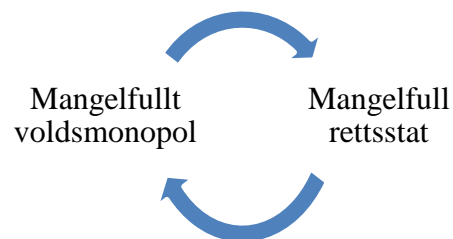
2.3.1.1 Rettsstaten

”The rule of law, understood as rules that are binding even on the most politically powerful actors in a given society” (Fukuyama 2014, 11). Prinsippet kalles på norsk ofte for rettsstaten, og går ut på at loven er høyeste instans og at den gjelder likt for alle. Argumentene som har ført til prinsippet om rettsstaten hadde sitt utspring fra kontraktteoretikerne Thomas Hobbes og John Locke på 1600-tallet. De anså samfunnet som et resultat av en samfunnskontrakt hvor makthaverne bestemmer lover som befolkningen følger, mot at befolkningen får beskyttelse, og folk som bryter lovene blir straffet. Dersom mennesker ikke ble holdt ansvarlige for sine handlinger når de brøt loven, ville samfunnet vært et kaos uten orden og stabilitet (Heywood 2004, 66). Rettsstaten knyttes gjerne også sterkt til Max Webers voldsmonopol, som går ut på at det kun er staten som legitimt kan utøve vold (Held 2006, 139).

Rettsstaten står sterkt som prinsipp i demokratiet, fordi demokratiet har blitt bygget på de lovene som er fastsatt i grunnloven. Grunnloven forklarer statens politiske oppbygning, hvilken form for styresett man har, hvordan maktfordeling skal foregå, hvor lange perioder det er mellom valg, hva lovgivere kan lage lover om, samt hvilke rettigheter folket skal ha (Lowi et al. 2014, 49). I tillegg til grunnloven lager lovgiverne i en stat en rekke lover som også gjelder for samfunnet. Både grunnloven og vanlige lover er noe alle innbyggere i enhver stat må forholde seg til ifølge rettsstatsprinsippet. Både vanlige mennesker og mennesker som innehar maktembeter må holdes ansvarlige overfor loven og straffefølges dersom de gjør noe som ikke er i tråd med loven. Dersom noen, enten makthavere eller vanlige mennesker, ikke straffefølges når de har brutt loven, er det ikke en rettsstat (O'Donnell 2004, 33). Vanlige mennesker blir holdt ansvarlige gjennom domstolene, mens makthavere som bryter lover i henhold til sitt embete kan også bli holdt ansvarlige gjennom riksrett (Dahl, 1977, 17).

For at PGMs skal kunne operere i en stat, er det nødvendig at rettsstaten ikke fungerer optimalt, da en velfungerende rettsstat ville sendt makthaverne som tillot deres tilstedeværelse direkte i fengsel. Bates (2008), mener at tilstedeværelse av PGMs er et symptom på at en stat

er mislykket. At en stat nødvendigvis er mislykket kun ved at det er tilstedeværelse av PGMs er å dra det litt langt, men institusjonene som har i oppgave å opprettholde rettsstaten må i det minste være svekket, dersom det ikke skal få noen rettslige konsekvenser. Acemoglu og Robinson argumenterer på den andre siden for at dersom staten ikke har voldsmonopol, så kan heller ikke staten opprettholde rettsstaten, offentlige tilbud eller stimulere økonomisk vekst og at sammenhengen går den veien (2012, 80-81). Uansett hvilken vei sammenhengen går er det grunn til å tro at sammenhengen forenklet kan illustreres som i Figur 2, ved at svekket voldsmonopol vil gi en mangelfull rettstat, og motsatt.

Figur 2: *Sammenheng mellom voldsmonopol og rettsstat.*

Det er grunn til å tro at dersom folkevalgte vet at de vil bli strafferettslig forfulgt for å ha beordret, eller tillat, vold mot sivile av PGMs, så er det mindre sannsynlighet for at de vil gjøre dette. Dersom rettsstaten derimot er svak eller ikke straffeforfølger folkevalgte, er det større grunn til å tro at folkevalgte kan venne seg mot PGMs for å undertrykke befolkningen. Dermed blir den første hypotesen:

H1: Sterkere rettsstat vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs.

2.3.1.2 Maktfordeling

[...] constant experience shows us that every man invested with power is apt to abuse it, and to carry his authority as far as it will go. [...] To prevent this abuse, it is necessary from the very nature of things that power should be a check to power. A government may be so constituted, as no man shall be compelled to do things which the law permits.

(Montesquieu [1748] 2001, 172).

Maktfordelingsprinsippet ble utviklet av Montesquieu som mente at det ville være nødvendig for å forhindre at makt ville bli misbrukt. Han mente derfor at makten burde fordeles mellom en lovgivende makt som har til oppgave å lage lovene, en utøvende makt som har til oppgave å utøve disse lovene, og en dømmende makt som har ansvar for å dømme etter gjeldende lover. Det er viktig at det er ulike instanser som har ansvaret for de ulike delene av makten, ettersom makten ellers kan misbrukes. Det var derfor viktig for Montesquieu at de tre statsmaktene skulle være separate institusjoner som ikke skulle gripe inn i hverandres arbeid (Montesquieu [1748] 2001).

Hvordan maktfordeling fungerer i praksis er ulikt fra stat til stat, den mest kjente versjonen av maktfordeling kalles ”checks and balances” og stammer fra den amerikanske grunnloven (Lowi et al. 2014, 94). I dag har de fleste demokratiene en eller annen form for maktfordeling. De vanligste mekanismene innenfor maktfordeling vil videre bli presentert.

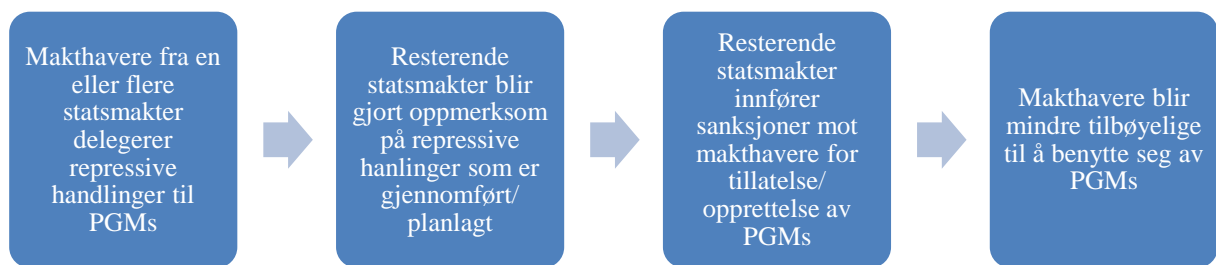
Den første statsmakten, utøvende makt, er i parlamentariske system en regjering eller et kabinett, mens i presidensielle system er det presidenten og eventuelt hans kabinett, som utgjør den utøvende makt. Utøvende makt har myndighet til å utøve de lover som er laget, og i den anledning skapes det også presedens for hvordan lovene skal tolkes. Det er ofte utøvende makt som nominerer høyesterettsdommere. Det viktigste utøvende makt trenger støtte til, er statsbudsjettet, samt å få endret lover. Det er som regel den lovgivende makt den utøvende makt trenger støtte fra i disse situasjonene (Lowi et al. 2014, 95).

Lovgivende makt består av det som i parlamentariske system kalles et parlament, mens i presidensielle system kalles disse ofte for kongress. Begge disse formene for lovgivende forsamlinger kan bestå av et hus, som Stortinget i Norge, eller av to hus som kongressen i USA som består av Representantenes hus og Senatet. Lovgivende makt har myndighet til å lage og vedta nye lover. De overvåker den utøvende makt sine handlinger, gjennom å be om innsyn i protokoller, traktater og regnskap (Lowi et al. 2014, 95). I parlamentariske system har parlamentet stor makt over regjeringen, ettersom regjeringen sitter på tillitt fra parlamentet, og parlamentet kan stille mistillitsspørsmål dersom de er misfornøyde med regjeringens handlinger. De kan også stille medlemmer av en av de tre statsmaktene for riksrett, og avsette dem dersom de finnes skyldige (Fimreite og Grindheim 2010, 39). I presidensielle system kan kongressen stille presidenten for riksrett dersom de mener presidenten har brutt lover, og avsette ham om han finnes skyldig (Lowi et al. 2014, 94).

Den dømmende makt består i hovedsak av Høyesterett. Den viktigste makten til dømmende makt er det som kalles prøvingsrett, som går ut på at de kan erklære lover og handlinger fra utøvende og lovgivende makt for grunnlovsstridige. I tillegg har som regel

dømmende makt en rolle i behandlingen eller gjennomføringen av riksrettssaker (Fimreite og Grindheim 2010, 62).

Demokratiske makthavere i stater hvor det er sterk maktfordeling står i fare for å miste sin posisjon dersom de blir tatt for å være ansvarlige for lovstridig utøving av vold mot sivile (Maoz og Russett 1993, 626). For at PGMs skal kunne eksistere, kreves det at makthaverne enten oppretter dem, eller tillater deres tilstedeværelse. Dersom makthavere blir funnet skyldige i å ha opprettet, eller tillatt, PGMs er det stor sannsynlighet for at de vil bli stilt for riksrett, eller mister makten gjennom lignende institusjoner i en stat med sterk maktfordeling. Maktfordeling sin forventede påvirkningskraft på tilstedeværelse av PGMs illustreres i Figur 3.

Figur 3: Maktfordeling sin forventede påvirkningskraft på tilstedeværelse av PGMs.

Ettersom det av de beskrevne grunnene er lite sannsynlig at makthavere vil ty til PGMs hvis de ikke tror at de kan unngå ansvarliggjøring, er det lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs i stater med sterk maktfordeling. Det leder til den andre hypotesen:

H2: Høyere nivå av maktfordeling vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs.

2.3.2 Vertikale ansvarliggjøringsmekanismer

I demokratier er det folket som er de viktigste aktørene, og makthaverne blir sett på som deres tjenere, da de politiske lederne er representanter for befolkningen som har valgt makthaverne til å styre på vegne av dem. For at dette skal fungere i praksis må befolkningen bli opplyst gjennom frie medier, hele folket må være likestilt og inkludert og valgene være frie og rettferdige. Disse tre vertikale ansvarliggjøringsmekanismene vil bli gjennomgått i denne delen.

2.3.2.1 Mediefrihet

The time, it is to be hoped, is gone by when any defence would be necessary of the 'liberty of the press', as one of the securities against corrupt or tyrannical government.
(John Stuart Mill [1859] 1989, 19)

Pressefrihet, sammen med andre viktige rettigheter som ytringsfrihet og organisasjonsfrihet, ansees som fundamentale når det gjelder å etablere og styrke utviklingen i et godt demokrati (Norris 2008, 186). Dette blir begrunnet med at pressen kan bidra til å informere både velgerne og de andre institusjonene som skal holde makthaverne ansvarlige. Det vises også i praksis gjennom at media ofte blir omtalt som "den fjerde statsmakt" eller demokratiets "vaktbikkje" (se for eksempel Schultz 1998, 1; Iyengar 2016, 19).

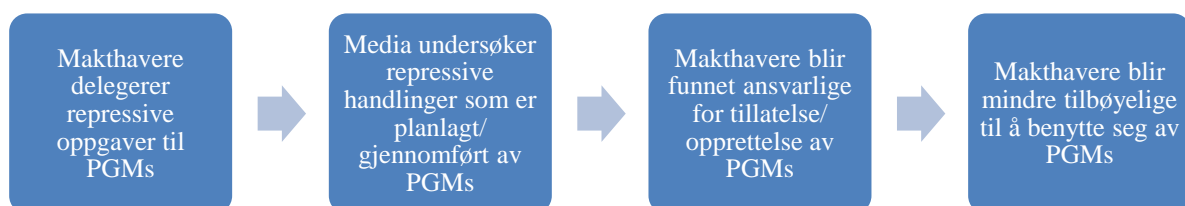
I medias spede begynnelse gikk deres oppgaver i stor grad ut på å videreformidle hva makthaverne gjorde, og informere om hvilken politikk ulike partier stod for når de stilte til valg. Media ble ansett som en del av eliten som videreformidlet informasjon til resten av eliten. Grunnet manglede lese- og skrivekunnskaper samt høye skatter på aviser, som førte til at det kun var eliten som hadde råd og mulighet til å bli informert om hva som skjedde politisk (Schultz 1998, 25-26). I løpet av de siste århundrene har imidlertid denne rollen gått over fra å være elitistisk til i større grad å rapportere hvordan politikken som føres vil påvirke folk flest og mennesker som er svakerestilt i samfunnet (Schultz 1998, 3). Prosessen hvor media har oppnådd denne uavhengige og privilegerte statusen, hvor de står fritt til å kritisere og gå statsmaktene og andre aktører i sømmene, har foregått på ulike måter fra land til land. I dag har de statene som ansees som liberale demokratier en fri presse (Keane 1991, 7-8).

I det moderne demokratiet kan media bidra på tre ulike måter. For det første kan media være et forum for kandidater og politiske partier, hvor politikere kan debattere sine standpunkt og kvalifikasjoner for embeter. Dette er en viktig funksjon media har spesielt under valgkamper, men også utenfor valgkamper når ulike saker dukker opp i løpet av perioden mellom to valg. For det andre kan media gjengi og informere om viktige saker i samtiden, og gi ulike perspektiver på dette, slik at befolkningen blir opplyst om viktige hendelser og bestemmelser. For det tredje kan media være agenter for folket, ved å overvåke folkevalgte politikere, for å sørge for at embeter ikke blir misbrukt og eventuelt rapportere om mulig misbruk, lovstridigheter, eller dårlig forvaltning av makt (Iyengar 2016, 19). Media gjør en spesielt viktig rolle da de informerer både befolkningen, men også andre institusjoner som skal holde makthaverne i en stat ansvarlige. Dette vises blant annet igjen ved at jo høyere pressefrihet, jo lavere nivå av korrupsjon vil man finne i en stat (Brunetti og Weder 2003, 1805).

For at media skal kunne fungere som den fjerde statsmakt er det essensielt at media både juridisk og i praksis er fri fra kontroll eller press fra lokale og nasjonale myndigheter, samt fra kapitalistiske krefter (Freedom House 2017). Medier i liberale demokratier er i dag frie fra regimets kontroll. De er imidlertid ikke alltid like frie fra kapitalistiske krefter. Forleggeren av Wall Street Journal, William P. Hamilton, gikk så langt som å si at ”a newspaper is a private enterprise owning nothing whatever to the public, which grants it no franchise. It is therefore affected with no public interest” (Siebert, Peterson og Shramm 1974, 73). Dersom det er for lite regulering fra myndigheters side kan kapitalistiske krefters påvirkning på media føre til at store medier heller vil velge å fokusere på underholdningsverdi fremfor substans når det gjelder hva de velger å rapportere om i nyhetene, etter hva som selger mest (Iyengar 2016, 47-48). På denne måten kan også kapitalistiske krefter påvirke mediefrihet, og mediers evne til å opptre som den vaktbikkja den demokratiske ansvarliggjøringsprosessen trenger.

Et eksempel på hvor ille det kan gå dersom media ikke oppfyller sin rolle som vaktbikkje når det er tilstedeværelse av aktive PGMs i en stat, er folkemordet i Rwanda. I tiden før folkemordet i 1994 bidro de lokale og nasjonale mediene til hatkampanjen som ble igangsatt av hutuene mot tutsiene (Dallaire 2007, 12). Da folkemordet startet flyktet en del av de internasjonale mediene ut av landet, og de som ble igjen klarte ikke å forstå situasjonen på grunn av konflikten som allerede pågikk. Derfor ble det sendt en svært begrenset mengde informasjon ut av landet om folkemordet som pågikk (Hilsum 2007, 172). Denne svikten fra media og andre aktører, førte til at det i løpet av 1994 ble drept omkring 500 000 tutsier, stort sett av PGM-gruppen Interhamwe, uten at noen grep inn (Koren 2017, 463).

Hvordan kan medier påvirke tilstedeværelse av PGMs? Dersom regimer blir overvåket av et pressekorps som er frie til å følge nøye med, og som tar sin rolle som vaktbikkje for demokratiet på alvor, er det liten grunn til å tro at regimet vil slippe unna med å etablere, eller tillate, at det er PGMs til stede og utøver vold mot sivile. Dette forventede forholdet mellom mediefrihet og tilstedeværelse av PGMs blir illustrert i Figur 4.

Figur 4: Media sin forventede påvirkningskraft på tilstedeværelse av PGMs

Denne teorien har også blitt støttet gjennom Blad (2017) sitt studie av mediefrihets påvirkning på PGMs og undertrykkelse av sivile. Studien viste at i stater hvor det er høy pressefrihet er det mindre sannsynlighet for undertrykkelse av sivile når det er kontrollert for tilstedeværelse av PGMs, enn det er i stater hvor media kun er delvis frie eller ikke frie (Blad 2017, 28). Det er derfor forventet at i stater med høy pressefrihet vil det ikke være tilstedeværelse av PGMs. Dermed blir den tredje hypotesen:

H3: Høyere nivå av mediefrihet vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs.

2.3.2.2 Ekskludering av befolkning

”In general, the greater a regime’s commitment to broad political participation and equality of political rights, the less likely it will be to resort to violent repression” (Ahram 2014, 493). Hvis etniske grupper, geografiske regioner, eller andre velgergrupper systematisk blir ekskludert fra valg og andre politiske arenaer, kan ledere gjennomføre mer undertrykkende politikk mot disse gruppene uten å ha like stor risiko for å bli straffet for dette ved neste valg. Grunnet at de som blir ekskludert ikke selv får stemt makthaverne ut av embete (Theisen Rolseth og Gleditsch 2015, 7).

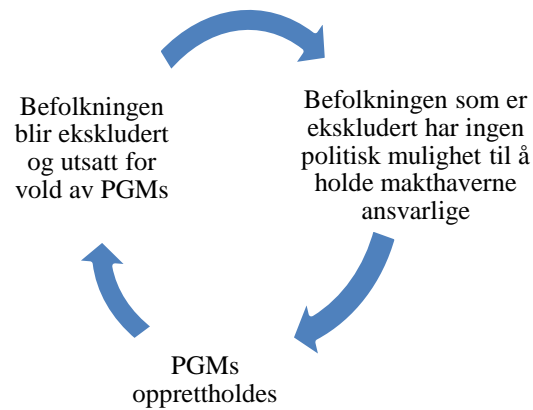
Folk kan bli ekskludert på ulike måter. De groveste eksemplene på overtramp mot grupper av mennesker, er når den systematiske ekskludering har gått så langt at det har ført til folkemord på enkelte etniske grupper. Eksempler på dette er tiden før og under folkemordet på tutsiene i Rwanda i 1994 (Thompson 2007, xi), eller i Burma hvor rohingyaene fra slutten av 2016 har blitt forfulgt og drept i titusenvís (Sohel 2017, 1007). Andre eksempler på grov ekskludering er de statene som har, eller fortsatt driver med apartheidpolitikk. Som Sør-Afrika, hvor alle svarte ble segregert og manglet alt av politiske rettigheter frem til 1994 (Giliomee 1995, 86). Et annet eksempel er Israel, hvor palestinerne områder er okkupert, de nektes å bevege seg fritt, de blir fratatt eiendommene sine og har få politiske rettigheter (Hajjar 2001, 23). Et annet eksempel på regimer som undertrykker store deler av befolkningen er rekken av arabiske land som undertrykker kvinner. Ved å frata dem rettigheter som å kunne bevege seg fritt, kunne kontrollere egne liv, bestemme selv hvem de skal gifte seg med og når de skal gifte seg, undertrykker de kvinner og hindrer kvinner i å delta i store deler av samfunnet (AbuKahlil 2005).

Det er imidlertid også mildere former for undertrykkelse, som man også finner i liberale demokratier. Et eksempel er afroamerikanere som kom til USA som slaver, og som det måtte en borgerkrig til for å få ut av slaveriet (Faust 2008, xi). Selv om det er over 150 år siden borgerkrigen tok slutt, er afroamerikanere i dag fremdeles undertrykt på mange måter. Det er flere eksempler på strukturelle samfunnsmessige problemer som gjør det vanskelig for afroamerikanere å få bidratt i den politiske prosessen. Blant annet er høyere utdanning så dyrt at de fleste afroamerikanere, som ofte er født i fattige hjem, ikke vil ha råd til å kunne utdanne seg og på den måten vil de heller ikke kunne bli politikere. Det finnes også mer konkrete eksempler på tiltak som ekskluderer. Her finner vi ”gerrymandering”, som er omrokking av valgdistrikter for å sørge for at afroamerikaneres stemmer gir minst mulig utslag (Lowi et al. 2014, 204). Det er krav om velgerregistrering i et system med dårlig informasjon til fattige. Det er krav om rent rulleblad, noe som gjør det vanskelig for de 33 % av afroamerikanske menn som er straffedømte (Shannon et al. 2017, 1814). Få stemmelokaler gir lang reisevei og sammen med manglende rettigheter for å ta seg fri fra jobb for å få delta i valg, blir det til sammen vanskelig for afroamerikanere å få delta i valg (Lowi et al. 2014, 156). Alt dette er strukturelle problemer som gjør at afroamerikanere på mange måter blir ekskludert fra det demokratiske samfunnet i USA.

Det er flere eksempler på at PGMs har bidratt til undertrykkelse av folkegrupper i ulike land. Som tidligere nevnt bidro PGM-gruppen Interhamwe til folkemordet på tutsiene i Rwanda. Israel brukte PGM-gruppen Lebanese Christian Phalange til å angripe sivile palestinere i Beirut i 1982 (Carey og Mitchell 2016b). Gruppen kjent som Arkan’s Tigers eller Serbias frivillige garde, var under krigen på Balkan mellom 1992-1995 ansvarlige for drap på muslimer i Kroatia og Bosnia, i det de kalte ”etnisk rensing” av områdene (Álvarez 2006, 11). Dette gjør ikke PGMs til undertrykkende aktører i seg selv, men de kan lett bli brukt som våpen i undertrykkelse.

Demokratier skal gi alle innbyggere muligheten til å delta i styresettet, gjennom valg, ytringsfrihet, frihet til å delta i ulike organisasjoner, uten å diskriminere på bakgrunn av etnisitet, religion eller andre kulturelle aspekter. Dersom en stat er villig til å ta disse rettighetene fra visse deler av befolkningen på bakgrunn av slike kjennetegn, er det også grunn til å tro at disse menneskene også blir undertrykt på andre måter (Fearon og Laitin 2003, 79). PGMs kan gjerne brukes av makthavere som ønsker å undertrykke befolkning. Det vil også være liten fare for at makthaverne vil bli holdt ansvarlige ved neste valg, da de menneskene som blir ekskludert ikke har noen mulighet for å forhindre deres gjenvalg. Dette gir følgende forventede forhold mellom eksklusjon og tilstedeværelse av PGMs, illustrert i Figur 5.

Figur 5: Eksklusjon sin forventede påvirkningskraft på tilstedeværelse av PGMs

Det er derfor grunn til å tro at jo høyere andel befolkning som blir ekskludert fra å delta i demokratiet, jo større sannsynlighet er det for at det er tilstedeværelse av PGMs, da folkevalgte kan tro det er større sannsynlighet for å ikke bli holdt ansvarlige for det. Dette leder til den fjerde hypotesen:

H4: Høyere andel av ekskludert befolkning vil føre til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs.

Hypotese 4 forutsetter at deler av befolkningen i staten vil støtte volden og ekskluderingen, ettersom ekskluderingen ville blitt stanset dersom den ikke ble støttet. Det er ofte en bredere motstand mot visse folkegrupper i stater hvor enkelte folkegrupper blir ekskludert, dette gjør at undertrykkelsen av disse folkegruppene blir ansett som legitim i befolkningen for øvrig.

Det motsatte av ekskludering er inkludering. Lavt nivå av ekskludering tilsvarer høyt nivå av inkludering og motsatt. I diskusjonsdelen i teorikapittelet og Figur 7 (kommer på side 30-32) vil det være lettere å referere til inkludering heller enn lavt nivå av ekskludering, derfor vil det refereres til inkludering i den delen av studien.

2.3.2.3 Frie og rettferdige valg

The claim connecting democracy and representation is that under democracy governments are representative because they are elected: if elections are freely contested, if participation is widespread, and if citizens enjoy political liberties, then governments will act in the best interests of people

(Manin, Przeworski og Stokes 1999, 29).

Et demokratisk valg kan defineres som en anledning hvor folk velger politiske agenter til å handle på deres vegne (Lowi et al. 2014, 447). Valg kan foregå lokalt, regionalt eller nasjonalt, og valg avholdes som regel med visse intervaller som hvert fjerde, femte eller sjette år (Lowi et al. 2014, 446). Retten til å kunne stemme har blitt gradvis utvidet over de siste to hundre årene. I begynnelsen var det bare menn som eide en viss andel land som kunne stemme, etter hvert kunne flere menn i høyerestående samfunnslag også stemme, før til slutt også kvinner og mennesker fra arbeiderklassene fikk stemmerett. I dag er det i de fleste land kun å ha fylt 18 år som er kravet for å kunne stemme (Przeworski 2009).

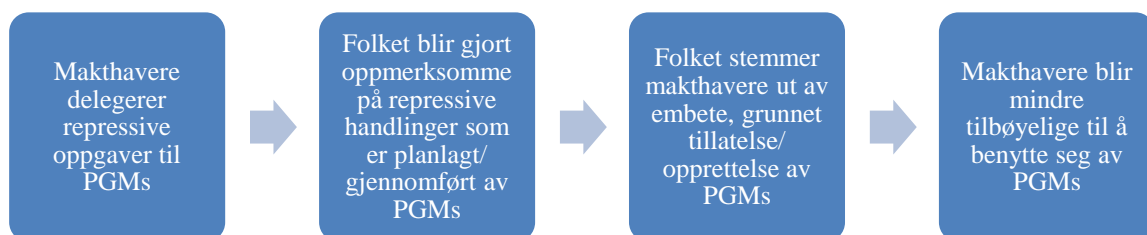
I demokratier kan valg bli ansett som en mekanisme for å holde folkevalgte representanter ansvarlige for deres handlinger overfor folket, da folket kan velge andre representanter ved neste valg dersom de folkevalgte ikke lever opp til forventningene (Manin, Przeworski og Stokes 1999, 29). Derfor må folkevalgte makthavere ta hensyn til folkeopinionen, og dermed ta valg som folket vil kunne være fornøyde med, ellers risikerer de å miste makten ved neste valg (Morgan og Campbell 1991, 190).

For at dette skal fungere i praksis må imidlertid valgene være rettferdige og frie, slik at folket faktisk har mulighet til å holde de folkevalgte ansvarlige. Men hva definerer rettferdige og frie valg? For det første, er rettferdighet og frihet to ulike ting. Ifølge Robert Dahl er frihet retten, og muligheten, til å velge en ting over en annen. Dette skal kunne skje uten at du trenger å tenke på konsekvenser som skjer utover det valget du ønsker å ta. I dette tilfellet at du kan stemme på hvem du vil, uten å være bekymret for at det kan gå ut over din egen, eller din families sikkerhet, velferd eller verdighet (Dahl 1992, 246). Rettferdighet, på den andre siden, betyr upartiskhet, og at ingen skal behandles partisk verken den ene eller den andre veien. Rettferdighet i valg innebærer da regelmessighet, slik at de samme reglene gjelder for alle, og rimelighet, slik at det ikke er for ujevn distribusjon av relevante ressurser mellom konkurrentene i valget (Dahl 1992, 246).

Det er ulike elementer som burde være på plass før, under og etter valg dersom man ønsker demokratisk frihet og rettferdighet for et valg. For at et valg skal kunne ansees som fritt bør det før valget være frihet til å kunne forflytte seg fritt, møtes og danne organisasjoner. Det bør være ytringsfrihet for kandidater, media, velgere, og andre aktører, og det bør være frihet fra frykt for konsekvenser ved å stille til, eller delta i valg. Det må også være like og universale stemmerettigheter. På valgdagen bør det være lik mulighet til å delta i valget. Etter valget bør det være lovlige muligheter til å klage på gjennomføringen av valget (Elklit og Svensson 1997, 36).

Når det gjelder rettferdighet må det før valget være skaffet en uavhengig og upartisk valgkommisjon, samt lover og regler som sørger for at ingen partier eller andre grupper har spesielle privilegier. Det må være like muligheter for politiske partier å stille til valg, lik tilgang til offentlige medier og offentlig finansiering, det må også være lik tilgang til informasjon om valget og velgerregistrering. På valgdagen må det være mulig å komme seg til valgurnene for alle som ønsker og valglokalene må være trygge. Valgurnene må være skjult slik at det blir et reelt hemmelig valg. Det må også være gode rutiner for behandling, transport, og telling av stemmesedlene. Etter valget må det være offisielle kunngjøringer av valgresultatene, upartisk rapportering om resultatene i mediene, upartisk behandling av valgklager, og aksept for valgresultatene av alle parter. Til slutt må hele prosessen før, under og etter valget være transparent (Elklit og Svensson 1997, 36).

Frie og rettferdige valg kan holde de folkevalgte ansvarlige, ved at folket kan velge noen andre ved neste valg dersom de ikke er fornøyde med hvordan makthaverne har styrt i løpet av den siste perioden. Politikere i stater hvor det er rettferdige og frie valg har derfor sterke insentiver til å holde seg innenfor hva som er akseptert innenfor statens politiske kultur. Det er få liberale demokratiske stater som har en politisk kultur som tillater utøvelse av vold mot sivile, både i og utenfor krig, og er derfor noe folkevalgte i høy grad vil forsøke å unngå (Theisen, Rolseth og Gleditsch 2015, 6). Dersom det blir kjent at folkevalgte har etablert, eller tillat, tilstedeværelse av PGMs som utøver vold, er det høy sannsynlighet for at de folkevalgte da vil bli stemt ut av embetet. Derfor er det grunn til å tro at regimer som holder frie og rettferdige valg er mindre tilbøyelige til å tillate, eller etablere, PGMs i staten. Frie og rettferdige valgs forventede effekt på tilstedeværelse av PGMs er illustrert i Figur 6.

Figur 6: Frie valg sin forventede påvirkningskraft på tilstedeværelse av PGMs

Dette leder til følgende femte hypotese:

H5: Friere og mer rettferdige valg vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs.

I motsetning til Hypotese 4, så forutsetter Hypotese 5 at folket ikke ønsker at det skal være tilstedeværelse av PGMs, og at folket er opptatt av at vold mot sivile skal straffes uansett hvem som utfører volden. I et liberalt demokrati vil imidlertid dette være en berettiget forventning man kan ha til borgere.

Videre i studien vil denne ansvarliggjøringsmekanismen omtales som frie valg for enkelhets skyld, men den vil fremdeles omhandle både frie og rettferdige valg.

2.3.3 Diskusjon

Jeg har til nå gjennomgått og laget hypoteser til de aspektene ved ansvarliggjøring i demokratier som jeg anser som de viktigste for vertikal og horisontal ansvarliggjøring, nemlig *rettsstat, maktfordeling, mediefrihet, eksklusjon av befolkningen og frie valg*. Stiller alle disse aspektene likt når det gjelder påvirkning på tilstedeværelse av PGMs, eller er det grunn til å tro at noen av disse aspektene ved ansvarliggjøring i demokratier er viktigere enn andre for tilstedeværelse av PGMs? Det virker som om de fleste av disse aspektene ved ansvarliggjøring har sammenheng med hverandre. Det er vanskelig å forestille seg at man kan skille en fullkommen maktfordeling fra prinsippene som følger rettsstaten. For at valg skal være frie og rettferdige innebærer det at hele befolkningen er inkludert i valgene. Dersom media skal klare å være uavhengige og frie bør også andre demokratiske institusjonelle rammer som rettsstaten være på plass. I denne siste delen av kapittel 2 vil det bli presentert en teoretisk modell for sammenhengen mellom disse ulike ansvarliggjøringsmekanismene og deres påvirkning på tilstedeværelse av PGMs.

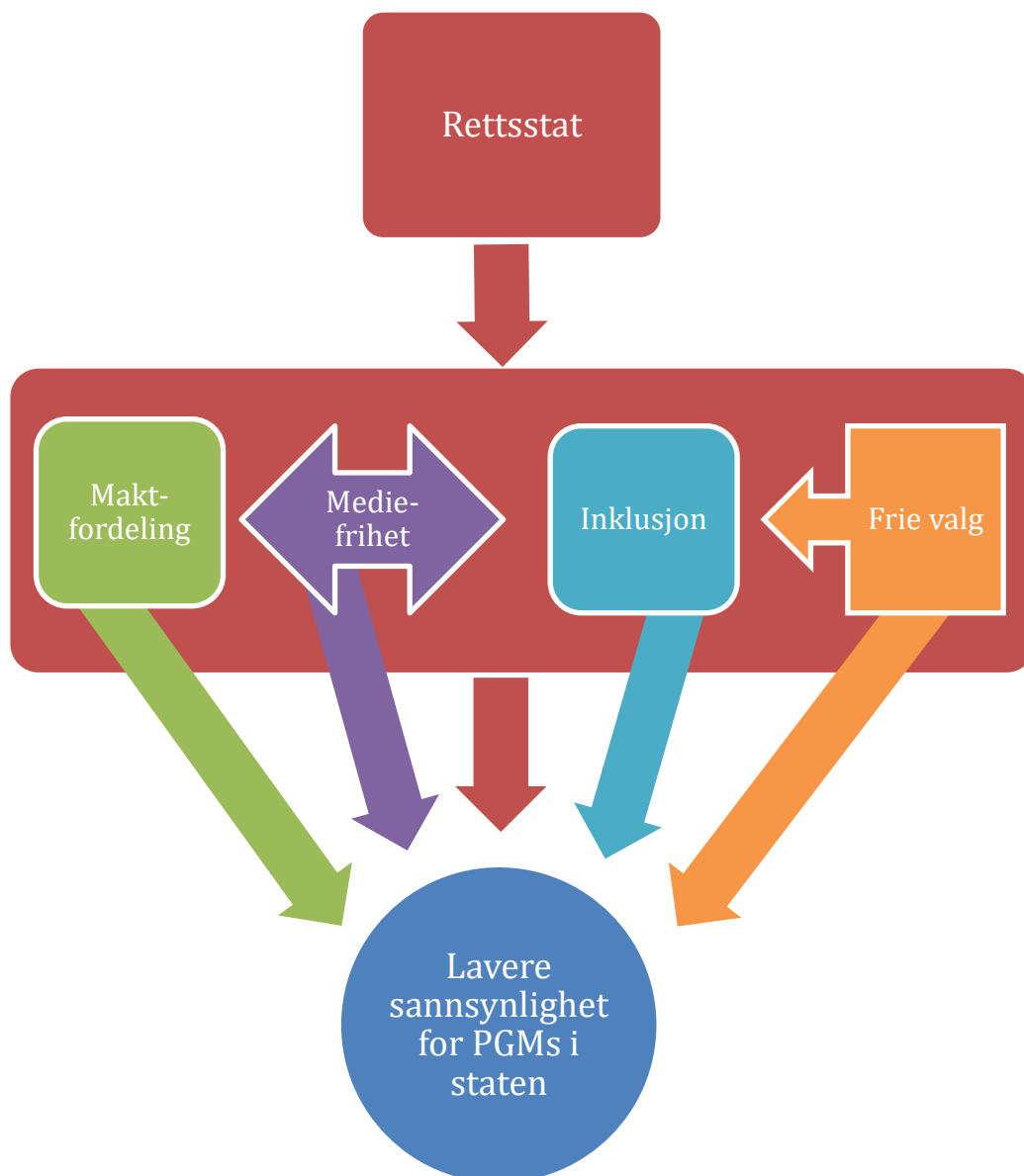
Ettersom mediene blir ansett som den fjerde statsmakt, vil mediefrihet kunne påvirke maktfordeling på den måten at manglende mediefrihet vil føre til mindre maktfordeling. Dersom mediene ikke kan undersøke og rapportere om de ulike statsmaktenes handlinger, vil det bli vanskeligere for statsmaktene å holde hverandre ansvarlige. Frie medier gjør jobben med maktfordeling enklere for statsmaktene i den forstand at statsmaktene selv i mindre grad trenger å holde hverandre under oppsyn. I tillegg vil mediene gjennom opplysning av folket føre til høyere press på statsmaktene om å holde hverandre ansvarlige. På denne måten har mediefrihet påvirkning på maktfordeling, som igjen påvirker tilstedeværelse av PGMs.

For å forhindre ekskludering er det nærliggende å tenke at mediene og valgene må være frie. Dersom det ikke er mediefrihet vil ikke nødvendigvis folket bli opplyst om at ekskludering av befolkning finner sted, på grunn av manglende informasjonsflyt. Det vil også gjøre det vanskelig å opplyse folket om konsekvensene av ekskluderende handlinger eller

vold mot spesifikke grupper i befolkningen, dersom mediene ikke fritt kan rapportere om dette. I tillegg vil det være vanskelig fra folkets side å holde makthaverne ansvarlige dersom det ikke er frie valg, slik at makthaverne kan bli avsatt dersom de skulle stå bak ekskludering og eventuell vold mot deler av befolkningen. På denne bakgrunn er det nærliggende å tenke at frie valg og mediefrihet vil være viktige for å forhindre ekskludering av befolkning i en stat, og dermed gi staten høyere nivå av inkludering. På denne måten vil både mediefrihet og frie valg påvirke en stats inklusjon av alle innbyggere, og dermed også tilstedeværelse av PGMs.

For at alle institusjoner i staten skal kunne fungere så godt som mulig, er det nærliggende å tenke at lovene må fungere og følges av alle parter i staten. Hvis folk slipper unna med å bryte lovene vil ingen av de institusjonene som skal til for å opprettholde maktfordeling, frie valg, frie medier og likhet for alle innbyggere i staten, fungere slik de skal. Det er vanskelig å se for seg at noen av de andre ansvarliggjøringsmekanismene vil kunne eksistere, eller i større grad kunne stanse tilstedeværelse av PGMs om det ikke fantes en rettsstat som vil straffe de som oppretter eller tillater tilstedeværelse av PGMs. Derfor er det grunn til å tro at opprettholdelse av rettsstaten kan være hjørnesteinen som sørger for at de andre ansvarliggjøringsmekanismene også opprettholdes og sørger for at det ikke vil være tilstedeværelse av PGMs. Maktfordeling, frie valg, mediefrihet og inkludering vil da som en gruppe være underlagt rettsstaten når det gjelder å sørge for at PGMs ikke eksisterer i staten.

Rettsstat, maktfordeling, mediefrihet, inklusjon og frie valg er alle mekanismer som kan påvirke tilstedeværelse av PGMs. Disse ulike mekanismene har også forhold seg imellom som også kan være viktige å være klar over når man skal tolke de ulike mekanismenes påvirkningskraft på PGMs. Forholdet mellom de ulike ansvarliggjøringsmekanismene vil ikke være lik i alle stater, da de også er påvirket av andre forhold som politisk kultur, lokale forhold, og lengde på regimet. Noen stater vil ha høyt nivå av maktfordeling, men lavt nivå på frie valg, eller høyt nivå av mediefrihet, men likevel lav grad av inkludering. Figur 7 er ment å reflektere maktforholdet som totalt sett er forventet mellom de ulike ansvarliggjøringsmekanismene når det gjelder hvilke som i større eller mindre grad påvirker tilstedeværelse av PGMs. Eksklusjon blir i modellen kalt for inklusjon, og inklusjon vil da gi lavere sannsynlighet for tilstedeværelse på PGMs. Alle piler som peker på den nederste "boblen" med PGMs er ment å vise lavere sannsynlighet for PGMs.

Figur 7: Forholdet mellom de ulike ansvarliggjøringsmekanismene og deres påvirkning på tilstedeværelse av PGMs.

3 Data og metode

Noe av det viktigste arbeidet i enhver studie er å finne den forskningsmetoden som vil kunne gi best kvalitet til forskningen og dens funn. Man må da finne ut hvilken metode som vil være mest hensiktsmessig å bruke med hensyn til forskningsspørsmålet, hvilke data som er tilgjengelige og mest hensiktsmessige å bruke, samt hva som fører til mest pålitelige og generaliserbare funn. På grunn av at forskningsspørsmålet i denne studien er av generell art, og spør om hvilken påvirkning ulike demokratiske ansvarliggjøringsmekanismer har på tilstedeværelse av PGMs på generell basis og ikke i ett spesifikt tilfelle, vil det kreve en generaliserbar analyse som utvikles gjennom kvantitativ metode. Kvantitativ metode tar utgangspunkt i tallfesting av ulike sammenhenger og ønsker å generalisere funnene. Bruk av statistikk er vanlig for å komme frem til resultater i et kvantitativt studie (Grønmo 2004, 11).

For å besvare forskningsspørsmålet er det hensiktsmessig å observere mange stater over mange tidspunkt, ettersom resultatene da kan generaliseres over både tid og rom. Derfor har det blitt valgt data som er strukturert som paneldata, de måler tilstedeværelse av PGMs, rettsstat, maktfordeling, mediefrihet, eksklusjon og frie valg i stater for hvert år mellom 1981-2007. I tillegg må man under valg av analysemetode ta høyde for avhengige variablers utforming som i dette tilfellet er to variabler, *PGM tilstede* og *PGM type*, som begge er på nominalnivå med tre verdier. Derfor har det blitt valgt multinomisk logistisk regresjon med Huber/White standardfeil med klyngebehandling, og en ”lagget” variabel på tilstedeværelse av PGMs, for å bøte på autokorrelasjon i paneldataene.

Dette kapitlet vil beskrive dataene² og metoden som dette studiet tar utgangspunkt i for å undersøke hypotesene som ble utviklet i forrige kapittel. Den første delen av kapitlet vil gjennomgå dataene det har blitt tatt utgangspunkt i for de avhengige variablene. Deretter vil forklaringsvariablene og til slutt kontrollvariablene bli beskrevet. Etter dette blir multinomisk logistisk regresjon og paneldata som metode gjennomgått. I den siste delen vil studiens reliabilitet og validitet beskrives og diskuteres.

3.1 Data som måler tilstedeværelse av PGMs

Etttersom kvantitativ metode har blitt valgt, må kvantitative data som kan bidra til å besvare forskningsspørsmål og hypoteser bli funnet. Det finnes ulike datasett hva gjelder PGMs.

---

² Under behandling av datamaterialet har Stata versjon 15 blitt benyttet.

Carey, Mitchell og Lowe (2013) sitt datasett består av data på 178 stater mellom årene 1981 og 2007, og deres primærfokus er på hvorvidt det er tilstedeværelse av inaktive og aktive, PGMs i staten. De skiller også mellom uformelle og semi-offisielle former for PGMs. Videre finnes det også flere datasett som omhandler PGMs. For eksempel har Magid og Schon (2018) samt Raleigh og Kishi (2018) laget hver sine datasett med PGMs i Afrika. Otto, Scherpf og Ghodes (2017) har også laget et datasett hvor PGMs er en av mange ikke-statlige aktører som det blir redegjort for.

Jeg velger å bruke de beste dataene som finnes på PGMs per starten av 2019. På grunn av at dette studiet fokuserer på PGMs generelt og over hele verden, anser jeg datasettet til Carey, Mitchell og Lowe (2013) som det beste da de kun har fokus på PGMs og de dekker hele verden. Det er også det datasettet som det oftest har blitt referert til av andre, og som det har blitt gjennomført flest studier med bruk av.

Datasettet til Carey, Mitchell og Lowe ble i hovedsak sluppet i 2013, men det ble oppdatert i 2017. Det hadde frem til da mottatt kritikk for deres koding av tilstedeværelse av inaktive PGMs som viste tilstedeværelse av inaktive PGMs lenger enn hva som var reelt (Magid og Schon 2018, 813). I versjon 1.1 fra 2017, er det ryddet opp i kritikken fra tidligere ved at de har omgjort avslutningsdato fra når de har sikre data på at gruppen er oppløst, til siste dato med registrert aktivitet innad i PGM-gruppen (Carey 2017, 9).³

Alle variablene i datasettet er dikotome, med verdien 1 for tilstedeværelse av inaktive eller aktive PGMs, og 0 for ingen inaktive eller aktive PGMs. Jeg har valgt å lage to variabler på ordinalnivå med tre verdier av de dikotome variablene som finnes, som skal fungere som avhengige variabler. Jeg forventer at dette vil fange opp ansvarliggjøringsmekanismene bedre enn hva de dikotome variablene vil gjøre.

3.2 Variabler

3.2.1 Avhengige variabler

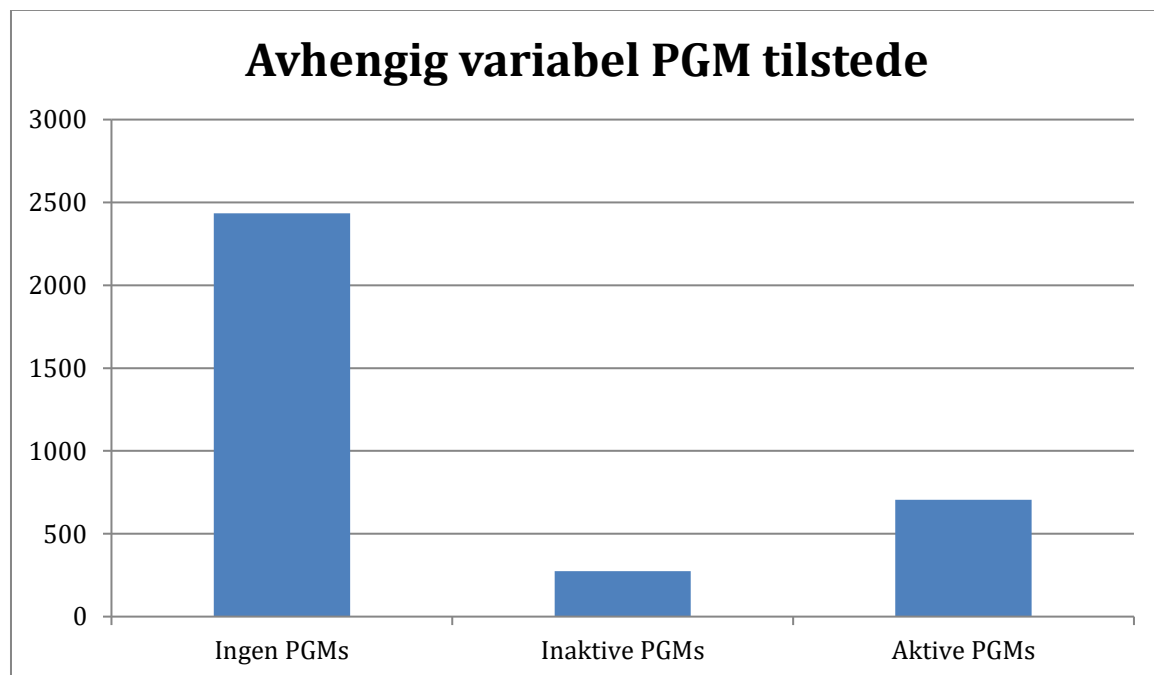
Det vil være to avhengige variabler da de fanger opp to ulike aspekter ved PGMs som begge kan være viktige for å belyse hvilken påvirkning ulike demokratiske ansvarliggjøringsmekanismer har på tilstedeværelse av Pro-Government Militias. Den ene avhengige variabelen vil ta utgangspunkt i aktivitetsnivået til PGMs for å se om det er forskjell mellom inaktive

---

³ Forfatter har vært i kontakt med Sabine Carey for å få tilgang til data for senere år, da det i løpet av 2019 skal komme en oppdatert database som dekker årene 1981-2014. Dette var ikke mulig å få, da de var for tidlige i datainnsamlingsperioden. De forventet ikke å ha noe klart før i slutten av 2019.

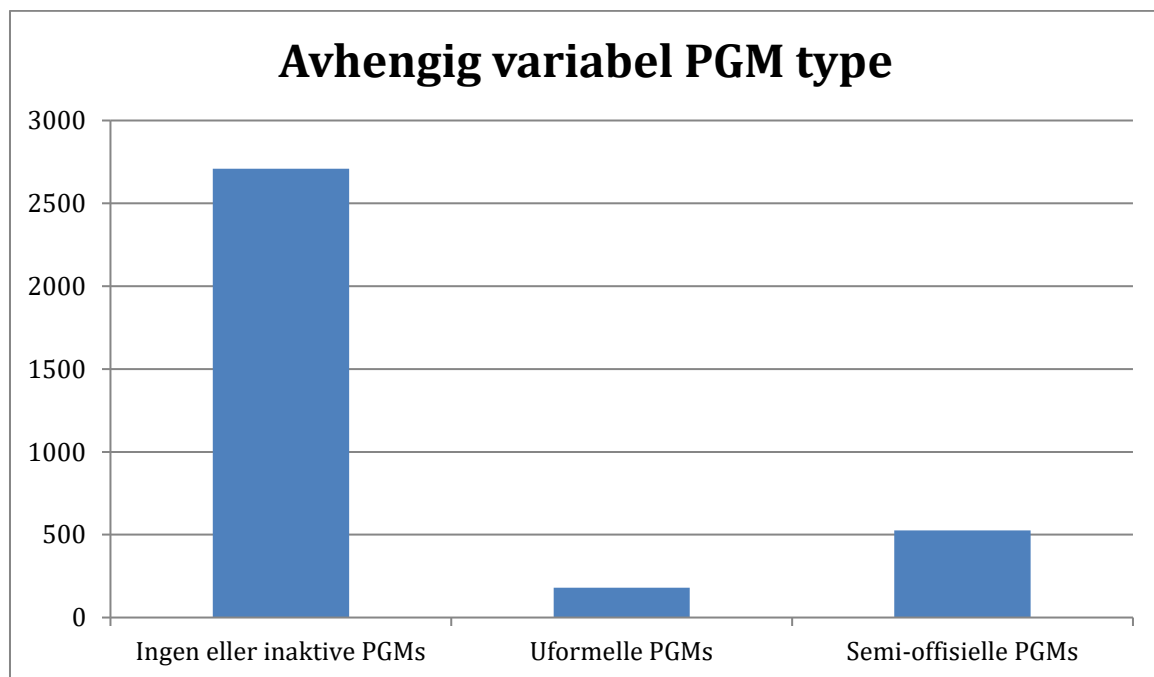
og aktive PGMs når det gjelder demokratiske ansvarliggjøringsmekanismer. Den andre avhengige variabelen vil ta utgangspunkt i de to ulike formene for PGMs, uformelle og semi-offisielle PGMs, for å se om de blir påvirket ulikt av de demokratiske ansvarliggjøringsmekanismene. Alle de ulike datasettene som har blitt slått sammen for å kunne gjennomføre analysene i denne studien inneholder litt ulikt antall stater, og alle datasettene inkluderer ikke alle de samme statene. Verdiene som blir oppgitt som deskriptiv statistikk for både de avhengige variablene og de ulike uavhengige variablene er basert på de 3414 observasjonene fra de 164 landene som er med i analysene. Disse land-årene har verdier for alle de ulike variablene som skal være med i analysene. Det er i hovedsak land som er små i areal og folketall, som små øystater eller lignende, som faller helt bort fra de enkelte datasettene og til de dataene som blir brukt til analysene.

Den første avhengige variabelen kalles her for *PGM tilstede*, og måler om det er tilstedeværelse av inaktive PGMs eller om det er tilstedeværelse av aktive PGMs. Den er kodet 0 for ingen PGMs, 1 for tilstedeværelse av inaktive PGMs, og 2 for tilstedeværelse av aktive PGMs. Som man kan se i Figur 8 så har 2434 land-år verdien 0, 271 land-år har verdien 1, og 706 land-år har verdien 2. Det vil si at omtrent 30 prosent av land-årene har tilstedeværelse av inaktive eller aktive PGMs. Det forventes at forklaringsfaktorene vil ha større påvirkning på aktive PGMs enn de vil ha på inaktive PGMs.

Figur 8: Fordeling på den avhengige variabelen *PGM tilstede* for årene 1981-2007. $N=3414$.

Den andre avhengige variabelen kalles for *PGM type* og ser på hvilken form for PGMs det er, om det er uformelle PGMs eller semi-offisielle PGMs etter slik Carey, Mitchell og Lowe (2013) definerer disse. Variabelen er kodet 0 for ingen eller inaktive PGMs (ingen aktive PGMs), 1 for aktive uformelle PGMs og 2 for aktive semi-offisielle PGMs. Som man kan se i Figur 9 er det 2708 land-år som har verdien 0, mens 180 har verdien 1 og 526 land-år har fått verdien 2. Jeg har valgt å kode de landene som har både uformelle og semi-offisielle PGMs til 2, da det forventes at forklaringsfaktorene vil ha størst påvirkning på de statene som har semi-offisielle PGMs.

Figur 9: Fordeling på den avhengige variabelen *PGM type* for årene 1981-2007. $N=3414$.

3.2.2 Forklaringsvariabler

Det er de fem forklaringsvariablene; rettsstat, maktfordeling, mediefrihet, eksklusjon og frie valg som skal brukes for å undersøke hypotesene. Variablene vil bli presentert i denne delen, og suppleres til slutt med Tabell 1 på side 40 som viser deskriptiv statistikk for forklaringsvariablene.

Alle uavhengige variabler, både forklaringsvariabler og kontrollvariabler, har blitt gitt en tidslag på ett år for å redusere faren for det som kalles for "reverse causality". At en variabel er "lagget" betyr at man forskyver verdiene fra ett tidspunkt i analysen til det neste, eventuelt over flere tidsperioder, det vanligste er å forskyve dem én tidsperiode, som i dette tilfellet er ett år.

”Reverse causality” vil si at det i stedet for at det er en uavhengig variabel X som påvirker avhengig variabel Y, så er det avhengig variabel Y som påvirker den uavhengige variabelen X (Mousseau og Shi 1999, 640). I dette tilfellet ville det betyde at det var PGMs som førte til lavere nivå av mediefrihet eller frie valg, heller enn at det var lavt nivå av mediefrihet eller frie valg som fører til at PGMs kan eksistere. På denne måten kan vi være sikre på at de sammenhengene vi finner har den årsakssammenhengen som forventes.

3.2.2.1 Rettsstat

For å undersøke *H1: Sterkere rettsstat vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs* har det blitt tatt utgangspunkt i indeksvariabelen ”Rule of law index” fra Varieties of Democracy (V-Dem) datasettet utviklet av Coppedge et al. (2018a). For å sørge for at variabelen som skal måle rettsstatens styrke ikke blir for lik variabelen som skal måle maktfordeling har det blitt fjernet noen variabler som måler statsmaktenes respekt for domstolene (fordi disse skal inngå i maktfordelingsvariabelen) (Coppedge et al. 2018b). Derfor er den indeksvariabelen som er laget for å måle rettsstatens styrke satt sammen av variabler som måler menn og kvinners tilgang til det juridiske system, høyere og lavere domstolers frihet, hvor transparent det juridiske systemet er, hvorvidt korrupsjon, tyveri og bestikkelser er vanlig eller blir straffet på ulike offentlige nivå. Variabelen vil fra nå av kalles for *rettsstat*. *Rettsstat* har verdier fra -2,234 og til 2,218, hvor høyere verdier betyr sterkere rettsstat. Gjennomsnitt (0,103) og standardavvik (0,976) viser at de fleste statene har verdier mellom omtrent -1 og 1.

3.2.2.2 Maktfordeling

For å teste hypotesen *H2: Høyere nivå av maktfordeling vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs* vil det bli brukt en indeksvariabel opprettet fra en rekke variabler i V-Dem-datasettet, hvor det har blitt tatt utgangspunkt i variabelen kalt ”Horizontal accountability index” (Coppedge et al. 2018b). Det har imidlertid blitt fjernet noen av variablene for å sørge for at den endelige maktfordelingsvariabelen ikke overlapper med rettsstatsvariabelen. Variabelen som vil bli kalt *maktfordeling* har da blitt opprettet ved å slå sammen variabler som måler statsmaktenes respekt for høyesterett og domstolene, utøvende makts respekt for grunnloven, hvorvidt lovgivende makt og andre institusjoner i praksis undersøker utøvende makts handlinger og holder dem ansvarlige dersom det skulle være nødvendig. Variabelen har verdier som går fra -2,210 og til 1,995, hvor høyere verdi betyr høyere grad av maktfordeling.

Gjennomsnitt (0,085) og standardavvik (0,971) viser at fleste stater i studien har verdier mellom omtrent -1 og 1.

3.2.2.3 Mediefrihet

Variabelen som skal brukes for å undersøke *H3: Høyere nivå av mediefrihet vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs* er hentet fra Global Media Freedom Dataset som er utviklet av Whitten-Woodring og Van Belle (2015), og kalles fra nå av *mediefrihet*. Data-settet koder medias frihet i land verden rundt i perioden 1948-2014 inn i tre ulike kategorier. Verdien 2 er gitt til land med frie medier, verdien 1 er gitt til land med delvis frie medier og verdien 0 er gitt til land med ikke frie medier. Mellom 1981-2007 har 870 land-år verdien *frie* medier, 928 land-år har verdien *delvis frie* medier, mens hele 1616 land-år har *ikke frie* medier. Det vil si at mellom 1981-2007 hadde i underkant av 50 prosent av land-årene *ikke frie* medier, mens både *delvis frie* og *frie* medier hadde omtrent 25 prosent av dem.

3.2.2.4 Eksklusjon

For å undersøke *H4: Høyere andel av ekskludert befolkning vil føre til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs* vil variabelen "Excluded population" hentet fra datasettet Ethnic Power Relations utviklet av Vogt et al. (2015) bli brukt. Variabelen er beskrevet som "sum of the population of all MEG groups in this country as a fraction of total population", hvor "MEG groups" betyr ekskluderte grupper (Borman et al. 2015, 20). Variabelen er altså oppgitt i fraksjon av befolkningen som er ekskludert overfor befolkningen som helhet som da går mellom 0 og 1. Variabelen vil i denne oppgaven bli kalt for *eksklusjon*. Disse dataene har imidlertid en begrensning i at de kun ser på etnopolitisk eksklusjon, altså eksklusjon på grunnlag av etnisitet. Det betyr at dataene ikke fanger opp eksklusjon langs andre akser, som for eksempel eksklusjon på grunnlag av andre årsaker som seksuell legning, politiske meninger eller andre forhold. Etnisitet er imidlertid den mest utbredte årsaken til politisk eksklusjon i verden. Verdiene i denne studien går mellom 0 og 0,915. Gjennomsnitt (0,156) og standardavvik (0,212) viser at de fleste statene har en score mellom 0 og 0,368.

3.2.2.5 Frie valg

For å undersøke *H5: Friere og mer rettferdige valg vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs* velger jeg å bruke variabelen "Clean elections index" fra VDem-

datasettet (Coppedge et al. 2018a). Variabelen skal besvare spørsmålet ”to what extent are elections free and fair?” (Coppedge et al. 2018b, 44). Hvor frie og rettferdige betyr fravær av systematiske uregelmessigheter, bedrageri rundt registreringsprosessen, trusler mot opposisjonen, stemmekjøp og vold rundt valget. Variabelen vil videre i denne studien kalles for *frie valg*. Variabelen er en skala som i utgangspunktet går mellom 0 og 1, den laveste scoren i denne studien er 0 og den høyeste er 0,985. Den er satt sammen av flere variabler som måler hvorvidt valgene er frie og rettferdige, hvorvidt institusjonene som skal avholde valget er autonome og har nok kapasitet til å gjennomføre valget på en god måte, om makthaverne truer eller bruker vold til å få velgere til å stemme på dem, om det er mulig å kjøpe stemmer og om det er annen vold eller andre uregelmessigheter i tilknytning til valget. Ettersom de fleste av disse variablene kun er observert i valgår er scorene på indeksen gjentatt gjennom valgperioden (Coppedge et al. 2018b, 44). Snittet ligger omtrent på midten på skalaen med en verdi på 0,523 og et standardavvik på 0,342, som vil si at de fleste stater i denne studien har en score mellom 0,181 og 0,865 på variabelen *frie valg*.

Tabell 1: Deskriptiv statistikk for forklaringsvariabler, for årene mellom 1981 til 2007.

Variabel	Gjennomsnitt	Standardavvik	Min	Maks
Rettsstat	0,103	0,976	-2,234	2,218
Maktfordeling	0,085	0,971	-2,210	1,995
Mediefrihet	0,781	0,825	0	2
Eksklusjon	0,156	0,212	0	0,915
Frie valg	0,523	0,342	0	0,985
N=3414 Alle variabler er lagget med ett år				

3.2.2.6 Statenes mønster gjennom de ulike variablene

I diskusjonen i slutten av teoridelen ble det påpekt at de fleste stater har relativt samsvarende verdier på de ulike variablene. For eksempel har Australia, Frankrike og Irland svært høye verdier for rettsstat, maktfordeling, mediefrihet og frie valg, og lave verdier på eksklusjon. Andre stater som Togo, Syria og Saudi Arabia har svært lave verdier for mediefrihet, frie valg, maktfordeling og rettsstat, mens stater som Niger, Burkina Faso og Romania har verdier for disse variablene som er omtrent midt på skalaen.

Det er imidlertid også stater som ikke samsvarer med dette bildet, for eksempel hadde Polen og Ungarn på 1990-tallet høye verdier på variablene rettsstat, maktfordeling og frie

valg, mens variabelen mediefrihet hadde verdien ikke frie medier. Senegal har negative verdier for maktfordeling, men har likevel høyt nivå på frie valg. USA og Latvia har relativt høye verdier på rettsstat, maktfordeling, mediefrihet og frie valg, likevel er omtrent 30 prosent av befolkningen ekskludert. Peru hadde på 1990-tallet svært lave verdier for rettsstat og maktfordeling, men hadde høye verdier på variabelen frie valg. Det er altså unntak fra de generelle mønstrene i dataene, som kan føre til at resultatene ikke nødvendigvis vil bli som forventet.

3.2.2.7 Høy korrelasjon mellom forklaringsvariabler

Mange av disse variablene henger altså sammen med hverandre da stater gjerne vil ha likt nivå på de ulike variablene ut i fra hvilket demokratinivå de ligger på. Dette fører til at flere av variablene har høy samvariasjon eller korrelasjon, slik det vises i Tabell 2.

Konsekvensene av høy korrelasjon, eller multikollinearitet, kan være at det blir vanskelig å tolke koeffisientene, da de vil stjele forklaringskraft fra hverandre, og man kan også få problemer med standardfeil og signifikansnivå (Mehmetoglu og Jakobsen 2016, 146). Dette gjør at man må være forsiktig med å plassere flere slike variabler i samme analyse, da det gjør det vanskeligere å si hvilke variabler som har størst effekt eller som er viktigst i en analyse. Mange setter gjerne en smertegrense på 0,8 for hva som er for høy korrelasjon (Mehmetoglu og Jakobsen 2016, 146). Som man kan se i Tabell 2, Korrelasjonstabell for forklaringsvariabler, er det høye korrelasjonsverdier mellom variablene rettsstat og maktfordeling, mellom frie valg og mediefrihet, og mellom maktfordeling og frie valg. Det er imidlertid bare perfekt multikollinearitet, altså en korrelasjon på 1, som bryter med forutsetningene, men man bør være observant på, og ta hensyn til, høy korrelasjon når man skal tolke resultatene. For å være sikker på at man får testet de ulike aspektene separat, og sørge for at man vil få sett de korrekte sammenhengene, vil de ulike variablene blir kjørt både i separate analyser og i samlede analyser.

Tabell 2: Korrelasjonstabell for forklaringsvariabler.

	Rettsstat	Maktfordeling	Mediefrihet	Eksklusjon	Frie valg
Rettsstat	1,000				
Maktfordeling	0,810	1,000			
Mediefrihet	0,646	0,647	1,000		
Eksklusjon	-0,212	-0,267	-0,259	1,000	
Frie valg	0,684	0,766	0,738	-0,315	1,000

3.2.3 Kontrollvariabler

For å øke validiteten til funnene er det viktig å kontrollere for andre faktorer som også kan påvirke årsakssammenhengene i forklaringsvariablene. Dette bidrar til å sørge for at funnene ikke viser spuriøse sammenhenger. Dette gjøres ved å legge til kontrollvariabler som anses som relevante for dataene, og spesielt for tilstedeværelse av PGMs. Kontrollvariablene jeg har valgt går igjen i mange studier av PGMs, og er variabler som også ofte brukes i studier av konflikt. I Tabell 3 er det oppgitt deskriptiv statistikk for kontrollvariablene.

Den første kontrollvariabelen er en variabel som måler om det er konflikt eller krig i staten for hvert land-år. Variabelen er hentet fra UCDP/PRIO datasettet Armed Conflict Dataset versjon 18.1. Variabelen er kodet 0 for fred, som er definert som mindre enn 25 drepte per kalenderår. Variabelen er kodet 1 for konflikt, som er definert som mellom 25 og 999 drepte per kalenderår. Til slutt er den kodet 2 for krig hvor det er drept mer enn 1000 per kalenderår (Pettersen og Eck 2018). I denne studien vil variabelen bli kalt *konflikt*.

De to neste variablene går på landets størrelse i forhold til befolkning og areal. Befolkningsvariabelen er hentet fra Penn World Table og er oppgitt i millioner mennesker per stat hvert land-år (Feenstra, Inklaar og Timmer 2015), og blir kalt for *befolkning*. Arealvariabelen er oppgitt i kvadratkilometer og er hentet fra datasettet Country Geography Data som er utviklet av Portland State University (2019), og kalles i denne studien for *areal*.

Det blir også kontrollert for statens BNP med en variabel som også er hentet fra Penn World Table, og er oppgitt i kjøpekraft ("Expenditure-side real GDP at current PPPs") i millioner US dollar fra 2011 nivå (Feenstra, Inklaar og Timmer 2015). Variabelen kalles her for *BNP*. Alle de tre variablene *befolkning*, *areal* og *BNP* har blitt logtransformert. Det er gjort for å bøte på den naturlige store skjevheten disse tre variablene har grunnet staters ulike størrelsesforhold og økonomiske forhold, samt for å unngå faren for at ekstreme utligger skal ha en for stor betydning for resultatene.

Regimets stabilitet og varighet blir kontrollert for ved bruk av en variabel hentet fra Böhmelt og Clayton (2018) som de kaller for Regime Consistency. Den er konstruert ut i fra statenes score på Polity2 variabelen fra the Polity IV Project (Marshall og Jaggers 2013). Der har de gitt de statene som har stabil verdi (ingen endring fra år til år) på Polity2 variabelen verdien 0, negative verdier tilsier at regimet har endret seg mot å bli mer autoritært, mens positive verdier tilsier at det er regimeendring mot å bli mer demokratisk (Böhmelt og Clayton 2018, 217). I denne studien vil denne variabelen bli kalt *regimestabilitet*.

Den siste uavhengige variabelen kalles *PGM historikk*, og er en lagget versjon av tilstedeværelse av aktive PGMs for å kontrollere for tidligere tilstedeværelse av aktive PGMs

i staten. Den er lagget med ett år, som vil si at variabelens verdier er forskjøvet med ett år. Dette vil absorbere mye av variasjonen i dataene, men det er viktig for å kontrollere for tidligere tilstedeværelse av PGMs, ettersom det er større sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs i staten det ene året, dersom det var PGMs i staten året før. Variabelen kan også bidra til å kontrollere bort autokorrelasjon, noe som vil bli gjennomgått videre i dette kapittelet.

Tabell 3: Deskriptiv statistikk for kontrollvariabler, for årene mellom 1981-2007.

Variabel	Gjennomsnitt	Standardavvik	Min	Maks
Konflikt	0,228	0,530	0	2
Populasjon (log)	1,210	1,572	-1,394	7,185
Areal (log)	12,128	1,881	6,582	16,656
BNP (log)	10,831	2,001	5,126	16,557
Regimestabilitet	0,222	1,576	-14	16
PGM historikk	0,208	0,406	0	1
N=3414 Alle variabler er lagget med ett år				

3.3 Analysemetode

3.3.1 Multinomisk logistisk regresjon

Man må ta hensyn til den avhengige variabelen og forskningsspørsmålet når man velger hvilken metode man bør bruke. De avhengige variablene er i denne studien på nominalnivå, og er altså kategoriske variabler hvor man kun kan dele de ulike utfallene inn i ulike kategorier, men tallene de får oppgitt som verdi gir ikke noen informasjon i seg selv (Midtbø 2012, 57). Logistisk regresjon er metoden som fungerer best i analyser med en kategorisk variabel som avhengig variabel.

Logistisk regresjon har ”maximum likelihood”-estimator som betyr at den regner ut sannsynligheten for at den avhengige variabelen har verdien 1 (eller 2, eller 3) fremfor verdien 0, gitt kontrollvariablenes verdier (Mehmetogul og Jakobsen 2016, 162).

Dersom den avhengige variabelen hadde vært dikotom, altså hatt to verdier, ville en logistisk paneldatanalyse vært mest hensiktsmessig. De avhengige variablene har imidlertid tre kategorier, og da blir det multinomisk logistisk regresjon som blir det mest hensiktsmessige alternativet for mine analyser. Ettersom den kan regne ut hver av kategoriens sannsynlighet på en gang (Mehmetoglu og Jakobsen 2016, 180).

Multinomisk logistisk regresjon kan brukes når avhengig variabel er en kategorisk variabel med mer enn to ulike muligheter. Den er en utvidelse av logistisk regresjon hvor det finnes to kategorier, og den regner ut resultatene på samme måte. Når avhengig variabel har flere enn to kategorier kan hver av disse sammenlignes separat med en kontrollkategori (Mehmetoglu og Jakobsen 2016, 182). Det vil si at det oppgis flere koeffisienter i samme analyse, en for hver av de ulike kategoriene på avhengig variabel, med unntak av kontrollkategorien. Dermed vil det i analysene i denne studien bli oppgitt 2 koeffisienter for hver av de to kategoriene på de avhengige variablene, og kategorien 0 vil være referansekategori for begge variablene.

Den viktigste forutsetningen for multinomisk logistisk regresjon kalles ”independence og irrelevant alternatives” (IIA). IIA-forutsetningen sier at dersom et alternativ A er foretrukket over B i et valg mellom A og B, så må ikke introduksjonen av et alternativ C gjøre alternativ B foretrukket over alternativ A. Det betyr at den avhengige variabelen må være uttømmende, altså må de ulike kategoriene inneholde alle mulige utfall (Mehmetoglu og Jakobsen 2016, 183-184). Dette inkluderer også dersom man har en ”restkategori”, som i våre avhengige variabler vil være kategori 0 for ingen PGMs, da denne kategorien samler opp alle stater som ikke har tilstedeværelse av noen former for PGMs.

3.3.2 Paneldata

Et paneldatasett er et datasett hvor enhetene blir fulgt over flere tidspunkter i tid. Analyse av paneldata er fordelaktig da det betyr at kausale analyser blir mer troverdige, og man kan studere hvordan fenomener endrer seg over tid og det kan kontrolleres for uobserverte forklaringsvariabler så lenge effekten av disse ikke varierer over tid (Mehmetoglu og Jakobsen 2016, 288). Dataene i datasettet som brukes i denne studien er ordnet slik at man studerer ulike land i årene fra 1981 og frem til 2007, da blir landene målt på 27 tidspunkter. Et land-år er da et lands verdi for ett enkelt år.

Et panel kan være balansert eller ubalansert. Et balansert panel betyr at alle enhetene har like mange observasjoner, mens i et ubalansert panel vil noen enheter ha flere eller færre observasjoner enn andre (Park 2011, 3). Paneldataene fra Pro-Government Militias Dataset er ubalansert da noen land har oppstått, mens andre land har forsvunnet i løpet av perioden de har blitt undersøkt. Sovjetunionens fall er en av årsakene, da det førte til at mange nye land oppstod rundt år 1990.

En utfordring med paneldata er det som kalles autokorrelasjon, som betyr at verdiene som oppgis på en variabel ikke er uavhengige av hverandre. Ettersom enhetene er observert på mange tidspunkter etter hverandre, i dette tilfellet er det land som er observert flere år etter hverandre. For eksempel vil et lands populasjon ikke doble seg eller halvere seg fra et år til det neste, men den vil stige eller synke litt fra ett land-år til det neste. Det betyr at landets populasjon det ene året vil ha påvirkning på landets populasjon det neste året, og enhetenes verdier er dermed ikke uavhengige av hverandre. Man kan imidlertid korrigere for dette ved å kjøre paneldataanalyse enten med robuste standardfeil og klyngebehandling, eller med en "fixed effects"-estimator eller en "random effects"-estimator (Mehmetoglu og Jakobsen 2016, 231). I tillegg kan problemet kontrolleres for ved bruk av en lagget versjon av avhengig variabel som kontrollvariabel, fordi dette kan plukke opp den autokorrelasjonen som gjør at PGMs det ene året øker sannsynligheten for PGMs det neste året. Dette kalles gjerne for vektor autoregresjon (Mehmetoglu og Jakobsen 2016, 253). Hvilken av disse metodene man bør velge avhenger av hva som er mest hensiktsmessig for forskningsspørsmålet (Mehmetoglu og Jakobsen 2016, 250).

Jeg er opptatt av å kunne estimere de tre ulike utfallene i de avhengige variablene på en gang, i stedet for å bryte dem opp. Dersom man skal gjennomføre en analyse med "fixed effects"-estimator vil de landene som ikke varierer over tid (statene som aldri eller alltid har PGMs) falle bort. Det gjør at en slik modell ikke vil gi svaret på mitt forskningsspørsmål. Det er heller ikke noen god måte å gjennomføre en multinomisk logistisk analyse med "random effects"-estimator på. Derfor står en multinomisk logistisk regresjon med robuste standardfeil (Huber/White) og klyngebehandling, samt bruk av en lagget versjon av tilstedeværelse av PGMs, igjen som det beste alternativet for å besvare forskningsspørsmålet; hvilken påvirkning ulike demokratiske ansvarliggjøringsmekanismer har på tilstedeværelse av Pro-Government Militias. Denne metoden vil både ta hensyn til paneldataenes autokorrelasjon, samt ta høyde for alle de tre utfallene på de avhengige variablene.

3.4 Studiets validitet og reliabilitet

De fleste fenomener i samfunnsvitenskapen består av mange aspekter, og de kan være vanskelig å studere direkte. Derfor må man ofte velge ut noen av disse aspektene ved fenomenet når man skal operasjonalisere og analysere dem. Måten denne prosessen gjennomføres på vil påvirke studiens kvalitet, ved å påvirke studiens evne til å besvare forsknings-

spørsmålet på (Skog 2004, 90). Et datamateriales validitet og reliabilitet kan ansees som en studies kvalitet, og må vurderes på grunnlag av hvilken problemstilling studien har som hensikt å besvare, og hva studien skal brukes til. Jo bedre egnet datamaterialet er til å besvare forskningsspørsmålet, jo bedre er kvaliteten på studien (Grønmo 2004, 217).

3.4.1 Reliabilitet

Reliabilitet referer til studiens pålitelighet, og i hvor stor grad resultatene reflekterer fenomenet som skal studeres i virkeligheten. Generelt sett undersøkes reliabiliteten ved å undersøke om man kommer frem til like resultater dersom man gjennomfører lignende studier. Reliabilitet deles gjerne inn i stabilitet og ekvivalens. Stabilitet undersøkes ved å gjennomføre studien av et fenomen på ulike tidspunkt og se om det fører til de samme resultatene. Ekvivalens referer til hvorvidt man kommer frem til samme resultater ut i fra ulike måter å gjennomføre studien på. Det vil si hvorvidt to ulike forskere som gjennomfører hver sin studie om samme fenomen på samme tid, vil komme frem til det samme resultatet (Grønmo 2004, 222-223).

Denne studien bruker de nyeste versjonene av dataene som finnes på PGMs med data fra hele verden, og er dermed de beste dataene som finnes for å kunne besvare forskningsspørsmålet; hvilken påvirkning ulike demokratiske ansvarliggjøringsmekanismer har på tilstedeværelse av Pro-Government Militias, som denne studien tar utgangspunkt i. Videre er dataene for de uavhengige variablene og kontrollvariablene som blir brukt, hentet inn fra kjente databaser, som har gode renommé for å oppgi pålitelige data. Ettersom dette er godt kjente data og tidsrommet de er hentet fra er flere år tilbake i tid bør stabiliteten til dataene og innsamlingen være god.

Denne studiens ekvivalens er det aspektet som vil være mest usikkert ettersom jeg som forsker ikke har gjennomført så mange studier tidligere. Ved å se til andre anerkjente studier, og se hvilke data og metoder som er tatt i bruk for å undersøke liknende problemstillinger og bruke disse, bør imidlertid også denne studien ha god ekvivalens. Det er derfor også grunn til å tro at andre forskere også ville kommet frem til de samme funnene som blir presentert i denne studien.

3.4.2 Validitet

Validitet omhandler i hovedsak studiens gyldighet til å belyse de problemstillingene som skal besvares, og det er helt nødvendig med god reliabilitet for å oppnå god validitet (Grønmo

2004, 221). Det finnes ulike former for validitet, begrepsvaliditet, konklusjonsvaliditet samt intern og ekstern validitet. Begrepsvaliditet omhandler hvorvidt man har lyktes i å måle det fenomenet man ønsker på en tilfredsstillende og pålitelig måte, om valg av variabler og operasjonalisering av fenomenet er gjort på en tilstrekkelig måte. Konklusjonsvaliditet omhandler hvorvidt konklusjonen er korrekt med tanke på de reelle forhold, altså om man har klart å fange opp fenomenet man har studert på en tilstrekkelig måte. Intern validitet viser til i hvor stor grad man har klart å måle det fenomenet man har til hensikt å undersøke, og at det ikke for eksempel er spuriøse årsakssammenhenger som er ansvarlige for resultatene. Ekstern validitet viser til i hvor stor grad studiens gjennomføring og resultater kan generaliseres til andre situasjoner (Skog 2004, 88-89).

Ettersom det i denne studien blir brukt variabler fra det datasettet som flest bruker når de undersøker PGMs, samt variabler fra andre anerkjente datasett som blir brukt av andre forskere innenfor fagfeltet, er det grunn til å tro at begrepsvaliditeten er høy. Da det blir brukt de samme operasjonaliseringene som andre studier av samme fenomen, kan man være rimelig sikker på at man studerer det samme fenomenet som andre studier har undersøkt. Dette krysser også den interne validitetens grenser, som også bør være sterk av de samme årsakene. I tillegg blir det tatt i bruk kontrollvariabler som blir brukt i liknende studier på PGMs og konflikt. Dette bør føre til at det da ikke blir noen spuriøse resultater i denne studien.

Dataene som blir brukt har blitt operasjonalisert og valgt ut i fra hva tidligere studier på PGMs har brukt. Metoden har blitt valgt ut i fra hva som passer dataene best. Den har også blitt benyttet av andre forskere som har studert liknende forskningsspørsmål. Fordi både metode og data har blitt brukt på liknende vis tidligere innenfor det samme forskningsfeltet, bør det føre til at denne studien sin konklusjonsvaliditet er sterk.

Når det gjelder den eksterne validiteten bør også denne være sterk ettersom studien er gjennomført med bruk av metoder og data som er anerkjente og har blitt generalisert i andre sammenhenger. I tillegg blir den eksterne validiteten styrket da studiens forskningsspørsmål er generelt til både tid og sted, og dataene er globale og dekker mange år.

4 Resultater og diskusjon

I denne delen av oppgaven vil resultatene fra analysene bli presentert. Først vil signifikansnivå bli definert og diskutert opp mot substans. Deretter vil analysene med *PGM tilstede* som avhengig variabel bli presentert, før analysene med *PGM type* som avhengig variabel blir presentert. Videre vil resultatene for ulike former for robusthetstester bli presentert. Til slutt vil resultatene fra analyser og robusthetstester bli drøftet opp mot hypotesene utviklet i teorikapittelet.

4.1 Signifikans versus substans

Når signifikansnivå skal defineres, knyttes begrepet ofte direkte til hypotesetesting. For eksempel definerer Grønmo signifikansnivå som et "[...] begrep i forbindelse med hypotesetesting. Signifikansnivå angir hvor stor sannsynligheten er for å ta feil når nullhypotesen forkastes" (2004, 424). Skog knytter også signifikansnivå direkte til hypotesetesting i sin definisjon av signifikansnivå: "[...] signifikansnivå bestemmer den kritiske verdien [for at man skal forkaste nullhypotesen]. Jo strengere signifikansnivå man velger, desto høyere blir vanligvis den kritiske verdien testobservatoren må overstige for at man skal forkaste nullhypotesen" (2004, 175). Signifikansnivå gis også en stor betydning når det gjelder resultatenes troverdighet. Et eksempel på dette er Mehmetoglu og Jacobsen som sier at "[...] the lack of statistical significance indicates that the association produced by nature is no more probable than that produced by chance. We are thus dealing with a mechanism best described as an unspecified random process" (2016, 8).

Forskere og studenter i alle slags vitenskaper som bruker statistikk har over mange år blitt vant til å *kun* se etter signifikante resultater. Dette fører til at reelle sammenhenger ofte avvises, på grunn av ikke-signifikante funn, og mange konkluderer med at hypoteser kan bekreftes eller avkreftes blindt etter hvorvidt en sammenheng har en p-verdi over eller under 0,05. Et godt eksempel som viser at forskere må bli flinkere til å se på flere faktorer når de skal tolke resultater blir beskrevet av Amrhein, Greenland og McShane (2019, 306). De forteller om en medisinstudie A hvor det ble funnet ut at det var 20% større sannsynlighet for at pasienter som ble gitt betennelsesdempende medisiner opplevde hjerterytmeforstyrrelser, noe som var nøyaktig det samme funnet som en tidligere medisinstudie B også viste. Forskerne i medisinstudie A konkluderte imidlertid med at deres resultater var motstridende til hva medisinstudie B viste. Grunnen til at de konkluderte slik var at deres p-verdi var på

0,091, mens i studie B var p-verdien 0,0003, altså var ikke deres funn signifikant på $p < 0,05$ -nivå. Effektene var likevel overlappende, ikke motstridene, til tross for at studiene hadde ulike signifikansnivå.

Når man skal tolke resultater av statistiske analyser bør man i større grad se etter hvilken betydning resultatene har, hvordan disse stemmer overens med både teori og tidligere forskning, og tolke resultatene opp mot utvalgsstørrelse. Det å kun stole blindt på signifikansnivå kan gjøre at vi går glipp av viktig kunnskap. Over 800 forskere fra ulike akademiske institusjoner og fagretninger skrev i løpet av en uke under på oppropet fra Amrhein, Greenland og McShane (2019) for å pensjonere formen for statistisk signifikans hvor det står for en rett/galt fordeling av resultater. De ønsker at man heller ser på den statistiske undersøkelsen som helhet, og at man i større grad bruker konfidensintervaller og signifikansnivå med varsomhet.

Manglende signifikans betyr altså ikke nødvendigvis manglende effekt. For å forhindre forkastelse av reelle sammenhenger, vil resultatene i denne studien vurderes opp mot størrelsene på effektene, deres sikkerhet gjennom både signifikans og robusthet, og opp mot teori. Det vil bli oppgitt signifikansnivå registrert med stjerner for p-verdier mellom $p < 0,01$ og helt opp til $p < 0,1$, for å vise de sikreste sammenhengene. Signifikans vil altså kun bli brukt som et tegn for *sikre* sammenhenger, og vil *ikke* bli brukt for å *avvise* sammenhenger.

4.2 Analyser

Det finnes ulike måter man kan tolke resultater av multinomsk logistiske modeller på. På det enkleste nivået kan man se på fortegn, styrke og signifikansnivå av logg-odds koeffisientene. Men man kan også tolke hver av sammenhengene mer direkte ved bruk av koeffisientene i det som kalles "Relative Risk Ratio" (RRR). RRR-koeffisienter kan overføres til prosentvis endring i sannsynlighet gjennom formelen: $(RRR-1)*100$ (UCLA: Statistical Consulting Group 2019). Grunnet formelens utregningslogikk så er det ingen koeffisienter som får negative fortegn, men tallet 1 regnes som et slags nullpunkt, da alle verdier som er under 1 gjennom utregningsformelen blir negative. Det betyr også at sammenhenger er sterkere jo lenger RRR-koeffisienten er fra verdien 1.

Hovedanalysene som presenteres her i resultatdelen oppgis i RRR-koeffisienter. Tabeller med analysene gjennomført med logg-odds koeffisienter kan sees i Tabell A1 for variabelen *PGM tilstede* og i Tabell A2 for variabelen *PGM type* i appendix i bunn av studien.

4.2.1 Resultater for den avhengige variabelen *PGM tilstede*

I Tabell 4 (side 52) kan man se resultatene av analysene med variabelen *PGM tilstede* som avhengig variabel. *PGM tilstede* har verdien 0 for ingen PGMs som referansekategori, mens verdi 1 i modellen er tilstedeværelse av inaktive PGMs, og verdi 2 i modellen er tilstedeværelse av aktive PGMs. Modell 1-5 i Tabell 4 tar for seg hver av de fem forklaringsvariablene i en enkel modell, mens modell 6 tar for seg alle de fem forklaringsvariablene på en gang. Videre i studien vil modeller som tilsvare Modell 1-5, altså modeller som kun har én forklaringsfaktor, også bli referert til som liten modell. Modeller som tilsvare Modell 6, som har alle forklaringsfaktorene, vil også bli referert til som stor modell. Mange av signifikansnivåene har endret seg fra Modellene 1-5 og til Modell 6, men dette er en forventet effekt grunnet høy korrelasjon mellom forklaringsvariablene.

Resultatene for den første forklaringsfaktoren *rettsstat* kan man se i Modell 1 og 6. I Modell 1 kan man se at sannsynligheten for å ha tilstedeværelse av både inaktive og aktive PGMs i staten stiger dersom det er høyere verdi for *rettsstaten* ettersom begge verdiene er over 1. Sammenhengen mellom *rettsstaten* og inaktive PGMs kan regnes ut slik: $(1,658 - 1) * 100 = 65,8$. I Modell 1 stiger altså sannsynligheten med 65,8 prosent for å ha inaktive PGMs, og den stiger med 12,9 prosent for å ha aktive PGMs i staten når nivået på *rettsstaten* stiger. Positive sammenhenger ser man også i Modell 6. Sannsynligheten stiger med 61,4 prosent for å ha inaktive PGMs, og den stiger med 41,6 prosent for å ha aktive PGMs når nivået på *rettsstaten* stiger. Det vil si at stater med sterkere *rettsstat* har høyere sannsynlighet for å ha tilstedeværelse av PGMs enn stater med svakere *rettsstat*, og at det da er høyest sannsynlighet for å ha inaktive PGMs. Det er imidlertid bare sammenhengen mellom *rettsstat* og inaktive PGMs i Modell 1 som er signifikant. Som forventet har signifikansnivået blitt høyere (mindre signifikant) fra Modell 1 til Modell 6. H1, hypotesen som sier at sterkere *rettsstat* fører til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, er ikke gitt noen støtte gjennom disse analysene, da resultatene så langt viser motsatt sammenheng. Denne og de andre hypotesene vil diskuteres i større grad i diskusjonsdelen som kommer etter at resultatene av hovedanalysene og robusthetstestene er presentert.

Tabell 4: Hovedanalyser for avhengig variabel PGM tilstede med RRR-koeffisienter for årene mellom 1981-2007.

	Modell 1		Modell 2		Modell 3		Modell 4		Modell 5		Modell 6	
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	1,658** (0,394)	1,129 (0,197)									1,614 (0,482)	1,416 (0,337)
Maktfordeling			1,670* (0,461)	1,081 (0,210)							1,789 (0,660)	1,364 (0,369)
Mediefrihet												
1. delvis frie					0,346*** (0,141)	0,508** (0,149)					0,332** (0,162)	0,578* (0,173)
2. frie					1,493 (0,659)	0,464* (0,190)					0,853 (0,522)	0,389** (0,165)
Eksklusjon							1,616 (1,405)	2,426 (1,420)			1,370 (1,191)	1,885 (1,175)
Frie valg									0,881 (0,548)	0,362* (0,218)	0,178 (0,190)	0,210** (0,167)
Konflikt	2,342*** (0,673)	3,734*** (0,944)	2,470*** (0,724)	3,879*** (0,990)	2,090** (0,614)	3,469*** (0,869)	2,157*** (0,627)	3,362*** (0,850)	2,162*** (0,645)	3,565*** (0,930)	2,057** (0,618)	3,274*** (0,824)
Populasjon	1,571 (0,440)	2,325*** (0,549)	1,498 (0,422)	2,231*** (0,523)	1,464 (0,378)	1,962*** (0,426)	1,182 (0,288)	2,091*** (0,449)	1,198 (0,303)	1,875*** (0,093)	1,555 (0,439)	1,927*** (0,430)
Areal	1,055 (0,145)	0,919 (0,100)	1,084 (0,146)	0,916 (0,096)	1,102 (0,151)	0,911 (0,096)	1,051 (0,137)	0,922 (0,110)	1,062 (0,140)	0,893 (0,093)	1,089 (0,149)	0,880 (0,093)
BNP	1,041 (0,200)	0,805 (0,114)	1,033 (0,202)	0,830 (0,121)	1,082 (0,187)	0,954 (0,123)	1,328 (0,233)	0,891 (0,107)	1,319 (0,249)	1,019 (0,145)	1,078 (0,228)	1,021 (0,162)
Regime- stabilitet	0,904* (0,054)	0,853*** (0,049)	0,902* (0,053)	0,854*** (0,048)	0,917 (0,052)	0,859*** (0,049)	0,906* (0,051)	0,854*** (0,048)	0,903* (0,053)	0,848*** (0,050)	0,896* (0,055)	0,845*** (0,051)
PGM historikk	17,39*** (4,377)	207,91*** (60,823)	17,79*** (4,447)	209,10*** (61,580)	17,08*** (4,597)	207,05*** (63,995)	16,33*** (4,377)	210,29*** (61,972)	16,94*** (4,585)	208,88*** (65,414)	19,02*** (4,987)	219,59*** (68,579)
Konstantledd	0,007* (0,019)	0,136 (0,237)	0,007** (0,016)	0,113 (0,198)	0,004** (0,010)	0,052* (0,084)	0,001*** (0,003)	0,049* (0,079)	0,001*** (0,003)	0,042** (0,065)	0,010* (0,024)	0,073 (0,129)
Wald chi2	683,24		683,47		656,77		656,67		677,76		681,62	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM tilstede.
 Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
 N=3414
 *p<0,1 **p<0,05 ***p<0,01

Variabelen *maktfordeling* har i Modell 2 og Modell 6 høyere sannsynlighet for å ha tilstedeværelse av både inaktive og aktive PGMs. I Modell 2 stiger sannsynligheten med 67 prosent for å ha inaktive PGMs, mens sannsynligheten stiger med kun 8,1 prosent for å ha aktive PGMs i staten når *maktfordelingsnivået* stiger. Det er dermed høyere sannsynlighet for inaktive PGMs enn det er for å ha aktive PGMs når *maktfordelingsnivået* stiger. Disse sammenhengene vises også i Modell 6, hvor sannsynligheten stiger med 78,9 prosent for å ha inaktive PGMs, og den stiger med 36,4 prosent for å ha aktive PGMs når nivået på *maktfordeling* stiger. Det er kun sammenhengen mellom *maktfordeling* og tilstedeværelse av inaktive PGMs som er signifikant i Modell 2. Dermed er H2, hypotesen som sier at høyere nivå av maktfordeling vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, heller ikke blitt støttet i disse analysene.

Variabelen *mediefrihet* er oppført som en kategorisk variabel i alle analysene da den kun har tre verdier, og verdien 0 for *ikke frie* medier er referansekategori i alle modeller som inkluderer variabelen *mediefrihet*. I Modell 3 kan man se at sannsynligheten for at en stat som har *delvis frie* medier har inaktive PGMs er 65,4 prosent lavere enn hva sannsynligheten er for at en stat med *ikke frie* medier har inaktive PGMs. Det er 49,2 prosent lavere sannsynlighet for at en stat med *delvis frie* medier har aktive PGMs enn stater med *ikke frie* medier. Resultatene er ganske like for sannsynlighetene i Modell 6, hvor det er 66,8 prosent lavere sannsynlighet for å ha inaktive PGMs, og det er 42,2 prosent lavere sannsynlighet for å ha aktive PGMs i en stat med *delvis frie* medier. Som man kan se i begge modellene er altså sannsynligheten for å ha inaktive PGMs lavere enn sannsynligheten for å ha aktive PGMs i en stat når mediene er *delvis frie*.

For variabelen *mediefrihets* verdi *frie* medier kan man se i Modell 3 at det er 49,3 prosent høyere sannsynlighet for at det finnes inaktive PGMs, og sannsynligheten synker med 53,6 prosent for å ha aktive PGMs i stater med *frie* medier. I Modell 6 viser imidlertid sammenhengene at det er lavere sannsynlighet for både inaktive og aktive PGMs i stater med *frie* medier enn i stater med *ikke frie* medier. Det er 14,7 prosent lavere sannsynlighet for at en stat med *frie* medier skal ha inaktive PGMs, og det er 61,1 prosent lavere sannsynlighet for at det vil være aktive PGMs. I begge modellene er det bare sammenhengen mellom *frie* medier og aktive PGMs som er signifikante. H3, hypotesen om at høyere nivå av mediefrihet vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, kan så langt sies å være styrket, da de fleste sammenhengene så langt er negative.

Når det gjelder variabelen *eksklusjon* stiger sannsynligheten for å ha både inaktive og aktive PGMs i Modell 4 og 6. Sannsynligheten stiger med 61,6 prosent for å ha inaktive

PGMs, og den stiger med 142,6 prosent for å ha aktive PGMs når andelen *ekskludert befolkning* stiger. Dermed stiger sannsynligheten dobbelt så mye for å ha aktive som for å ha inaktive PGMs når andelen *ekskludert befolkning* stiger. Disse sammenhengene og forholdet mellom dem finner man også i Modell 6, hvor sannsynligheten stiger med 37 prosent for å ha inaktive PGMs, og den stiger med 85,5 prosent for å ha aktive PGMs når andelen *ekskludert befolkning* stiger. Ingen av sammenhengene verken i Modell 4 eller 6 er imidlertid signifikante. H4, som sier at høyere andel av ekskludert befolkning vil føre til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, er styrket ettersom alle sammenhengene mellom *eksklusjon* og PGM tilstede er positive.

Variabelen *frie valg* har i Modell 5 negative sammenhenger for både inaktive og aktive PGMs. Sannsynligheten synker med 11,9 prosent for å ha inaktive PGMs, og den synker med 63,8 prosent for å aktive PGMs når det er *friere valg*. I Modell 6 synker sannsynligheten med 82,2 prosent for å ha inaktive PGMs, mens sannsynligheten for å ha aktive PGMs synker med 79 prosent når det er *friere valg*. Det er imidlertid bare sammenhengen mellom *frie valg* og aktive PGMs som er signifikant i begge modellene. Ettersom variabelen *frie valg* har negative sammenhenger både i Modell 5 og 6 kan man si at H5, som sier at friere og mer rettferdige valg vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, så langt er blitt styrket.

Når det gjelder kontrollvariablene kan man se at variabelen *konflikt* gir signifikant høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av både inaktive og aktive PGMs i alle modellene. Sannsynligheten er høyere for aktive PGMs enn for inaktive PGMs gjennom alle modellene. Variabelen *populasjon* gir også høyere sannsynlighet for både inaktive og aktive PGMs i alle modellene. Det er imidlertid kun sammenhengene med aktive PGMs som er signifikante.

Variablene *areal* og *BNP* har svakt høyere sannsynlighet for å ha inaktive PGMs, og svak lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av aktive PGMs. Disse sammenhengene er både svake og ikke signifikante, og det ser derfor ut til at staters areal og økonomiske situasjon har liten påvirkningskraft på tilstedeværelse av PGMs.

Når det gjelder *regimestabilitet* så synker sannsynligheten for å ha tilstedeværelse av PGMs signifikant i alle modellene med høyere nivå på regimestabilitet. Variabelen *PGM historikk* gir som forventet signifikant høyere sannsynlighet for både inaktive og aktive PGMs gjennom alle modellene.

4.2.2 Resultater for den avhengige variabelen *PGM type*

Det er også gjennomført analyser med variabelen *PGM type* som avhengig variabel. *PGM type* har verdi 0 for ingen eller inaktive PGMs i staten som referansekategori, den har verdi 1 for aktive uformelle PGMs, og verdi 2 for aktive semi-offisielle PGMs i staten. I Tabell 5 (side 57) kan man se resultatene oppgitt i RRR-koeffisienter. Modell 7-11 viser de fem forklarings-variablene i små modeller, mens Modell 12 viser alle forklaringsvariablene på en gang. Også for disse modellene endrer signifikansnivåene seg fra de små modellene (7-11) til den store modellen (12).

Når det gjelder variabelen *rettsstat* vises resultatene i Modell 7 og 12. Det er like fortegn i begge modellene, men noe ulike sannsynlighetsnivå. I Modell 7 synker sannsynligheten med 10,4 prosent for å ha uformelle PGMs, mens sannsynligheten for å ha semi-offisielle PGMs stiger med 4,2 prosent når nivået på *rettsstaten* stiger. I Modell 12 synker sannsynligheten med 19,1 prosent for å ha uformelle PGMs, mens sannsynligheten stiger med hele 71,5 prosent for å ha semi-offisielle PGMs i staten når nivået på *rettsstaten* stiger. Sammenhengen mellom *rettsstaten* og semi-offisielle PGMs i Modell 12 er den eneste signifikante sammenhengen. H1, hypotesen som sier at sterkere *rettsstat* vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, er ikke direkte styrket i disse analysene, men det kan se ut til at det kan gi negativ påvirkning på tilstedeværelse av uformelle PGMs.

Resultatene for variabelen *maktfordeling* i Modell 8 viser at sannsynligheten stiger med 12,1 prosent for at det vil være uformelle PGMs, mens sannsynligheten synker med 19 prosent for at det vil være semi-offisielle PGMs i staten når *maktfordeling* får høyere verdier. I Modell 12 har sammenhengene like fortegn men sannsynligheten endrer seg noe. Sannsynligheten for å ha uformelle PGMs stiger med 68,4 prosent, mens sannsynligheten for å ha semi-offisielle PGMs synker med 23,3 prosent. Det er ingen signifikante sammenhenger for variabelen *maktfordeling*. At sannsynligheten for å ha tilstedeværelse av semi-offisielle PGMs synker med høyere nivå av *maktfordeling* gjør at H2, hypotesen som sier at høyere nivå av *maktfordeling* vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, ikke helt kan avskrives.

I Modell 9 og 12 blir variabelen *mediefrihet* presentert. I Modell 9 viser verdien *delvis frie* medier at sannsynligheten stiger med 2,7 prosent for at det finnes uformelle PGMs i staten, mens den andre synker med 46,1 prosent for at det vil være semi-offisielle PGMs i staten når det er *delvis frie* medier. I Modell 12 stiger også sannsynligheten med 4,9 prosent for at det finnes uformelle PGMs, men sannsynligheten synker imidlertid med 35,1 prosent for at det finnes semi-offisielle PGMs i stater med *delvis frie* medier. Det er kun sammen-

Tabell 5: Hovedanalyser for avhengig variabel PGM type med RRR-koeffisienter for årene mellom 1981-2007.

	Modell 7		Modell 8		Modell 9		Modell 10		Modell 11		Modell 12	
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	0,896 (0,179)	1,042 (0,206)									0,809 (0,277)	1,715** (0,464)
Maktfordeling			1,121 (0,233)	0,810 (0,154)							1,684 (0,613)	0,767 (0,204)
Mediefrihet												
1. delvis frie					1,027 (0,350)	0,539** (0,158)					1,049 (0,399)	0,649 (0,193)
2. frie					0,209 (0,210)	0,469 (0,224)					0,185* (0,184)	0,591* (0,204)
Eksklusjon							1,309 (0,090)	3,323* (0,629)			1,497 (1,155)	2,499 (1,707)
Frie valg									0,698 (0,374)	0,256** (0,176)	0,653 (0,441)	0,352 (0,273)
Konflikt	1,798*** (0,401)	2,933*** (0,537)	1,804*** (0,393)	2,908*** (0,534)	1,786*** (0,394)	2,958*** (0,538)	1,712** (0,373)	2,614*** (0,472)	1,765** (0,397)	2,940*** (0,542)	1,767*** (0,363)	2,81*** (0,500)
Populasjon	1,839*** (0,389)	2,012*** (0,498)	1,928*** (0,425)	1,885*** (0,465)	1,539* (0,352)	1,802*** (0,415)	1,833*** (0,381)	2,052*** (0,520)	1,766*** (0,370)	1,726** (0,399)	1,530* (0,344)	1,767** (0,394)
Areal	1,076 (0,125)	0,834 (0,097)	1,117 (0,137)	0,794** (0,090)	1,048 (0,114)	0,805* (0,089)	1,092 (0,125)	0,791* (0,096)	1,082 (0,133)	0,758** (0,092)	1,092 (0,128)	0,718*** (0,084)
BNP	0,614*** (0,094)	0,921 (0,130)	0,580*** (0,095)	1,011 (0,144)	0,720** (0,115)	1,054 (0,137)	0,611*** (0,092)	0,954 (0,129)	0,640*** (0,102)	1,154 (0,150)	0,693** (0,113)	1,230 (0,186)
Regimestabilitet	0,900** (0,044)	0,891** (0,050)	0,895** (0,045)	0,894** (0,049)	0,897** (0,044)	0,891** (0,049)	0,901** (0,043)	0,892** (0,049)	0,897** (0,045)	0,887** (0,049)	0,892** (0,042)	0,888** (0,050)
PGM historikk	59,14*** (19,948)	91,26*** (32,870)	59,78*** (20,203)	89,18*** (32,198)	59,57*** (21,422)	88,14*** (32,306)	59,21*** (19,779)	89,47*** (31,380)	58,76*** (19,989)	86,49*** (32,418)	62,15*** (22,223)	89,19*** (33,932)
Konstantledd	0,266 (0,519)	0,081 (0,132)	0,271 (0,551)	0,063* (0,101)	0,124 (0,247)	0,0517** (0,077)	0,223 (0,441)	0,082 (0,136)	0,207 (0,410)	0,062* (0,091)	0,127 (0,244)	0,049* (0,078)
Wald chi2	563,34		562,50		561,58		560,56		552,49		545,50	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	
Avhengig variabel: PGM type Alle uavhengige variabler er lagget med ett år. N=3414 *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01												

hengen mellom *delvis frie* medier og semi-offisielle PGMs i Modell 9 som er signifikant.

For verdien *frie* medier er sammenhengene med både uformelle og semi-offisielle PGMs negative i Modell 9 og 12. I Modell 9 synker sannsynligheten med 79,1 prosent for at det vil være uformelle PGMs, mens den synker med 53,1 prosent for at det vil være semi-offisielle PGMs i stater med *frie* medier. Dette er også i overensstemmelse med Modell 12 som sier at sannsynligheten synker med 81,5 prosent og med 40,9 prosent for at det skal finnes henholdsvis uformelle og semi-offisielle PGMs i stater med *frie* medier. Det vil si at sannsynligheten for å ha både uformelle og semi-offisielle PGMs er lavere i stater med *frie* medier enn det er i stater med *ikke frie* medier, og sannsynligheten er lavere for å ha uformelle PGMs enn det er for å ha semi-offisielle PGMs. Sammenhengene mellom *frie* medier og tilstedeværelse av uformelle og semi-offisielle PGMs er signifikante i Modell 12. Gjennom disse analysene kan H3, hypotesen om at høyere nivå av mediefrihet vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, også sies å være styrket. Fordi de fleste sammenhengene mellom *mediefrihet* og de ulike formene for PGMs er negative, og de som ikke er det er svært svake.

Når det gjelder variabelen *eksklusjon* viser Modell 10 at sannsynligheten for at det finnes uformelle PGMs stiger med 30,9 prosent, og sannsynligheten for at det skal finnes semi-offisielle PGMs i staten stiger med hele 232,3 prosent når andelen *ekskludert befolkning* går opp. I Modell 12 stiger sannsynligheten med 49,7 prosent for at det vil være uformelle PGMs i staten, og den stiger med 149,9 prosent for at det vil være semi-offisielle PGMs i staten når andelen *ekskludert befolkning* stiger. Sammenhengen mellom *eksklusjon* og semi-offisielle PGMs i Modell 10 er den eneste signifikante sammenhengen. Disse resultatene betyr at jo høyere andel av befolkningen som er ekskludert fører til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av både uformelle og semi-offisielle PGMs. Dette støtter også H4, som sier at høyere andel av ekskludert befolkning vil føre til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs.

Resultatene for variabelen *frie valg* i Modell 11 tilsier at sannsynligheten synker med 30,2 prosent for at det vil være uformelle PGMs, og at den synker med 74,4 prosent for at det vil være semi-offisielle PGMs i staten når det er høyere nivå av *frie valg*. Modell 12 viser også lignende sammenhenger for dette. Det er 34,7 prosent lavere sannsynlighet for at det vil være uformelle PGMs, og 64,8 prosent lavere sannsynlighet for at det vil være semi-offisielle PGMs i staten. Dermed gir begge modellene lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs enn for uformelle PGMs, som vil si at *frie valg* har større påvirkning på tilstedeværelse av semi-offisielle enn uformelle PGMs. Dette vises også igjen ved at det bare er sammenhengen

mellom *frie valg* og semi-offisielle PGMs i Modell 11 som er signifikant. Den siste hypotesen, H5, som sier at friere og mer rettferdige valg vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, er dermed styrket gjennom også disse analysene. Grunnet at alle sammenhengene mellom *frie valg* og PGM type er negative.

For kontrollvariablenes del kan man se at både *konflikt* og *populasjon* gjennom alle modellene fører til signifikant høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av både uformelle og semi-offisielle PGMs. Kontrollvariabelen *areal* har svakt positive påvirkning på tilstedeværelse av uformelle PGMs gjennom alle modellene. Den gir signifikant lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av semi-offisielle PGMs. *BNP* har også fått signifikant negativ påvirkning på tilstedeværelse av uformelle PGMs i omtrent alle modeller, mens det ikke ser ut til at *BNP* har noen betydningsfull påvirkning på semi-offisielle PGMs. Høyere nivå av *regimestabilitet* sørger for signifikant lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av både uformelle og semi-offisielle PGMs. Den siste kontrollvariabelen *PGM historikk* viser at der er signifikant høyere sannsynlighet for at det finnes både uformelle og semi-offisielle PGMs i stater med aktive PGMs det foregående året.

4.3 Robusthetstester

Robusthetstester brukes for å undersøke hvorvidt en studies resultater kun avhenger av metodiske detaljer, eller om resultatene holder seg når man gjennomfører metodiske tester og andre analysemetoder (Dejaegher og Heyden 2007, 139). For å undersøke resultatene i denne studiens hovedanalyser sin robusthet har det blitt gjennomført andre analyser for å undersøke hvorvidt resultatene holder seg når man gjennomfører analysene på andre måter. Dette er viktig for å styrke studiens reliabilitet og være sikker på at de resultatene som presenteres ikke er tilfeldige ut i fra de analytiske metodene som har blitt valgt, men at de faktisk gjenspeiler fenomenet vi ønsker å undersøke.

Det har blitt gjennomført analyser med ulike utvalg basert på staters økonomiske styrke (målt i BNP), utvalg basert på ulike geografiske regioner som Amerika, Afrika og Asia, og utvalg fra under og etter den kalde krigen. Det har blitt gjennomført analyser med andre metodiske tilnærminger, som andre former for robuste standardfeil, og det har blitt gjennomført med vanlig logistisk paneldata hvor de avhengige variablene har blitt delt opp i dikotome variabler. Alle robusthetstestenes analyser kan sees i Tabell A3-A22 i appendix.

4.3.1 Ulike mindre utvalg

Det er gjennomført analyser med ulike former for mindre utvalg for å se om resultatene holder seg for ulike typer land og tidsepoker. Statene med ulik økonomisk bakgrunn er delt inn i rike og fattige land, hvor landene med over gjennomsnittlig BNP er karakterisert som rike land, mens de landene under snittet er karakterisert som fattige land. Det er gjennomført analyser med landene i Amerika, Afrika og Asia. Analysene er også gjennomført med årene under den kalde krigen (1981-1990), og etter den kalde krigen (1991-2007).

4.3.1.1 Ulik økonomisk bakgrunn

I Tabell A3 og A4 i appendix kan man se resultatene for de rike landene. Resultatene viser at *rettsstat* og *maktfordeling* gir høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive PGMs. *Rettsstat* gir lavere sannsynlighet for aktive og uformelle, men har ingen entydig påvirkning på semi-offisielle PGMs. *Maktfordeling* har ingen entydig påvirkning på aktive, uformelle og semi-offisielle PGMs. *Mediefrihets* verdi *delvis frie* medier fører til lavere sannsynlighet for inaktive og aktive, mens *frie* medier fører til økt sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive og aktive PGMs. Begge verdier for *mediefrihet* gir høyere sannsynlighet for uformelle, og lavere for semi-offisielle PGMs. Høyere nivå av *eksklusjon* øker sannsynligheten for alle former for PGMs. *Friere valg* senker sannsynlighet for alle former for PGMs, med unntak av tilstedeværelse av inaktive PGMs i den lille modellen.

I Tabell A5 og A6 i appendix kan man se resultatene for fattige land. De viser at *rettsstat* og *maktfordeling* gir høyere sannsynlighet for alle former for PGMs. *Mediefrihet* fører til lavere sannsynlighet for alle former for PGMs. *Eksklusjon* gir lavere sannsynlighet for uformelle PGMs, men gir høyere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs. Den siste variabelen *frie valg* gir lavere sannsynlighet for alle former for PGMs.

Dermed har begge utvalgene gitt støtte til hovedanalysenes resultater for *eksklusjon* og *frie valg*. Utvalget fattige land har også gitt støtte til resultatene for *rettsstat*, *maktfordeling* og *mediefrihet*. Utvalget rike land har imidlertid ikke gitt støtte til hovedanalysenes resultater for *rettsstat*, *maktfordeling* og *mediefrihet*. Hva det er som gjør at rike land tillater PGMs når det er frie medier tilstede er vanskelig å si, og bør undersøkes videre. Det er også svært interessant at *rettsstaten* gir lavere sannsynlighet for aktive og uformelle PGMs i rike land, da dette er i henhold til hypotesen om *rettsstaten*, mens hovedanalysene ikke gir denne samme sammenhengen.

4.3.1.2 Geografiske utvalg

Analysene for statene fra ulike kontinenter kan sees i Tabell A7 til A12 i appendix. Sammenhengene for Amerika vises i Tabell A7 og A8. Her gir variabelen *rettsstat* lavere sannsynlighet for inaktive PGMs, høyere sannsynlighet for uformelle PGMs, men gir ingen entydig påvirkning på aktive og semi-offisielle PGMs. Høyere nivå av *maktfordeling* gir høyere sannsynlighet for inaktive PGMs, og lavere sannsynlighet for aktive, uformelle og semi-offisielle PGMs. Høyere nivå av *mediefrihet* fører til signifikant lavere sannsynlighet for alle former for PGMs, med unntak av i stor modell for inaktive PGMs. Høyere verdier for variabelen *eksklusjon* fører til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av aktive og uformelle PGMs, høyere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs, men har liten påvirkning på inaktive PGMs. *Frie valg* gir lavere sannsynlighet for alle former for PGMs.

Resultatene for de Afrikanske statene kan sees i Tabell A9 og A10. Disse viser at høyere nivå av *rettsstaten*, *maktfordeling* og *eksklusjon* gir høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av alle former for PGMs, med unntak av at *maktfordeling* gir lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs i liten modell. Høyere nivå av både *mediefrihet* og *frie valg* fører til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av alle former for PGMs, med unntak av at *frie valg* gir høyere sannsynlighet for uformelle PGMs.

Når det gjelder Asia kan resultatene sees i Tabell A11 og A12. *Rettsstaten* har signifikant lavere sannsynlighet for uformelle PGMs, og høyere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs. *Maktfordeling* fører til høyere sannsynlighet for alle former for PGMs, med unntak av for semi-offisielle i liten modell. *Mediefrihet* fører til signifikant lavere sannsynlighet for alle former for PGMs. *Eksklusjon* gir lavere sannsynlighet for inaktive og uformelle PGMs, og høyere sannsynlighet for aktive og semi-offisielle PGMs. Resultatene for *frie valg* gir lavere sannsynlighet for alle former for PGMs.

Resultatene for de tre geografiske utvalgene har ikke gitt noen klar støtte til resultatene for *rettsstaten* og *maktfordeling* ettersom de ulike geografiske utvalgene gir ulike indikasjoner. Resultatene for *mediefrihet* og *frie valg* er svært stabile i ulike geografiske utvalg, og støtter hovedanalysenes resultater som sier at høyere nivå av disse variablene gir lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs. *Eksklusjon* er mer usikker ettersom det i Amerika og Asia gir lavere sannsynlighet for PGMs. Dermed er resultatene for *mediefrihet* og *frie valg* som ble funnet i hovedanalysene styrket gjennom robusthetstesten med ulike geografiske utvalg, mens det er litt mer usikkert for *rettsstaten*, *maktfordeling* og *eksklusjon*.

4.3.1.3 Ulike tidsepoker

Under den kalde krigen var det mange demokratiske stater i Europa som hadde inaktive PGMs som var klare i tilfelle statene skulle bli invadert av Sovjetunionen (Carey, Mitchell og Lowe, 2013). Ettersom de fleste av disse statene scorer nokså høyt på de fleste av forklaringsfaktorene (med unntak av *eksklusjon*), er det mulig at dette har slått ut på resultatene i hovedanalysene. Derfor er det gjort analyser med utvalg under den kalde krigen (årene 1981-1990), og etter den kalde krigen (årene 1991-2007). Resultatene vises i Tabell A13-A16 i appendix.

Resultatene for analysene gjennomført for årene under den kalde krigen kan sees i Tabell A13 og A14. Analysene viser at *rettsstat* og *eksklusjon* gir økt sannsynlighet for PGMs. *Maktfordeling* gir økt sannsynlighet for inaktive og aktive PGMs, og lavere sannsynlighet for uformelle og semi-offisielle PGMs. *Mediefrihet* gir lavere sannsynligheten for alle former for PGMs, med unntak av i liten modell for inaktive PGMs. *Frie valg* senker sannsynligheten for aktive og semi-offisielle PGMs, men øker sannsynligheten for inaktive og uformelle PGMs.

Resultatene for analysene gjennomført for årene etter den kalde krigen vises i Tabell A15 og A16. Disse viser at *rettsstat* og *eksklusjon* gir høyere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs, og lavere sannsynlighet for uformelle PGMs. *Maktfordeling* gir høyere sannsynlighet for inaktive, aktive og uformelle PGMs, og lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs. *Mediefrihet* gir lavere sannsynlighet for aktive, uformelle og semi-offisielle PGMs, men gir økt sannsynlighet for inaktive PGMs. *Frie valg* gir lavere sannsynlighet for alle former for PGMs.

Resultatene for utvalgene under- og etter den kalde krigen gir overaskende nok ikke store forskjeller. Det betyr at det ikke er den kalde krigen som alene står ansvarlig for at spesielt *rettsstat* og *maktfordeling* gir høyere sannsynlighet for PGMs. Utvalgene gir stort sett støtte til hovedanalysenes resultater for *rettsstat*, *maktfordeling*, *mediefrihet*, *eksklusjon* og *frie valg*, med noen unntak for *maktfordeling* og *frie valg*. Hovedanalyene ble derfor styrket av robusthetstestene med årene under- og etter den kalde krigen.

4.3.2 Andre former for standardfeil

Analysene har blitt gjennomført med andre former for robuste standardfeil, og resultatene kan sees i Tabell A17 og Tabell A18 i appendix. Standardfeilene i robusthetstesten kalles Huber/White/Sandwich standardfeil, og tar forbehold om at modellene kan være feilspesifisert, i motsetning til Huber/White standardfeilene som ikke forutsetter dette.

Koeffisientene er tilnærmet identiske i alle analysene sammenlignet med analysene gjennomført med mer konservative robuste standardfeil. Den eneste nevneverdige endringen gjennom alle modellene er at sammenhengene har høyere signifikansnivå i analysene gjennomført med Huber/White/Sandwich standardfeil. Dermed har analysene gjennomført med Huber/White/Sandwich standardfeil styrket resultatene i hovedanalysene.

4.3.3 Analyser gjennomført med logistiske paneldataanalyser

Det er gjennomført logistiske paneldataanalyser med både "fixed effects"-estimator og "random effects"-estimator. De avhengige variablene har da blitt delt i to. Nullverdien for de dikotome variablene som skal tilsvare PGM tilstede har verdien 0 for ingen PGMs i staten, og verdien 1 er gitt til stater med tilstedeværelse av henholdsvis inaktive og aktive PGMs. Variablene som skal tilsvare PGM type har verdien 0 for ingen eller inaktive PGMs, og verdien 1 for henholdsvis aktive uformelle og aktive semi-offisielle PGMs. Resultatene kan sees i Tabell A19-A22 i appendix.

Analysene gjennomført med "fixed effects"-estimator kan sees i Tabell A19 og A20. Resultatene viser at *rettsstaten* gir høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive, aktive og uformelle PGMs, men har ingen entydig påvirkning på semi-offisielle PGMs. *Maktfordeling* gir signifikant lavere sannsynlighet for aktive og semi-offisielle PGMs, men ingen entydig støtte til inaktive og uformelle PGMs. Høyere nivå av *mediefrihet* fører til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av alle former for PGMs. Høyere nivå av *eksklusjon* gir høyere sannsynlighet for aktive og semi-offisielle PGMs, men har liten påvirkning på inaktive og uformelle PGMs. *Frie valg* gir lavere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs, og høyere sannsynlighet for uformelle PGMs.

Resultatene for analysene gjennomført med "random effects"-estimator kan sees i Tabell A21 og A22 i appendix. Disse viser at *rettsstat* gir høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive og uformelle PGMs, men gir ingen klar sammenheng for aktive eller semi-offisielle PGMs. *Maktfordeling* gir lavere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs, og høyere sannsynlighet for uformelle PGMs. *Mediefrihet* gir lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av alle former for PGMs. *Eksklusjon* gir høyere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs, og lavere sannsynlighet for uformelle PGMs. *Friere valg* gir lavere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs, og høyere sannsynlighet for uformelle PGMs.

Ettersom analyser med "fixed effects"-estimator kontrollerer bort forskjellene mellom landene, er det kun effektene som endres over tid som måles. Dette gjør at analysene gjennomført med "fixed effects"-estimator ikke er direkte sammenlignbare med hovedanalysene. Analysene gjennomført med "random effects"-estimator bruker alle de samme observasjonene som er brukt i analysene presentert i denne studien, og måler effekten både mellom land og innad i landene, og er derfor mer sammenlignbare med hovedanalysene. Resultatene fra disse to robusthetstestene er likevel i høy grad i overensstemmelse med hverandre. Resultatene for *mediefrihet*, *eksklusjon* og *frie valg* i hovedanalysene er i høy grad styrket. Resultatene i hovedanalysene for *rettsstat* og *maktfordeling* er imidlertid ikke støttet i like stor grad gjennom disse to robusthetstestene.

4.4 Diskusjon av resultater opp mot hypotesene

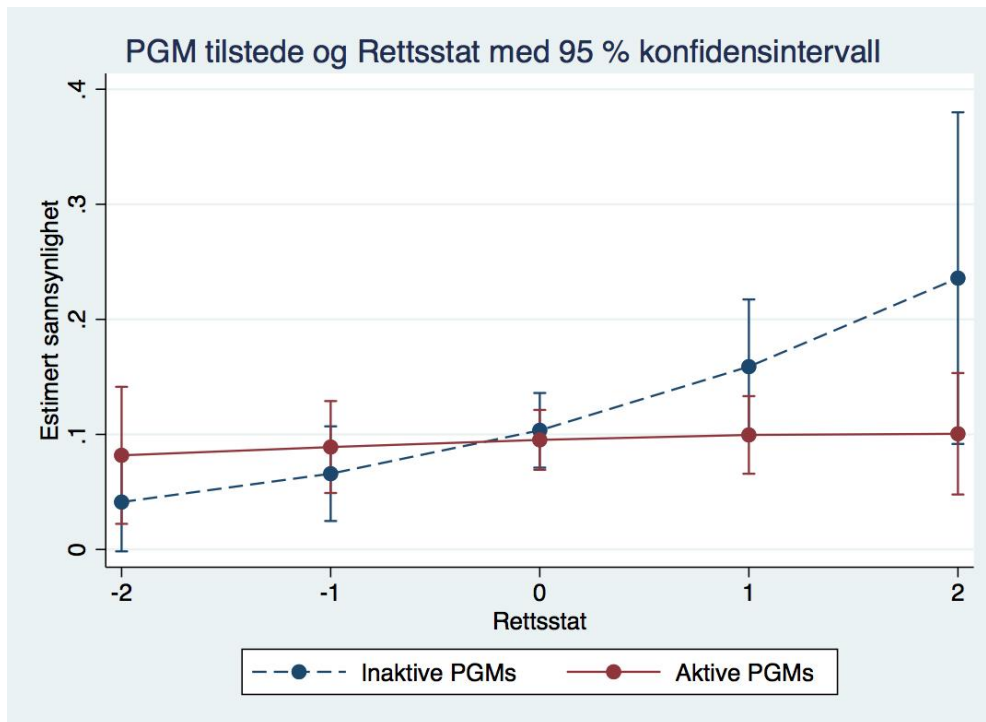
Har resultatene i Modell 1 til 12 gitt resultater som er i overensstemmelse med de hypotesene som ble utviklet i teorikapittelet? Hvilken påvirkning har ulike ansvarliggjøringsmekanismene hatt på de ulike formene for PGMs? I denne delen vil hver av de ulike forklaringsfaktorene og tilhørende hypoteser gjennomgås og drøftes opp mot resultatene fra analysene i Modell 1 til 12, samt opp mot robusthetstestene.

4.4.1 Rettsstaten

Den første hypotesen *H1: Sterkere rettsstat vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs*, er ikke gitt noen stor støtte i disse analysene. Forklaringsvariabelen *rettsstat* fører til høyere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs, mens den bare gir lavere sannsynlighet for uformelle PGMs i Modell 1, 6, 7 og 12.

Figur 10 viser sammenhengene mellom *rettsstat* og PGM tilstede i Modell 1. Her kan man se at sannsynligheten for å ha inaktive PGMs stiger jo høyere scoren på *rettsstaten* er. Sammenhengen er signifikant og støttes også av Modell 6. Dette stemmer også over ens med robusthetstestene som også gir høyere sannsynlighet for inaktive PGMs når *rettsstaten* stiger i nesten alle analyser. Dermed gir sterkere *rettsstat* høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive PGMs.

Videre ser det ut til at *rettsstat* har liten påvirkning på aktive PGMs. Sammenhengen er imidlertid sterkere positiv i Modell 6, og de aller fleste robusthetstestene gir også støtte for at *rettsstat* gir høyere sannsynlighet for aktive PGMs. Det ser derfor ut til at sterkere *rettsstat*

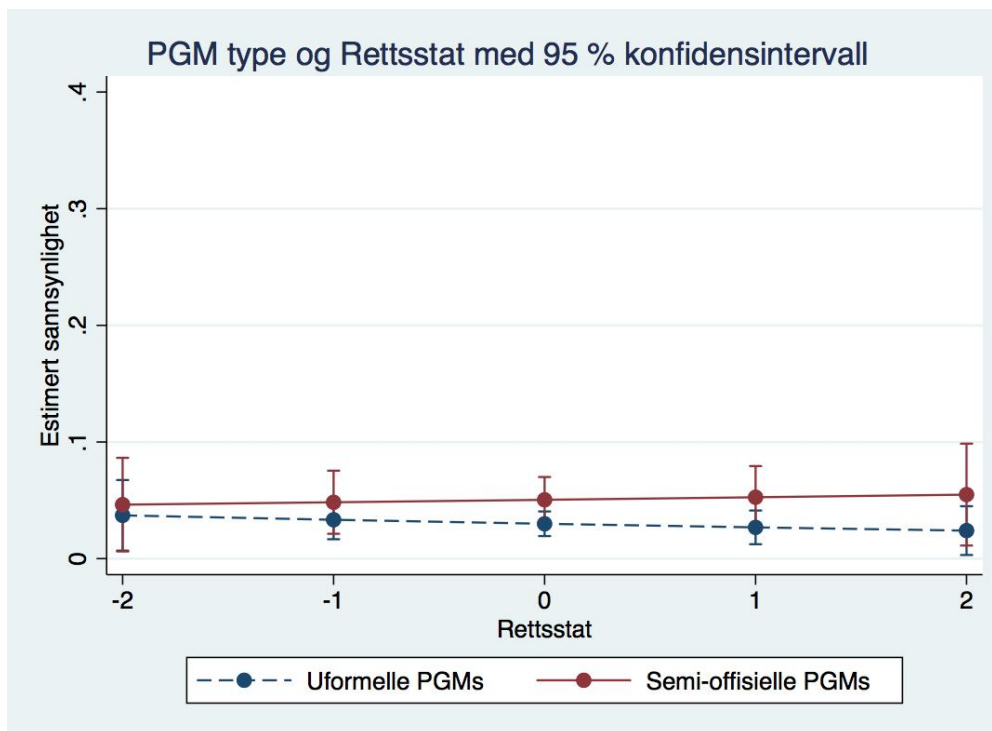
Figur 10: Sammenheng mellom rettsstat og PGM tilstede i Modell 1.

gir høyere sannsynlighet for aktive PGMs.

Figur 11 viser sammenhengene mellom *rettsstat* og PGM type i Modell 7. Her kan man se at sammenhengen mellom *rettsstat* og uformelle PGMs er svakt negativ. Denne sammenhengen finnes også i Modell 12. Sammenhengen gis imidlertid liten støtte i robusthetstestene, hvor det bare er rike stater, Asia og utvalget etter den kalde krigen som viser det samme. Dermed ser det ut til at forklaringsfaktoren *rettsstat* har liten påvirkning på uformelle PGMs.

Sammenhengen mellom *rettsstat* og semi-offisielle PGMs er i Figur 11 svakt positiv. Denne sammenhengen signifikant, og er sterkere positiv i Modell 12, noe som også støttes i høy grad gjennom robusthetstestene. Det ser derfor ut til at sterkere *rettsstat* gir noe høyere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs.

Årsaken til at det ser ut til at sterkere *rettsstat* fører til svakt høyere sannsynlighet for PGMs, eventuelt at den ikke har noen særlig påvirkning på PGMs, kan skyldes at stater som Nederland, Belgia og Sveits som har sterk *rettsstat* har tilstedeværelse av inaktive PGMs gjennom hele den kalde krigen, mens stater som Kamerun, Turkmenistan og De forente Arabiske Emiratene som har veldig svak *rettsstat* ikke har tilstedeværelse av noen former for PGMs. Det er likevel også mange eksempler på at stater som har sterk *rettsstat* og som ikke har PGMs som for eksempel Australia, Finland og Irland. Også at stater med svak *rettsstat* har PGMs, som for eksempel Haiti, Russland og Indonesia (Carey, Mitchell og Lowe 2013).

Figur 11: Sammenheng mellom rettsstat og PGM type i Modell 7.

En annen mulig årsak til at *rettsstaten* ikke gir direkte negativ påvirkning på PGMs kan være forklart gjennom modellen (Figur 7, side 32) i teorikapittelet. Den viser at *rettsstaten* også kan ha påvirkningskraft på de fire andre forklaringsfaktorene, noe som kan gjøre at *rettsstaten* i seg selv ikke direkte påvirker PGMs, men at den kan påvirke tilstedeværelse av PGMs gjennom de andre ansvarliggjøringsmekanismene. Det er imidlertid vanskelig å konkludere nøyaktig med hvorfor en sterkt *rettsstat* ikke fungerer som en motstand mot tilstedeværelse av PGMs, og det er et viktig spørsmål som bør undersøkes i videre forskning.

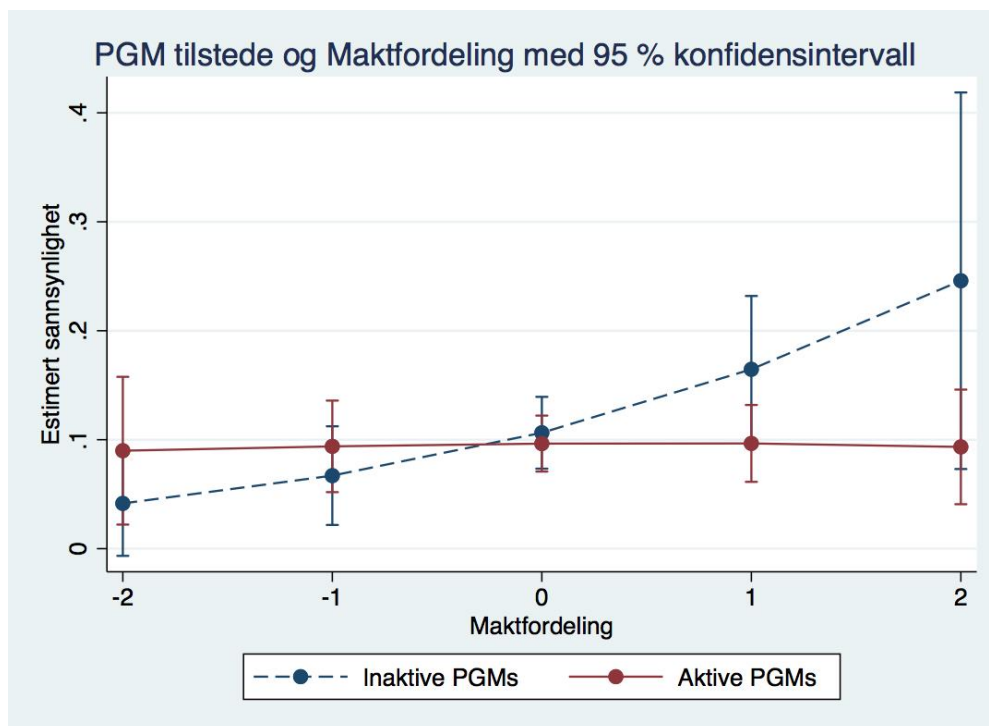
H1, som sier at sterkere *rettsstat* fører til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, har ikke fått støtte i denne studien ettersom høyere nivå av *rettsstaten* ser ut til å gi høyere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs, og har liten påvirkning på uformelle PGMs. Dette er blitt vist gjennom Modell 1, 6, 7 og 12 og i robusthetstestene som er gjennomført i denne studien. Heller ikke sammenhengen hvor *rettstaten* gir negativ sannsynlighet for uformelle PGMs har blitt styrket i nevneverdig grad gjennom robusthetstestene.

4.4.2 Maktfordeling

Når det gjelder *H2*: *Høyere nivå av maktfordeling vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs*, er ikke hypotesen støttet i sin helhet gjennom denne studiens resultater. Ettersom forklaringsvariabelen *maktfordeling* gjennom Modell 2, 6, 8 og 12 gir høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive, aktive og uformelle PGMs, men gir lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs.

Figur 12 viser sammenhengen mellom *maktfordeling* og PGM tilstede i Modell 2. Her kan man se at høyere nivå av *maktfordeling* gir høyere sannsynlighet for inaktive PGMs. Denne sammenhengen er signifikant i Modell 2, og sammenhengen er enda sterkere positiv i Modell 6. Robusthetstestene gir også støtte til denne sammenhengen. Det ser derfor ut til at høyere nivå av *maktfordeling* gir høyere sannsynlighet for inaktive PGMs.

Den positive sammenhengen for aktive PGMs er beskjeden i Figur 12. Sammenhengen er litt sterkere positiv i Modell 6. Robusthetstestene med utvalget for Amerika og paneldataanalysene gir negativ sammenheng mellom *maktfordeling* og aktive PGMs, mens de resterende robusthetstestene gir positiv sammenheng mellom *maktfordeling* og aktive PGMs. Det ser derfor ut til at *maktfordeling* i liten grad har noen klar påvirkning på tilstedeværelse av aktive PGMs.

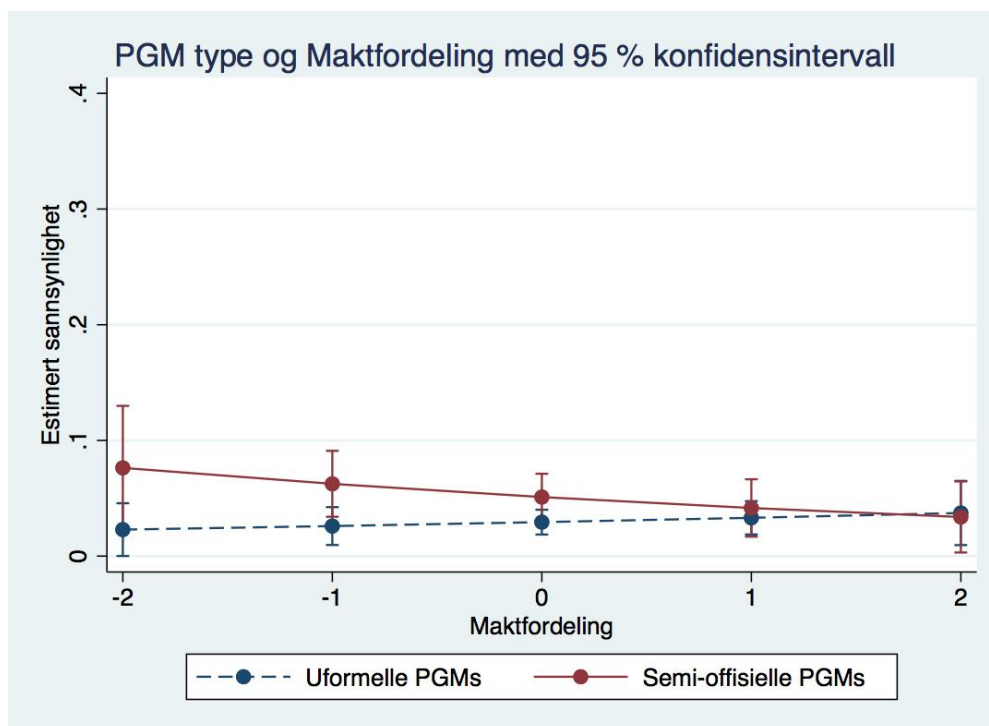
Figur 12: Sammenheng mellom maktfordeling og PGM tilstede i Modell 2.

Figur 13 viser sammenhengene mellom *maktfordeling* og PGM type i Modell 8. I figuren er sammenhengen for uformelle PGMs svakt positiv. I Modell 12 er denne sammenhengen sterkere positiv enn den er i Modell 8. Robusthetstestene gir imidlertid ingen entydig støtte til sammenhengen mellom *maktfordeling* og uformelle PGMs. Utvalgene fattige land, Afrika, Asia, etter den kalde krigen og analysene med "random effects"-estimator gir støtte til den positive sammenhengen. Utvalgene rike land, Amerika, under den kalde krigen, og analysene med "random effects"-estimator gir negativ, eller uklar, sammenheng mellom *maktfordeling* og uformelle PGMs. Det ser derfor ut til at *maktfordeling* har liten påvirkning på uformelle PGMs.

Sammenhengen mellom *maktfordeling* og semi-offisielle PGMs er relativt tydelig negativ, og denne sammenhengen går også igjen i Modell 12. Sammenhengen er også gitt støttet gjennom robusthetstestene. Paneldataanalysene, analysene for utvalgene Amerika og etter den kalde krigen, samt i liten modell for rike land, Afrika og under den kalde krigen, og i stor modell for fattige land og Asia, gir alle lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs når det er høyere nivå av *maktfordeling*. Dermed kan det se ut til at *maktfordeling* gir lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs.

En mulig årsak til at denne hypotesen ikke er direkte støttet kan være at det er i svake demokratier det ser ut til å være flest PGMs (Carey, Colaresi og Mitchell 2015; Raleigh 2016; Ahram 2016). Da variabelen dekker alle staters score på *maktfordeling* kan kanskje den

Figur 13: Sammenheng mellom *maktfordeling* og PGM type i Modell 8.

positive sammenhengen tilskrives at det vil være høyere nivå av *maktfordeling* i svake demokratier enn det er i sterkt autoritære stater. Eksempler på dette er at stater som Sri Lanka og Colombia som har svakt positiv score på *maktfordeling* og har PGMs, mens stater som Sveits og Finland som har høye positive skårer på *maktfordeling*, eller Usbekistan og De forente Arabiske Emiratene som har svært lave negative scorerer på *maktfordeling* ikke har tilstedeværelse av PGMs.

Et annet aspekt som er viktig å trekke frem er at forklaringsfaktorene *rettsstaten* og *maktfordeling* i analysen av PGM type, samt i mange av robusthetstestene gir ulike sammenhenger. For eksempel gir *rettsstaten* høyere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs, mens *maktfordeling* gir robust lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs. Dette er viktig å trekke frem da det viser at de to forklaringsfaktorene ikke måler det samme fenomenet, men de måler de to ulike fenomenene som de skal måle. Hvis ikke ville resultatene i større grad vært i overensstemmelse med hverandre enn hva de er.

Maktfordeling ser ut til å gi høyere sannsynlighet for inaktive PGMs, uklare sammenhenger for aktive og uformelle PGMs, men lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs. Dette er støttet gjennom Modellene 2, 6, 8 og 12 og robusthetsanalysene. Ettersom *maktfordeling* ikke gir lavere sannsynlighet de fleste former for PGMs er ikke H2, som sier at høyere nivå av *maktfordeling* vil føre til lavere sannsynlighet for PGMs, blitt direkte støttet. Det ser imidlertid ut til at høyere nivå av *maktfordeling* gir lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs.

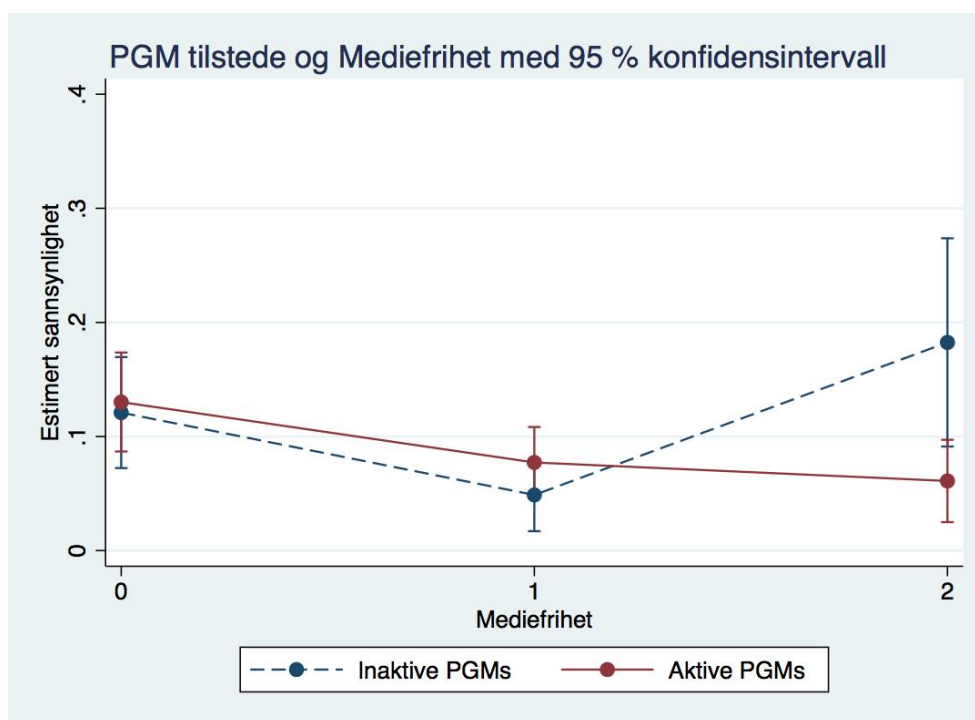
4.4.3 Mediefrihet

Når det gjelder H3: *Høyere nivå av mediefrihet vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs* kan denne hypotesen sies å ha blitt styrket. Nesten samtlige koeffisienter i Modell 3, 6, 9 og 12 viser at for både *delvis frie* og *frie* medier synker sannsynligheten for tilstedeværelse av inaktive, aktive, uformelle og semi-offisielle PGMs fra referanse kategorien *ikke frie* medier. Med unntak av sammenhengen mellom *frie* medier og inaktive PGMs i Modell 3 og mellom *delvis frie* medier og uformelle PGMs i Modell 9 og 12 som gir høyere sannsynlighet. Alle negative sammenhenger er også signifikante i minst én modell.

I Figur 14 kan man se sammenhengen mellom *mediefrihet* og PGM tilstede i Modell 3. Sammenhengen mellom verdien *frie* medier og tilstedeværelse av inaktive PGMs i Figur 14

gir økt sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs i Modell 3. Sammenhengen er imidlertid svært usikker, og i Modell 6 er også denne sammenhengen negativ. Med unntak av for utvalgene rike land og etter den kalde krigen, samt i én av modellene for Amerika og under den kalde krigen som gir positiv sammenheng mellom *frie* medier og inaktive PGMs, gir de andre robusthetstestene lavere sannsynlighet for inaktive PGMs. Det kan derfor se ut til at *frie* medier har svak negativ, eller ingen, påvirkning på tilstedeværelse av aktive PGMs. At denne sammenhengen er svak kan skyldes at stater som USA, Norge og Danmark som har *frie* medier også har hatt tilstedeværelse av inaktive PGMs (Carey, Mitchell og Lowe 2013).

De resterende sammenhengene i Figur 14 er negative, noe som også støttes gjennom både Modell 6, og alle sammenhengene er signifikante i både Modell 3 og Modell 6. Sammenhengene støttes også av samtlige robusthetstester. Derfor ser det ut til at *mediefrihet* i hovedsak gir lavere sannsynlighet for både inaktive og aktive PGMs.

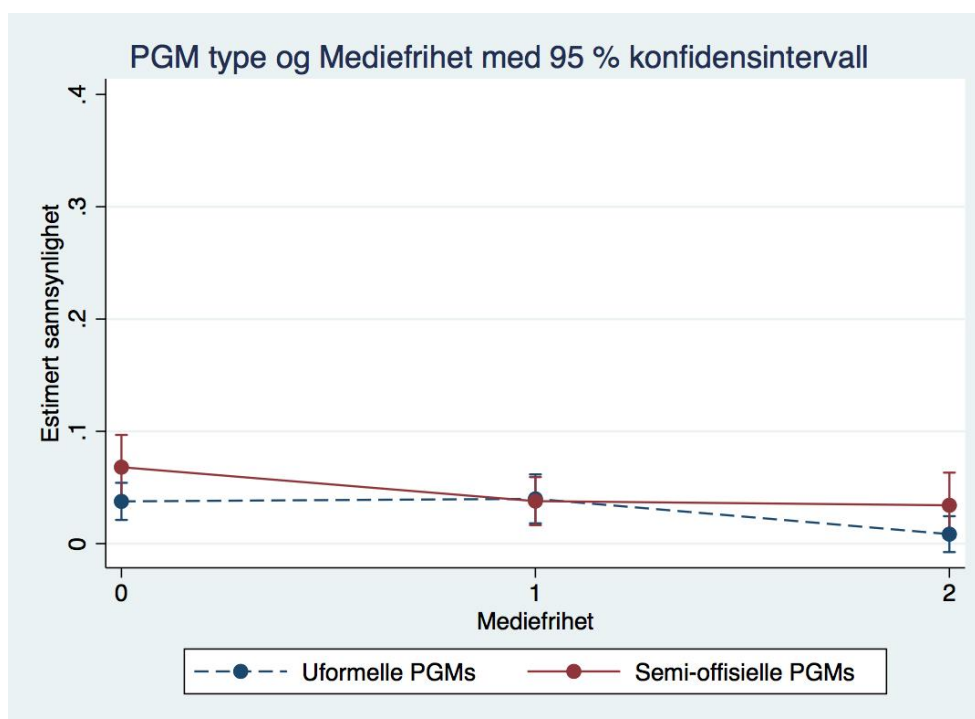

Figur 14: Sammenheng mellom mediefrihet og PGM tilstede i Modell 3.

I Figur 15 kan man se sammenhengen mellom *mediefrihet* og PGM type i Modell 9. Her ser det ut til at de fleste sammenhengene er negative fra *mediefrihets* referansekategori *ikke frie* medier, med unntak av sammenhengen til uformelle PGMs for *delvis frie* medier. Denne sammenhengen er svakt positiv i både Modell 9 og 12, noe også utvalgene rike land og Asia også har, men de fleste robusthetstestene gir negative verdier for denne sammenhengen. Det ser derfor ut til at *mediefrihets* verdi *delvis frie* medier kan ha liten påvirkning på

uformelle PGMs, eventuelt at denne egentlig er negativ på tross av resultatene i hovedanalysene.

De resterende sammenhengene er imidlertid negative. Sammenhengen mellom *delvis frie* medier og semi-offisielle PGMs er signifikant negativ. Sammenhengene støttes også gjennom Modell 12, hvor *frie* medier sine koeffisienter er signifikante, og gjennom samtlige robusthetstester. Det ser derfor ut til at *mediefrihet* i hovedsak gir negativ påvirkning på både uformelle og semi-offisielle PGMs.

Figur 15: Sammenheng mellom mediefrihet og PGM type i Modell 9.

Dermed er H3 blitt støttet gjennom analysene i Modell 3, 6, 9 og 12, og i nesten samtlige robusthetstester. Hypotesen har blitt styrket gjennom denne studien ved at stater med *delvis frie* og *frie* medier har lavere sannsynlighet for å ha PGMs enn hva stater med *ikke frie* medier har.

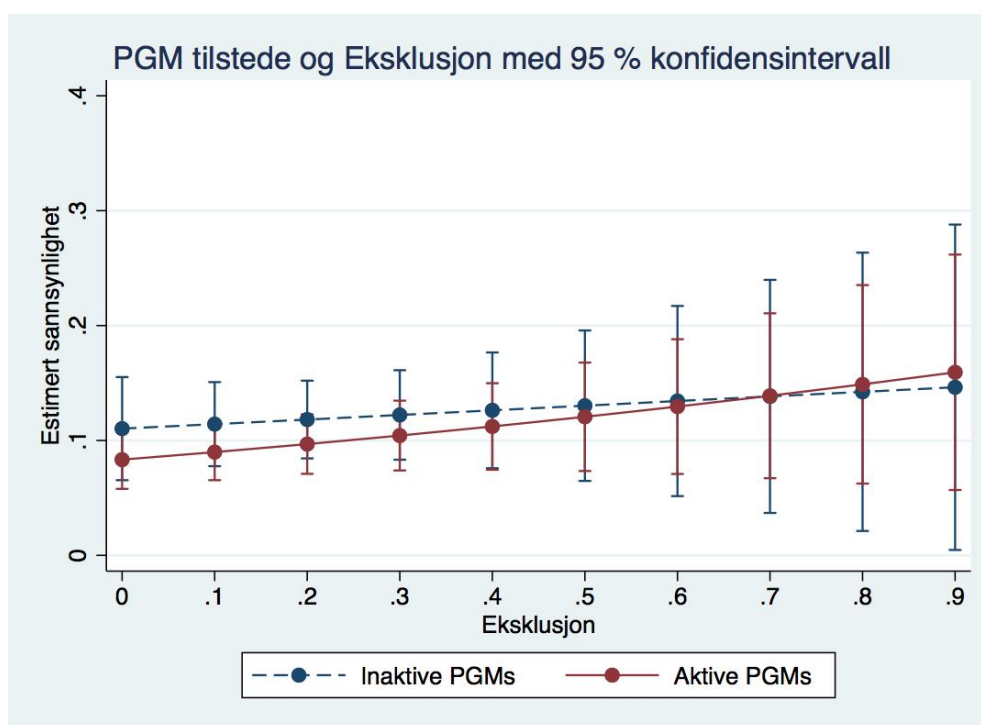
4.4.4 Eksklusjon

Den fjerde hypotesen *H4: Høyere andel av ekskludert befolkning vil føre til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs*, kan også se ut til å være styrket. Alle sammenhenger er positive mellom forklaringsvariabelen *eksklusjon* og de to avhengige

variablene i Modell 4, 6, 10 og 12. Den eneste signifikante sammenhengen finner man for semi-offisielle PGMs i Modell 10.

Sammenhengen mellom *eksklusjon* og PGM tilstede i Modell 4 kan sees i Figur 16. Her vises det at jo høyere verdi for *eksklusjon* jo høyere blir sannsynligheten for både inaktive og aktive PGMs. Disse positive sammenhengene finnes også i Modell 6. Robusthetstestene viser at Asia gir negative verdier for denne sammenhengen, samt at Amerika og analysene med "fixed effects"-estimator gir blandede resultater. Resultatene for Asia kan skyldes at stater som Bhutan har 60 prosent *ekskludert befolkning*, mens Taiwan på 1980-tallet hadde over 80 prosent *ekskludert befolkning*, uten at noen av dem hadde tilstedeværelse av PGMs. Ellers støtter alle de resterende robusthetstestene de positive sammenhengene mellom *eksklusjon* og inaktive PGMs. De fleste resultatene tyder derfor på at *eksklusjon* gir høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive PGM.

Robusthetstestene er sterke for aktive PGMs, hvor det kun er Amerika som er unntaket, ellers støtter alle robusthetstestene denne sammenhengen. En årsak til at Amerika viser denne sammenhengen kan skyldes at stater som Bolivia, Brasil og Guyana hadde mellom 45-60 prosent *ekskludert befolkning* over mange år, uten å ha tilstedeværelse av PGMs (Carey, Mitchell og Lowe 2013). Hva som er den egentlige årsaken til at *eksklusjons* sammenhenger ikke er som forventet i mindre utvalg er vanskelig å si, og kan være et viktig utgangspunkt for videre forskning på dette emnet. Det ser imidlertid ut til at *eksklusjon* gir

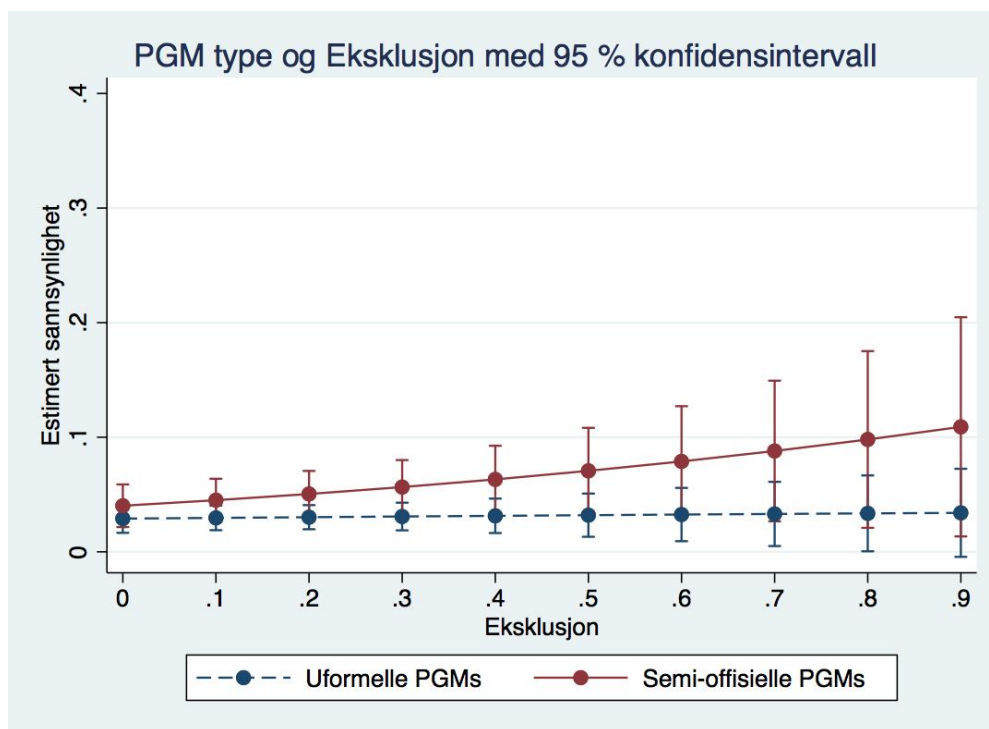

Figur 16: Sammenheng mellom eksklusjon og PGM tilstede i Modell 4.

høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av aktive PGMs.

Sammenhengen mellom *eksklusjon* og PGM type i Modell 10 kan sees i Figur 17. Her er sammenhengen mellom *eksklusjon* og uformelle PGMs relativt flat, selv om den både i Modell 10 og 12 er positiv. Den positive sammenhengen er imidlertid gitt liten støtte i robusthetstestene, da utvalgene fattige land, Amerika, Asia, etter den kalde krigen og de logistiske paneldataanalysene alle gir negative verdier for sammenhengen mellom *eksklusjon* og uformelle PGMs. Det ser derfor ut til at *eksklusjon* gir lavere sannsynlighet for, eller har liten påvirkning på, uformelle PGMs.

Eksklusjon gir i Figur 17 høyere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs. Sammenhengen er signifikant i Modell 10, og støttes gjennom både Modell 12 og samtlige robusthetstester. Det er derfor tydelig at *eksklusjon* gir høyere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs, en sammenheng som er svært robust.

Figur 17: Sammenheng mellom eksklusjon og PGM type i Modell 10.

I både Figur 16 og 17 er usikkerheten større jo lenger ut på skalaen man kommer på *eksklusjon*, noe som kan skyldes at det er få stater som har så høy andel eksklusjon. Med hensyn til at utvalget er hele verden, og resultatene er i overensstemmelse med teori er det imidlertid liten grunn til å betvile at sammenhengene likevel er reelle.

Gjennom samtlige analyser i Modell 4, 6, 10 og 12 gir *eksklusjon* høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs. Robusthetstestene har vist at denne sammenhengen

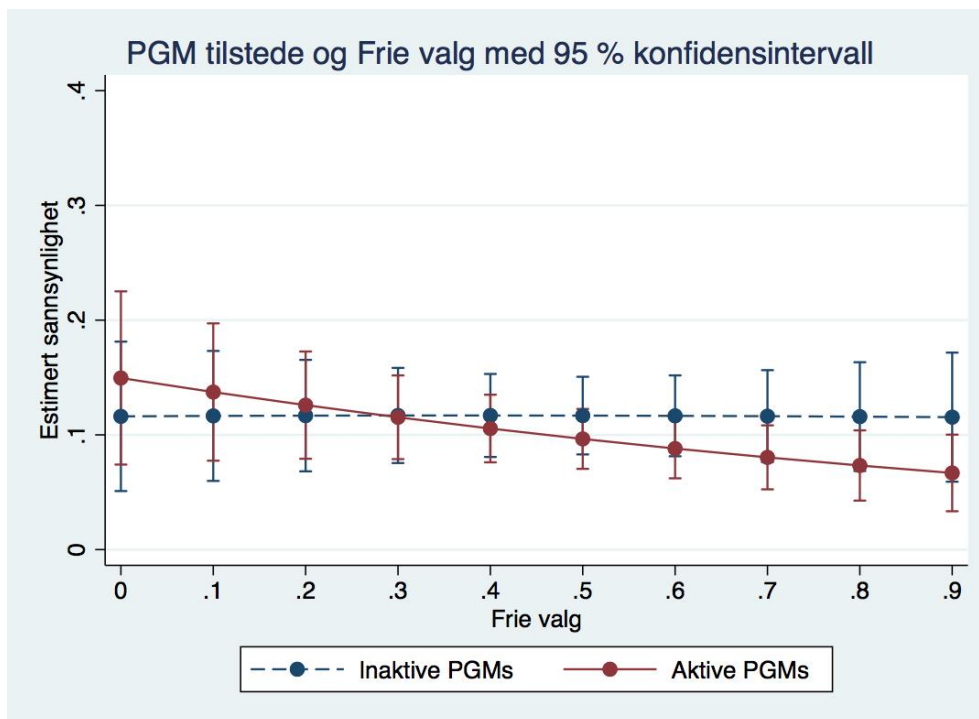
ikke ser ut til å stemme for uformelle PGMs, men har gitt støtte til sammenhengene for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs. Ettersom *eksklusjon* gir høyere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs har H4, som sier at høyere andel av ekskludert befolkning vil føre til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs, blitt støttet i stor grad.

4.4.5 Frie valg

For den femte hypotesen, *H5: Friere og mer rettferdige valg vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs*, kan denne hypotesen også sies å være støttet. Alle sammenhengene mellom forklaringsvariabelen *frie valg* og de to avhengige variablene er negative i Modell 5, 6, 11 og 12.

Sammenhengen mellom *frie valg* og PGM tilstede i Modell 5 kan sees i Figur 18. Figuren viser at *frie valg* har liten påvirkning på inaktive PGMs, sammenhengen er imidlertid sterkere negativ i Modell 6, og med unntak av utvalget under den kalde krigen, gir alle robusthetstestene støtte for at *friere valg* gir lavere sannsynlighet for inaktive PGMs. Det ser derfor ut til at *friere valg* gir lavere sannsynlighet for inaktive PGMs.

Ut i fra Figur 18 kan man se at *frie valg* gir klart lavere sannsynlighet for aktive PGMs i Modell 5. Denne sammenhengen er også klart negativ i Modell 6, og sammenhengen er sig-

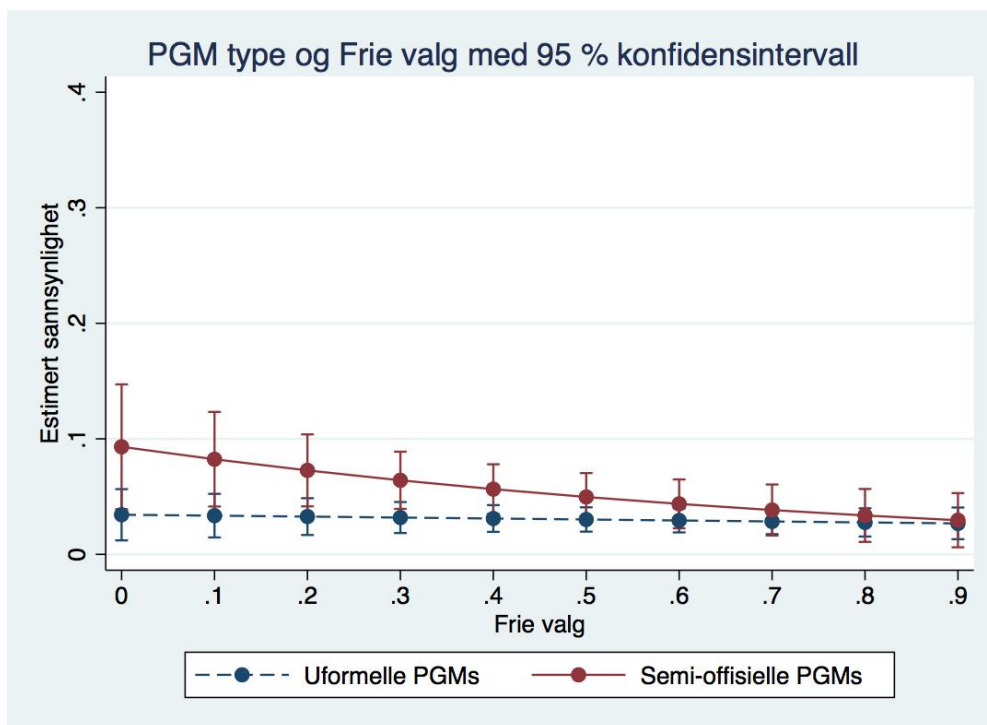

Figur 18: Sammenheng mellom *frie valg* og PGM tilstede i Modell 5.

nifikant i begge modellene. Resultatene støttes også av samtlige robusthetstester som alle gir lavere sannsynlighet for aktive PGMs i stater med friere valg. Dermed ser det ut til at høyere nivå av *frie valg* gir lavere sannsynlighet for aktive PGMs.

I Figur 19 kan man se sammenhengene mellom frie valg og PGM type i Modell 11. Ut i fra figuren ser det ut til at *frie valg* gir liten påvirkning på uformelle PGMs. Styrken på sammenhengene er omtrent lik i Modell 12, og robusthetstestene gir liten støtte til at det er noen entydig sammenheng mellom *frie valg* og uformelle PGMs. Halvparten av testene gir høyere sannsynlighet, mens den resterende halvparten gir lavere sannsynlighet. Derfor ser det ikke ut til at *frie valg* har noen entydig påvirkning på uformelle PGMs.

Høyere nivå av *frie valg* gir i Figur 19 lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs. Sammenhengen er signifikant i Modell 11, og den er også negativ i Modell 12. Samtlige robusthetstester støttes også sammenhengene. Dermed er ser det ut til at *friere valg* gir lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs.

Figur 19: Sammenheng mellom frie valg og PGM type i Modell 11.

Friere valg gir lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av alle former for PGMs gjennom analysene presentert i Modell 5, 6, 11 og 12. Sammenhengen er imidlertid ikke robust for uformelle PGMs. Ettersom *frie valg* gir lavere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs kan H5, som sier at friere og mer rettferdige valg vil føre til lavere sannsynlighet for PGMs, sies å være styrket gjennom denne studien.

4.5 Oppsummering og refleksjon

Her vil jeg oppsummere hvilke resultater denne studien gir støtte til. Sterkere *rettsstat* ser ut til å gi høyere sannsynlighet for PGMs, i motsetning til hva som var forventet. Høyere nivå av *maktfordeling* fører til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av semi-offisielle PGMs. Høyere nivå av *mediefrihet* gir lavere sannsynlighet for aktive og semi-offisielle PGMs, *delvis frie* medier gir lavere sannsynlighet for inaktive PGMs og *frie* medier gir lavere sannsynlighet for uformelle PGMs. Høyere andel av *ekskludert befolkning* fører til høyere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs. *Friere og mer rettferdige valg* fører til lavere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs.

Hvilke hypoteser som har blitt støttet og ikke kan sees i Tabell 6. Det er *mediefrihet* og *frie valg* som i størst grad fører til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs. Dette kan gi mening ut i fra at folket trenger informasjon for å holde lederne ansvarlige, og frie og rettferdige valg er den måten folket lettest kan påvirke makten. *Eksklusjon* og *maktfordeling* har også påvirkning på tilstedeværelse av PGMs. At *rettsstaten* ikke har noen direkte negativ påvirkning på tilstedeværelse av PGMs kan skyldes at *rettsstaten* i hovedsak påvirker de andre fire forklaringsfaktorene, hvorfor det er slik er noe som bør undersøkes i videre studier.

Tabell 6: Oversikt over resultatene for hypotesene.

Nummer	Hypotese	Støtte i studien	Kommentar
H1	<i>Sterkere rettsstat vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs</i>	Ikke støttet	Positiv påvirkning på alle former for PGMs i analyser, men usikre robusthetstester.
H2	<i>Høyere nivå av maktfordeling vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs</i>	Noe støttet	Negativ påvirkning på semi-offisielle PGMs i alle hovedanalyser og robusthetstester.
H3	<i>Høyere nivå av mediefrihet vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs</i>	I hovedsak støttet	Negativ påvirkning på inaktive og semi-offisielle PGMs. Delvis frie medier gir lavere sannsynlighet for aktive PGMs, og frie medier gir lavere sannsynlighet for uformelle PGMs. Disse sammenhengene støttes i hovedanalyser og robusthetstester.
H4	<i>Høyere andel ekskludert befolkning vil føre til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs</i>	I hovedsak støttet	Positiv påvirkning på inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs gjennom hovedanalyser og robusthetstester.
H5	<i>Friere og mer rettferdige valg vil føre til lavere sannsynlighet for tilstedeværelse av PGMs</i>	I hovedsak støttet	Negativ påvirkning på inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs gjennom hovedanalyser og robusthetstester.

Det er også viktig å ta med seg at opprettelse av PGMs også kan skyldes andre faktorer som vanskelig kan stoppes av de ansvarliggjøringsmekanismene i demokratiet som er

undersøkt i denne studien. Dersom en stat herjes av uroligheter og er på grensen til konflikt, kan det fort oppstå PGMs. Det er mulig at statsledere vil anse unngåelse av ansvar for PGMs som lettere når det allerede er uroligheter i en stat. Uroligheter vil som regel også føre til at det vil ta lang tid å stanse eventuelle aktører, inkludert PGMs.

I tillegg er demokratier svært ”trege” regimer, med sakte byråkratisk endring, og det kan være en lang prosess å eventuelt straffe makthavere for å opprettet eller tillate PGMs i staten. Dersom folket ikke kan stole på at de horisontale ansvarliggjøringsmekanismene maktfordeling eller rettsstaten vil ta og stanse PGMs med én gang de oppstår, noe denne studien tyder på at folk ikke kan, er det fare for at folk må vente helt til det kommer et nytt valg med å holde lederne ansvarlige.

Konflikter og demokratiets egne langvarige prosesser for ansvarliggjøring kan dermed sammen føre til at PGMs kan oppstå og eksistere også i demokratier. Det er derfor viktig at videre forskning også fokuserer på hvordan man på en raskest og best mulig måte kan få oppløst allerede eksisterende PGMs. Dette er viktig da PGMs er aktører som knyttes til utøvelse av vold mot sivile, og da er farlige og udemokratiske aktører for demokratier verden over.

5 Konklusjon

5.1 Denne studiens funn

Denne studien har hatt til hensikt å besvare *hvilken påvirkning ulike demokratiske ansvarliggjøringsmekanismer har på tilstedeværelse av Pro-Government Militias*.

Forskningsspørsmålet har blitt besvart gjennom bruk av teori om, og tidligere forskning på, PGMs. Dette har bidratt til utforming av fem hypoteser. Videre ble det funnet data og analysemetode som fungerte best til å besvare forskningsspørsmålet og hypotesene, som var multinomisk logistisk regresjon med bruk av robuste standardfeil med klyngebehandling, og en lagget variabel som viste tidligere tilstedeværelse av PGMs. Det har blitt gjennomført analyser som ser på ulike former for PGMs, både inaktive, aktive, uformelle og semi-offisielle PGMs har blitt undersøkt gjennom denne studien. I tillegg har det blitt gjennomført en rekke robusthetstester på diverse mindre utvalg, og ved bruk av ulike analysemetoder, som også har styrket studiens funn.

Resultatene viser at sterkere rettsstat overaskende nok fører til høyere sannsynlighet for PGMs, men denne sammenhengen er lite robust. En årsak til at rettsstaten har gitt dette overaskende funnet i denne studien kan være at rettsstaten påvirker de andre ansvarliggjøringsmekanismene og påvirker tilstedeværelse av PGMs gjennom dem, heller enn å påvirke tilstedeværelse av PGMs direkte. Høyere nivå av maktfordeling gir lavere sannsynlighet for semi-offisielle PGMs i staten, men høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive, aktive og uformelle PGMs i staten. Mediefrihet fører til lavere sannsynlighet for at det er tilstedeværelse av aktive og semi-offisielle PGMs, delvis frie medier gir lavere sannsynlighet for inaktive PGMs, og frie medier gir lavere sannsynlighet for uformelle PGMs. Høyere andel ekskludert befolkning fører til høyere sannsynlighet for tilstedeværelse av inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs i staten. Friere og mer rettferdige valg gir lavere sannsynlighet for inaktive, aktive og semi-offisielle PGMs.

5.2 Videre forskning

Gjennom denne studien har det blitt gjort nye funn blant de hypotesene som har blitt undersøkt, og det har blitt avdekket sammenhenger blant de mindre utvalgene som kan undersøkes videre. Eksempler på dette er at i rike land gir frie medier høyere sannsynlighet for flere former for PGMs. Eller at eksklusjon i flere av utvalgene gav lavere sannsynlighet for PGMs.

Det bør også undersøkes videre hvorfor rettsstaten har positiv påvirkning på tilstedeværelse av PGMs. Dersom det er slik at rettsstaten påvirker PGMs gjennom de andre ansvarliggjøringsmekanismene kan man for eksempel heller bruke rettsstaten som en kontrollvariabel for de andre mekanismene, i stedet for å ha det som en egen ansvarliggjøringsmekanisme.

I løpet av dette året jeg har brukt på å gjennomføre denne studien har jeg lært mye, og dersom jeg skulle gjort denne studien på nytt er det noe jeg ville gjort annerledes. Jeg ville snudd variabelen for eksklusjon, og heller fokusert på betydningen av inkludering i demokratier, noe som også kunne gitt viktige funn. I tillegg ville dette ha medført at alle sammenhengene var forventet å gå i negativ retning, noe som ville gjort det mer tydelig hvilke sammenhenger som har motsatt retning enn forventet. På den måten kunne denne studien blitt enda bedre.

Gjennom en rekke studier har PGMs som aktører blitt knyttet til mange ulike former for voldshandlinger, og spesielt til vold mot sivile. De er også knyttet til tilstedeværelse i konflikt. Ukritisk bruk av PGMs til utøvelse av vold mot sivile, eller til deltakelse i konflikt, er uomtvistelig negativt. Det er imidlertid noen situasjoner hvor tilstedeværelse av inaktive eller aktive PGMs kan utgjøre positive bidrag. Eksempler på dette kan være slik som det var i deler av Vest-Europa under den kalde krigen, hvor det var inaktive PGMs som var klare i tilfelle det skulle bli Sovjetisk invasjon, og de bidro til forutsigbarhet for de Vest-Europeiske makthaverne. Et annet eksempel hvor PGMs kan være til konstruktiv nytte kan være som en aktør som bidrar til å skape ro og forutsigbarhet i den kaotiske tiden rett etter en konflikt er avsluttet. Videre forskning kan dermed også fokusere på hvordan PGMs kan *bidra* i ulike slike urolige situasjoner.

Andre fokus videre forskningen på PGMs også kan ha, er hva som er de beste tiltakene for å avvikle allerede eksisterende PGMs på fredelige og stabiliserende måter. Ettersom PGMs er knyttet til gjenopptagelse av konflikter er det tydelig at det trengs former for avvikling som gir medlemmene muligheter for gode framtidsutsikter, slik at å falle tilbake til militslivet ikke vil være en fristelse. En mulighet i den henseende kan være å undersøke hvordan PGMs eventuelt kan inkorporeres i statenes offisielle sikkerhetsapparat.

Det kan også være fruktbart å forske på PGMs med bruk av andre metoder enn de som har blitt benyttet til nå. Kvalitative tilnæringer som så langt har blitt benyttet er casestudier eller komparative studier. Så vidt jeg har funnet er det gjort få intervju med medlemmer av PGMs, makthavere eller fredsbevarende styrker som samhandler med PGMs. Kanskje det å intervju disse også kan bidra til å besvare andre viktige forskningsspørsmål knyttet til PGMs.

5.3 Denne studiens videre betydning

I gjennomgangen av tidligere forskning ble det vist til en rekke studier som knytter PGMs til sittende styresmaktens ønske om å unngå ansvarliggjøring. Det var imidlertid lagt lite vekt på å operasjonalisere ansvarliggjøring eller å studere tilstedeværelse av PGMs opp mot ulike former for ansvarliggjøring. Denne studien har bidratt til forskningsfeltet ved at ansvarliggjøring har blitt operasjonalisert gjennom fem ulike mekanismer; rettsstaten, maktfordeling, mediefrihet, ekskludering av befolkning og frie og rettferdige valg. I tillegg til å operasjonalisere ansvarliggjøringsmekanismer har det blitt undersøkt hvilken påvirkningskraft disse har på tilstedeværelse av inaktive, aktive, uformelle og semi-offisielle PGMs.

Resultatene tyder på at dersom unngåelse av PGMs er et mål kan det være lurt å investere i å ha høy grad av maktfordeling, mediefrihet, lav andel eksklusjon av befolkning, og frie og rettferdige valg. Det er mulig at det å ha en sterk rettsstat *kan* bidra til å opprettholde de andre ansvarliggjøringsmekanismene, men dette er usikkert. Å ha de riktige nivåene på alle ansvarliggjøringsmekanismene for å unngå PGMs vil imidlertid være dyrt og kreve høyt nivå av utdanning og byråkratisk kapasitet. Det vil derfor være vanskelig for fattige land å gjennomføre. Dersom målet er minimering i bruk av PGMs, kan det ut i fra denne studiens resultater se ut til at det er viktigst å investere i frie medier og frie og rettferdige valg.

Ettersom PGMs trenger en viss grad av støtte fra makthavere for å kunne eksistere, er det lite sannsynlig at makthavere på statlig nivå vil investere i disse ansvarliggjøringsmekanismene for å unngå PGMs. Fordi de selv kan være med på å avgjøre hvorvidt det finnes PGMs i staten. Derfor kan denne studien være til hjelp for internasjonale organer som FN, EU, NATO og lignende. Disse organene kan bidra til å unngå PGMs ved å investere i å få høyt nivå av mediefrihet og frie og rettferdige valg i stater som er i faresonen når det gjelder å opprette PGMs. Studiens resultater kan derfor internasjonale organer verden over dra nytte av for å unngå tilstedeværelse av PGMs.

Litteraturliste

- Abdelrahman, Nawar. 2017. "Predicting Pro-Government Militia Activity: A Multinomial Logistic Regression Analysis". Doktorgradsavhandling, Claremont Graduate University.
- AbuKahlil, As'ad. 2005. "Women in the Middle East". *Institute for Policy Studies*. Lest 8. februar 2019. https://ips-dc.org/women_in_the_middle_east/.
- Acemoglu, Daron og James Robinson. 2012. *Why Nations Fail: The Origins of Power, Prosperity, and Poverty*. London: Profile Books.
- Acemoglu, Daron, James Robinson og Rafael Santos. 2013. "The Monopoly of Violence: Evidence from Columbia". *Journal of the European Economic Association* 11, 5-44.
- Ahram, Ariel. 2011. *Proxy Warriors: The Rise and Fall of State-Sponsored Militias*. Stanford, CA: Stanford University Press.
- . 2014. "The Role of State-Sponsored Militias in Genocide". *Terrorism and Political Violence* 26, 488-503.
- . 2016. "Pro-Government Militias and the Repertoires of Illicit State Violence". *Studies in Conflict & Terrorism* 39, (3): 207-226.
- Aliyev, Huseyn. 2016. "Strong militias, weak states and armed violence: Towards a theory of 'state-parallel' paramilitaries". *Security Dialogue* 47, (6): 498-516.
- . 2017. "When do proxies win wars? Accounting for the impact of pro government militias on incumbent success and civil war outcome". *ResearchGate*, Februar 2017.
- Álvarez, Alex. 2006. "Militias and Genocide". *War Crimes, Genocide, & Crimes against Humanity* 2, (1): 1-33.
- Althouse, Rachel. 2018. "The Principal-Agent Problem and Pro-government Militias: Cases from Colombia and Peru". Masteroppgave, Naval Postgraduate School.
- Amrhein, Valentin, Sander Greenland og Blake McShane. 2019. "Retire statistical significance". *Nature* 567, 305-307.
- Bates, Robert. 2008. *When Things Fell Apart: State Failure in Late-century Africa*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Blad, Johannes. 2017. "Limiting the use of pro-government militias: The effect of media freedom on the impact of pro-government militias on repression". Eksamenoppgave, Uppsala University.
- Böhmelt, Tobias og Govinda Clayton. 2018. "Auxiliary Force Structure: Paramilitary Forces and Progovernment Militias". *Comparative Political Studies* 51, (2): 197-237.
- Borman, Nils-Christian, Luc Girardin, Philipp Hunziker og Manuel Vogt. 2015. "GROW^{UP} Research Front-End Documentation RFE Release 2.0". *ETH Zurich*.
- Brennan, Jason. 2016. *Against Democracy*. Princeton: Princeton University Press.
- Brunetti, Aymo og Beatrice Weder. 2003. "A free press is bad news for corruption". *Journal of Public Economics* 87, 1801-1824.
- Campbell, Bruce og Arthur Brenner. 2000. *Death Squads in Global Perspective: Murder with Deniability*. New York: Palgrave Macmillan.
- Carey, Sabine og Neil Mitchell. 2012. "Disorder, Delegation and Deniability: Incentives or Pro-Government Militias". *ResearchGate*, oktober 2012.
- Carey, Sabine, Neil Mitchell og Will Lowe. 2013. "States, the security sector, and the monopoly of violence: A new database on pro-government militias". *Journal of Peace Research* 50, (2): 249-258.
- Carey, Sabine, Michael Colaressi og Neil Mitchell. 2015. "Government, Informal Links to Militias, and Accountability". *Journal of Conflict Resolution* 59, (5): 850-876.
- . 2016. "Risk Mitigation, Regime Security, and Militias: Beyond Coup-proofing".

- International Studies Quarterly* 60, 59-72.
- Carey, Sabine og Neil Mitchell. 2016a. "The Monopoly of Violence and the Puzzling Survival of Pro-Government Militias". *ResearchGate*, 2016.
- . 2016b. "Pro-Government Militias and Conflict". *Oxford Research Encyclopedias*. Lest 5. februar 2019.
<http://oxfordre.com/politics/view/10.1093/acrefore/9780190228637.001.0001/acrefore-9780190228637-e-33>.
- Carey, Sabine. 2017. "PGMD_Codebook_v1_1_2017_May.pdf". *PGMD country year dataset version 1.1-2017*. Harvard dataverse.
<https://doi.org/10.7910/DVN/UUHRS4/XXPIFT>.
- Carey, Sabine og Neil Mitchell. 2017a. "Pro-Government Militias and Armed Conflict". *ResearchGate*, 2017.
- . 2017b. "Progovernment Militias". *Annual Review of Political Science* 20, 127-147.
- Centino, Miguel. 2002. *Blood and Debt: War and the Nation State in Latin America*. University Park, PA: Penn State University Press.
- Clayton, Govinca og Andrew Thomson. 2014. "The Enemy of my Enemy in My Friend... The Dynamics of Self-Defence Forces in Irregular War: The Case of the Sons of Iraq". *Studies in Conflict & Terrorism* 37, (11): 920-935.
- . 2016. "Civilianizing Civil Conflict: Civilian Defence Militias and the Logic of Violence in Intrastate Conflict". *International Studies Quarterly* 60, 499-510.
- Cohen, Dara og Ragnhild Nordås. 2015. "Do States Delegate Shameful Violence to Militias? Patterns of Sexual Violence in Recent Armed Conflicts". *Journal of Conflict Resolution* 59, (5): 877-898.
- Coppedge, Michael, John Gerring, Carl Henrik Knutsen, Steffan I. Lindberg, Svend-Erik Skaaning, Jan Teorell, David Altman et al.. 2018a. "V-Dem [Country-Year/Country Date] Dataset v8". *Varieties of Democracy (V-Dem) Project*.
- Coppedge, Michael, John Gerring, Carl Henrik Knutsen, Steffan I. Lindberg, Svend-Erik Skaaning, Jan Teorell, David Altman et al.. 2018b. "V-Dem Codebook v8". *Varieties of Democracy (V-Dem) Project*.
- Cribb, Robert. 2001. "Genocide in Indonesia, 1965-1966". *Journal of Genocide Research* 3, (2): 219-239.
- Dahl, Robert. 1977. "On removing Certain Impediments to Democracy in the United States". *Political Science Quarterly* 92, (1): 1-20.
- . 1992. "Democracy and Human Rights Under Different Conditions of Development". I *Human rights in perspective: a global assessment*, redigert av Bernt Hagtvet og Asbjørn Eide, 235-251. Oxford: Basil Blackwell.
- Dallaire, Roméo. 2007. "The Media Dichotomy". I *The Media and the Rwanda Genocide*, redigert av Allan Thompson, 12-19. London: Pluto Press.
- Dejaegher, Bieke og Yvan Heyden. 2007. "Ruggedness and robustness testing". *Journal of Chromatography A* 1158, 138-157.
- DeMeritt, Jacqueline. 2016. "The Strategic Use of State Repression and Political Violence". *Oxford Research Encyclopedias*. Lest 3. mars 2019.
<https://www.oxfordre.com/politics/view/10.1093/acrefore/9780190228637.001.0001/acrefore-9780190228637-e-32?rskey=g5cJIU&result=1>.
- Dowdle, Andrew. 2007. "Civil Wars, International Conflicts and other Determinants of Paramilitary Strength in Sub-Saharan Africa". *Small Wars & Insurgencies* 18, (2): 161-74.
- Elau, Heinz, John Wahlke, William Buchanan og Leroy Ferguson. 1959. "The Role of the Representative: Some Empirical Observations on the Theory of Edmund Burke". *The American Political Science Review* 53, (3): 742-756.

- Eliassen, Inge. 2014. "Darfurkonflikten: Militser og militarisering i Darfur". Masteroppgave, Universitetet i Bergen.
- Elklit, Jørgen og Palle Svensson. 1997. "What Makes Elections Free and Fair?". *Journal of Democracy* 8, (3): 32-45.
- English Oxford Dictionaries*, s.v. "Government", lest 4. mars 2019, <https://en.oxforddictionaries.com/definition/government>.
- Fanebust, Frode. 2016. "Kald krig, hemmelig hær: Stay Behind i Norge". Masteroppgave, Universitetet i Stavanger.
- Faust, Drew. 2008. *This Republic of Suffering: Death and the American Civil War*. New York: Alfred A. Knopf.
- Fearon, James og Davis Laitin. 2003. "Ethnicity, Insurgency and Civil War". *American Political Science Review* 97, (1): 75-90.
- Feenstra, Robert, Robert Inklaar og Marcel Timmer. 2015. "The Next Generation of the Penn World Table". *American Economic Review* 105, (5): 3150-3182.
- Fimreite, Anne Lise og Jan Erik Grindheim. 2010. *Offentlig forvaltning*. Tredje utgave. Oslo: Universitetsforlaget.
- Freedom House. 2017. "Freedom of the Press 2017 Methodology". Lest 4. desember 2018. <https://freedomhouse.org/report/freedom-press-2017-methodology>.
- Fukuyama, Francis. 2014. *Political Order and Political Decay: From the Industrial Revolution to the Globalization of Democracy*. London: Profile Books Ltd.
- Giliomee, Hermann. 1995. "Democratization in South Africa". *Political Science Quarterly* 110, (1): 83-104.
- Grant, Ruth og Robert Keohane. 2005. "Accountability and Abuses of Power in World Politics". *American Political Science Review* 99, (1): 29-43.
- Grønmo, Sigmund. 2004. *Samfunnsvitenskapelige Metoder*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Hajjar, Lisa. 2001. "Human Rights in Israel/Palestine: The History and Politics of a Movement". *Journal of Palestine Studies* 30, (4): 21-38.
- Hamilton, Alexander, James Madison og John Jay. 1961. "Number 47". I *The Federalist Papers*, redigert av Clinton Rossier. New York: Penguin.
- Hasisi, Badi, Geoffrey Alpert og Dan Flynn. 2009. "The Impacts of Policing Terrorism on Society: Lessons from Israel and the US". I *To Protect and To Serve*, redigert av David Weisburd, Thomas Feucht, Idit Hakimi, Lois Mock og Simon Perry, 177-202. New York: Springer.
- Held, David. 2006. *Models of Democracy*. Cambridge: Polity.
- Heywood, Andrew. 2004. *Political Theory: An Introduction*. Tredje utgave. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Hilsum, Lindsey. 2007. "Reporting Rwanda: the Media and the Aid Agencies". I *The Media and the Rwanda Genocide*, redigert av Allan Thompson, 167-187. London: Pluto Press.
- Hughes, Geraint og Christian Tripodi. 2009. "Anatomy of a surrogate: historical precedents and implications for contemporary counter-insurgency and counter-terrorism". *Small wars and Insurgencies* 20, (1): 1-35.
- Iyengar, Shanto. 2016. *Media Politics: A Citizen's Guide*. Tredje utgave. New York: W. W. Norton.
- Jentzsch, Corinna, Stathis Kylvas og Livia Schubiger. 2015. "Militias in Civil Wars". *Journal of Conflict Resolution* 59, (5): 755-769.
- Keane, John. 1991. *Media and Democracy*. Cambridge: Polity Press.
- Kirschke, Linda. 2000. "Informal Repression, Zero-Sum Politics and Late Third Wave Transitions". *The Journal of Modern African Studies* 38, (3): 383-405.
- Klare, Michael. 2004. "The Deadly Connection: Paramilitary Bands, Small Arms and

- Diffusion, and State Failure". I *When States Fail: Causes and Consequences*, redigert av Robert Rotberg, 116-135. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Koren, Ore. 2017. "Means to and end: Pro-government militias as a predictive indicator of strategic mass killing". *Conflict Management and Peace Science* 34, (5): 461-484.
- Lowi, Theodore, Benjamin Ginsberg, Kenneth Shepsle og Stephen Ansolabehere. 2014. *American Government: Power and Purpose*. Trettende utgave. New York: W. W. Norton.
- Magid, Yehuda og Justin Schon. 2018. "Introducing the African Relational Pro-Government Militia Dataset (RPGMD)". *International Interactions* 44, (4): 801-832.
- Maldonado, Carlos. 2019. "After a year of protest in Nicaragua, Ortega's crackdown on the media continues". *Amnesty International*. Lest 7. mai 2019.
<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/05/after-year-protest-nicaragua-ortega-crackdown-on-media-continues/> .
- Manin, Bernard, Adam Przeworski og Susan Stokes. 1999. "Elections and Representation". I *Democracy, Accountability and Representation* redigert av Adam Przeworski, Susan Stokes og Bernhard Manin, 29-54. Cambridge: Cambridge University Press.
- Maoz, Zeev og Bruce Russett. 1993. "Normative and Structural Causes of Democratic Peace, 1946-1986". *American Political Science Review* 87, (3): 624-638.
- Marshall, Monty, og Keith Jaggers. 2013. *Polity IV Project: Political regime characteristics and transitions, 1800-2002. Datasets user's manual*. College Park: University of Maryland.
- Mazzei, Julie. 2009. *Death Squads or Self-Defence Forces: How Paramilitary Groups Emerge and Challenge Democracy in Latin America*. Chapel Hill, NC: University of North Carolina Press.
- Mehmetoglu, Mehmet og Tor Georg Jakobsen. 2016. *Applied Statistics Using Stata: A Guide for the Social Sciences*. London: Sage Publication Ltd.
- Møller, Anders. 2012. "En studie av sivile aktørers deltakelse i massakrer under folkemordet i Rwanda". Masteroppgave, Universitetet i Oslo.
- Midtbø, Tor. 2012. *Stata. En entusiastisk innføring*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Mill, John Stuart. [1861] 1951. "Considerations on Representative Government". I *Utilitarianism, Liberty, and Representative Government* redigert av Harry Acton. London: Dent.
- Mill, John Stuart. [1859] 1989. "On Liberty". I *On Liberty and other writings*, redigert av Stefan Collini, 1-115. Cambridge: Cambridge University Press.
- Mitchell, Neil, Sabine Carey og Christopher Butler. 2014. "The impact of Pro-Government Militias on Human Rights Violations". *International Interactions* 40, (5): 812-836.
- Montesquieu. [1748] 2001. "The Spirit of Laws". I *The Spirit of Laws*, Redigert av David Carrithers og Thomas Nugent. Kitchener: Batoche.
- Morgan, Clifton og Sally Campbell. 1991. "Domestic structure, decisional constraints and war: So why Kant democracies fight?". *Journal of Conflict resolution* 35, (2): 187-211.
- Mousseau, Michael og Yuhang Shi. 1999. "A Test for Reverse Causality in the Democratic Peace Relationship". *Journal of Peace Research* 36, (6): 639-663.
- Møller, Jørgen og Svend Erik Skaaning. 2014. *Democracy and Democratization in Comparative Perspective: Conceptions, Conjunctures, Causes and Consequences*. Andre utgave. New York: Routledge.
- Norris, Pippa. 2008. *Driving Democracy: Do Power-Sharing Institutions Work?* Cambridge: Cambridge University Press.
- O'Donnell, Guillermo. 2004. "The Quality of Democracy: Why the Rule of Law Matters". *Journal of Democracy* 15, (4): 32-46.

- Otto, Sabine, Adam Scharpf og Anita Ghodes. 2017. "The Diversity of Non-state Armed Actors: The History of Armed Actors Dataset". *Researchgate*, 2017.
- Park, Hun Myoung. 2011. *Practical Guides to Panel Data Modelling: A Step-by-step Analysis Using Stata*. Opplæringsartikkel, International University of Japan.
- Peic, Goran. 2014. "Civilian Defence Forces, State Capacity, and Government Victory in Counterinsurgency Wars". *Studies in Conflict and Terrorism* 37, (2): 162-184.
- Petterson, Therése og Kristine Eck. 2018. "Organized violence, 1989-2017". *Journal of Peace Research* 55, (4): 535-547.
- Portland State University. 2019. "Country Geography Data: Physical geography". Hentet 10. februar 2019. <https://www.pdx.edu/econ/country-geography-data> .
- Przeworski, Adam, Michael Alvarez, José Cheibub og Fernando Limongi. 2001. "What Makes Democracies Endure?". I *The Global Divergence of Democracies*, redigert av Larry Diamond og Marc Plattner, 167-184. Baltimore: John Hopkins, University Press.
- Przeworski, Adam. 2009. "Conquered or Granted? A History of Suffrage Extensions". *British Journal of Political Science* 39, (2): 291-321.
- Raleigh, Clionadh. 2016. "Pragmatic and Promiscuous: Explaining the Rise of Competitive Political Militias across Africa". *Journal of Conflict Resolution* 60, (2): 283-310.
- Raleigh, Clionadh og Roudabeh Kishi. 2018. "Hired Guns: Using Pro-Government Militias for Political Competition". *Terrorism and Political Violence*, 1-22.
- Reno, William. 2002. "The politics of insurgency in collapsing states". *Development and Change* 33, (5): 837-858.
- Riste, Olav. 2014. "Stay Behind: A Clandestine Cold War Phenomenon". *Journal of Cold War Studies* 16, (4): 35-59.
- Robinson, Geoffrey. 1995. *The Dark Side of Paradise: Political Violence in Bali*. Ithaca, NY: Cornell University Press.
- Roessler, Philip. 2005. "Donor-induced Democratization and the Privatization of State Violence in Kenya and Rwanda". *Comparative Politics* 37, (2): 207-227.
- Schedler, Andreas. 2001. "What is Democratic Consolidation?" I *The Global Divergence of Democracies*, redigert av Larry Diamond og Marc Plattner, 149-164. Baltimore: John Hopkins University Press.
- Schneckener, Ulrich. 2006. "Fragile Statehood, Armed Non-state Actors and Security Governance". I *Private Actors and Security Governance*, redigert av Alan Bryden og Marina Caparini, 25-40. Genève: DCAF/LitVerlag.
- Schultz, Julianne. 1998. *Reviving the Fourth Estate: Democracy, Accountability and the Media*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Shannon, Sarah, Christopher Uggen, Jason Schnittker, Melissa Thompson, Sara Wakefield og Michael Massoglia. 2017. "The Growth, Scope, and Spatial Distribution of People With Felony Records in the United States, 1948-2010". *Demography* 54, 1795-1818.
- Siebert, Frederick, Theodore Peterson og Wilbur Shramm. 1974. *Four Theories of the Press*. Niende utgave. Urbana: University of Illinois Press.
- Skog, Ole-Jørgen. 2004. *Å forklare sosiale fenomener: En regresjonsbasert tilnærming*, 2. utgave. Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Sohel, Salman. 2017. "The Rohingya Crisis in Myanmar: Origin and Emergence". I *Saudi Journal of Humanities and Social Sciences* 2, 1007-1018.
- Staniland, Paul. 2012. "Between a Rock and a Hard Place: Insurgent Fratricide, Ethnic Defection, and the Rise of Pro-State Paramilitaries". *Journal of Conflict Resolution* 56, (1): 16-40.
- . 2015. "Militias, Ideology, and the State". *Journal of Conflict Resolution* 59, (5): 770-793.
- Stanley, William. 1996. *The Protection Racket State: Elite Politics, Military Extortion, and*

- Civil War in El Salvador*. Philadelphia, PA: Temple University Press.
- Stanton, Jessica. 2015. "Regulating Militias: Governments, Militias and Civilian Targeting in Civil War". *Journal of Conflict Resolution* 59, (5): 899-923.
- Steinert, Chrisoph, Janina Steinert og Sabine Carey. 2018. "Spoilers of peace: Pro government militias as risk factors for conflict recurrence". *Journal of Peace Research* (oktober 2018), 1-15.
- Theisen, Ole Magnus, Amund Rolseth og Nils Petter Gleditsch. 2015. "Violence against civilians, 1900-87: Regime type, climate change and the severity of democide". Artikkel presentert på den 56. årlige konvensjon for International Studies Association New Orleans, LA, 12.-21. februar 2015.
- Thompson, Allan. 2007. *The Media and The Rwanda Genocide*. London: Pluto Press.
- UCLA: Statistical Consulting Group. 2019. "Multinomial Logistic Regression: Stata Annotated Output". Lest 26. mars 2019.
<https://stats.idre.ucla.edu/stata/output/multinomial-logistic-regression-2/>.
- Vogt, Manuel, Nils-Christian Bormann, Seraina Rüeegg, Lars-Erik Cederman, Philipp Hunziker og Luc Girardin. 2015. "Integrating Data on Ethnicity, Geography, and Conflict: The Ethnic Power Relations Data Set Family". *Journal of Conflict Resolution* 59, (7): 1327-42.
- Whitehead, Laurence. 1997. "The vexed issue of the meaning of 'democracy'". *Journal of Political Ideology* 2, (2): 121-35.
- Whitten-Woodring, Jenifer og Douglas Van Belle. 2015. "The Correlates of Media Freedom: An Introduction of the Global Media Freedom Dataset". *Political Science Research and Methods* 5, (1): 179-188.

Appendix

I denne delen vil tabeller som er utelatt fra hoveddelen av studien bli presentert.

Alle analysene mellom Tabell A1 og til Tabell A18 er gjennomført med multinomisk logistisk regresjon og er oppgitt i log-odds koeffisienter.

Alle analysene mellom Tabell A1 og Tabell A16 er gjennomført Huber/White standardfeil med klyngebehandling (kommando i Stata: `cl(*klyngevariabel*)`).

Tabell A17 og A18 er gjennomført med Huber/White/Sandwich standardfeil (kommando i Stata: `vce(robust)`).

Tabell A19 til A22 er gjennomført med logistisk paneldataanalyse.

Tabell A1: Hovedanalyser med log-odds koeffisienter for PGM tilstede mellom 1981-2007.

	Modell A1		Modell A2		Modell A3		Modell A4		Modell A5		Modell A6	
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	0,506** (0,238)	0,121 (0,175)									0,479 (0,299)	0,247 (0,238)
Maktfordeling			0,513* (0,276)	0,078 (0,194)							0,582 (0,369)	0,310 (0,270)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-1,062*** (0,409)	-0,677** (0,293)					-1,104** (0,487)	-0,549* (0,299)
2. frie					0,400 (0,441)	-0,768* (0,411)					-0,159 (0,611)	-0,944** (0,425)
Eksklusjon							0,480 (0,869)	0,886 (0,585)			0,315 (0,870)	0,634 (0,623)
Frie valg									-0,127 (0,622)	-1,015* (0,602)	-1,726 (1,065)	-1,561** (0,795)
Konflikt	0,851*** (0,288)	1,318*** (0,253)	0,904*** (0,293)	1,356*** (0,255)	0,738** (0,294)	1,244*** (0,250)	0,789*** (0,291)	1,212*** (0,253)	0,771*** (0,298)	1,271*** (0,261)	0,721** (0,300)	1,186*** (0,251)
Populasjon	0,452 (0,280)	0,843*** (0,236)	0,404 (0,281)	0,802*** (0,235)	0,381 (0,258)	0,674*** (0,217)	0,168 (0,243)	0,738*** (0,214)	0,180 (0,253)	0,629*** (0,216)	0,442 (0,282)	0,656*** (0,223)
Areal	0,053 (0,138)	-0,084 (0,108)	0,081 (0,135)	-0,088 (0,105)	0,097 (0,136)	-0,093 (0,105)	0,050 (0,130)	-0,081 (0,109)	0,060 (0,132)	-0,113 (0,104)	0,085 (0,137)	-0,127 (0,106)
BNP	0,040 (0,192)	-0,217 (0,142)	0,032 (0,195)	-0,187 (0,146)	0,079 (0,173)	-0,047 (0,129)	0,283 (0,176)	-0,115 (0,120)	0,277 (0,189)	0,019 (0,142)	0,075 (0,212)	0,021 (0,159)
Regimestabilitet	-0,101* (0,059)	-0,159*** (0,058)	-0,103* (0,058)	-0,158*** (0,057)	-0,086 (0,057)	-0,151*** (0,058)	-0,099* (0,057)	-0,158*** (0,057)	-0,102* (0,059)	-0,164*** (0,059)	-0,109* (0,061)	-0,169*** (0,060)
PGM historikk	2,856*** (0,251)	5,338*** (0,293)	2,878*** (0,250)	5,342*** (0,295)	2,838*** (0,269)	5,333*** (0,309)	2,793*** (0,268)	-0,158*** (0,057)	2,829*** (0,271)	5,342*** (0,313)	2,946*** (0,262)	5,392*** (0,312)
Konstantledd	-4,891* (2,521)	-1,994 (1,741)	-5,018** (2,419)	-2,183 (1,756)	-5,445** (2,229)	-2,957* (1,609)	-6,77*** (2,301)	-3,019* (1,619)	-6,714*** (2,323)	-3,174** (1,565)	-4,592* (2,365)	-2,611 (1,754)
N	3414		3414		3414		3414		3414		3414	
Wald chi2	683,24		683,47		656,77		656,67		677,76		681,62	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	
Avhengig variabel: PGM tilstede Alle uavhengige variabler er lagget med ett år. *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01												

Tabell A2: Hovedanalyser med log-odds koeffisienter for PGM type mellom 1981-2007.

	Modell A7		Modell A8		Modell A9		Modell A10		Modell A11		Modell A12	
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	-0,110 (0,200)	0,041 (0,197)									-0,212 (0,343)	0,540** (0,271)
Maktfordeling			0,114 (0,208)	-0,211 (0,190)							0,521 (0,364)	-0,266 (0,267)
Mediefrihet												
1. delvis frie					0,027 (0,340)	-0,618** (0,292)					0,046 (0,381)	-0,432 (0,298)
2. frie					-1,563 (1,003)	-0,758 (0,477)					-1,686* (0,993)	-0,691* (0,409)
Eksklusjon							0,269 (0,756)	1,201* (0,629)			0,403 (0,772)	0,916 (0,683)
Frie valg									-0,360 (0,536)	-1,362** (0,685)	-0,426 (0,675)	-1,045 (0,775)
Konflikt	0,587*** (0,223)	1,076*** (0,183)	0,590*** (0,218)	1,067*** (0,184)	0,580*** (0,221)	1,084*** (0,182)	0,538** (0,218)	0,961*** (0,181)	0,568** (0,225)	1,078*** (0,185)	0,569*** (0,205)	1,032*** (0,178)
Populasjon	0,609*** (0,212)	0,699*** (0,248)	0,657*** (0,220)	0,634*** (0,247)	0,431* (0,229)	0,589*** (0,230)	0,606*** (0,208)	0,719*** (0,254)	0,569*** (0,210)	0,546** (0,231)	0,425* (0,225)	0,570** (0,223)
Areal	0,073 (0,116)	-0,181 (0,116)	0,111 (0,123)	-0,231** (0,113)	-0,047 (0,114)	-0,217* (0,111)	0,088 (0,114)	-0,234* (0,121)	0,079 (0,123)	-0,277** (0,121)	0,088 (0,117)	-0,331*** (0,117)
BNP	-0,489*** (0,153)	-0,082 (0,141)	-0,544*** (0,164)	0,011 (0,142)	-0,329** (0,160)	0,053 (0,130)	-0,492*** (0,150)	-0,047 (0,135)	-0,446*** (0,160)	0,144 (0,130)	-0,366** (0,163)	0,207 (0,151)
Regimestabilitet	-0,106** (0,049)	-0,115** (0,056)	-0,111** (0,050)	-0,112** (0,055)	-0,109** (0,049)	-0,115** (0,055)	-0,105** (0,048)	-0,114** (0,055)	-0,109** (0,050)	-0,120** (0,055)	-0,114** (0,048)	-0,119** (0,057)
PGM historikk	4,080*** (0,337)	4,514*** (0,360)	4,091*** (0,338)	4,491*** (0,361)	4,087*** (0,360)	4,479*** (0,367)	4,081*** (0,334)	4,494*** (0,351)	4,074*** (0,339)	4,460*** (0,375)	4,130*** (0,358)	4,491*** (0,380)
Konstantledd	-1,326 (1,955)	-2,519 (1,641)	-1,304 (2,031)	-2,761* (1,591)	-2,085 (1,990)	-2,963** (1,498)	-1,499 (1,975)	-2,507 (1,673)	-1,575 (1,981)	-2,782* (1,470)	-2,064 (1,924)	-3,022* (1,603)
N	3414		3414		3414		3414		3414		3414	
Wald chi2	563,34		562,50		561,58		560,56		552,49		545,50	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM type
Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
*p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A3: Analyser med utvalg fra rike land for PGM tilstede mellom 1981-2007.

	Modell A13		Modell A14		Modell A15		Modell A16		Modell A17		Modell A18	
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	0,448 (0,298)	-0,205 (0,220)									0,428 (0,452)	-0,022 (0,446)
Maktfordeling			0,445 (0,342)	-0,195 (0,260)							0,366 (0,530)	0,357 (0,451)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-1,299** (0,586)	-0,979** (0,491)					-1,291* (0,757)	-0,306 (0,499)
2. frie					0,798 (0,630)	-0,541 (0,576)					0,502 (0,941)	0,201 (0,709)
Eksklusjon							0,460 (1,368)	0,844 (0,993)			0,723 (1,529)	0,885 (1,123)
Frie valg									0,217 (0,868)	-1,595** (0,770)	-1,563 (1,831)	-2,591** (1,310)
Konflikt	1,397*** (0,446)	2,066*** (0,425)	1,361*** (0,441)	2,114*** (0,429)	1,323*** (0,485)	2,052*** (0,438)	1,326*** (0,445)	1,970*** (0,431)	1,283*** (0,442)	2,147*** (0,441)	1,264** (0,527)	2,007*** (0,504)
Populasjon	0,077 (0,384)	0,642** (0,325)	0,047 (0,376)	0,604* (0,326)	0,241 (0,344)	0,657** (0,321)	-0,179 (0,306)	0,616** (0,278)	-0,132 (0,318)	0,445* (0,261)	0,308 (0,408)	0,625** (0,314)
Areal	0,043 (0,172)	-0,071 (0,158)	0,065 (0,167)	-0,084 (0,152)	0,088 (0,174)	-0,060 (0,150)	0,030 (0,156)	-0,024 (0,169)	0,056 (0,160)	-0,118 (0,143)	0,052 (0,166)	-0,171 (0,149)
BNP	0,283 (0,382)	-0,155 (0,257)	0,261 (0,363)	-0,127 (0,273)	0,062 (0,351)	-0,153 (0,274)	0,536 (0,336)	-0,161 (0,196)	0,470 (0,344)	0,106 (0,226)	0,056 (0,401)	-0,018 (0,288)
Regimestabilitet	0,059 (0,081)	0,105 (0,071)	0,044 (0,079)	0,112 (0,071)	0,059 (0,077)	0,106 (0,073)	0,045 (0,076)	0,194 (0,071)	0,047 (0,077)	0,112 (0,074)	0,055 (0,078)	0,114 (0,074)
PGM historikk	3,045*** (0,409)	5,533*** (0,431)	3,025*** (0,411)	5,553*** (0,433)	2,098*** (0,424)	5,504*** (0,449)	2,858*** (0,423)	5,541*** (0,429)	2,901*** (0,417)	5,451*** (0,449)	2,919*** (0,417)	5,401*** (0,450)
Konstantledd	-6,714 (5,019)	-2,507 (3,191)	-6,612 (4,716)	-2,578 (3,325)	-4,909 (4,518)	-2,375 (3,404)	-8,590** (4,387)	-3,094 (2,696)	-8,447* (4,421)	-3,653 (2,706)	-3,878 (4,764)	-1,592 (3,470)
N	1630		1630		1630		1630		1630		1630	
Wald chi2	339,23		344,79		343,61		323,15		368,63		391,99	
Prob. > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	
Avhengig variabel: <i>PGM tilstede</i> Alle uavhengige variabler er lagget med ett år. *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01												

Tabell A4: Analyser med utvalg fra rike land for PGM type mellom 1981-2007.

	Modell A19		Modell A20		Modell A21		Modell A22		Modell A23		Modell A24	
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	-0,328 (0,366)	-0,375* (0,201)									-0,787 (0,798)	0,016 (0,417)
Maktfordeling			-0,126 (0,390)	-0,433** (0,218)							0,689 (0,738)	0,021 (0,418)
Mediefrihet												
1. delvis frie					0,205 (0,532)	-0,797** (0,365)					1,023** (0,465)	-0,174 (0,429)
2. frie					-0,764 (1,019)	-1,009** (0,477)					0,268 (0,958)	-0,123 (0,610)
Eksklusjon							1,853* (1,065)	0,351 (1,031)			2,078* (1,168)	0,059 (1,025)
Frie valg									-1,005 (0,828)	-2,093*** (0,642)	-1,639* (0,953)	-1,976** (0,910)
Konflikt	1,223*** (0,330)	1,282*** (0,276)	1,224*** (0,371)	1,347*** (0,288)	1,221*** (0,359)	1,403*** (0,256)	1,120*** (0,329)	1,215*** (0,263)	1,274*** (0,345)	1,486*** (0,274)	1,087*** (0,391)	1,469*** (0,247)
Populasjon	0,441 (0,316)	0,679*** (0,261)	0,471 (0,353)	0,664*** (0,255)	0,329 (0,352)	0,656** (0,260)	0,634* (0,333)	0,771*** (0,270)	0,394 (0,303)	0,583*** (0,221)	0,435 (0,400)	0,571*** (0,217)
Areal	0,279 (0,184)	-0,162 (0,155)	0,332** (0,160)	-0,214 (0,153)	0,306** (0,152)	-0,190 (0,143)	0,198 (0,184)	-0,115 (0,171)	0,265 (0,164)	-0,288* (0,148)	0,160 (0,201)	-0,288* (0,149)
BNP	-0,425 (0,327)	-0,230 (0,203)	-0,486 (0,377)	-0,170 (0,214)	-0,350 (0,339)	-0,140 (0,203)	-0,438 (0,350)	-0,377* (0,196)	-0,363 (0,311)	-0,001 (0,182)	-0,241 (0,405)	-0,012 (0,205)
Regimestabilitet	0,104 (0,073)	0,072 (0,079)	0,111 (0,069)	0,087 (0,080)	0,110 (0,076)	0,062 (0,080)	0,108 (0,077)	0,076 (0,079)	0,116 (0,074)	0,080 (0,080)	0,093 (0,078)	0,074 (0,082)
PGM historikk	3,812*** (0,543)	4,315*** (0,459)	3,865*** (0,574)	4,339*** (0,466)	3,858*** (0,565)	4,323*** (0,468)	3,778*** (0,528)	4,357*** (0,446)	3,446*** (0,560)	4,255*** (0,487)	3,716*** (0,567)	4,256*** (0,491)
Konstantledd	-4,380 (3,694)	-0,774 (2,559)	-4,430 (3,573)	-0,819 (2,538)	-5,218 (3,940)	-1,110 (2,576)	-4,176 (3,891)	0,065 (2,618)	-4,248 (3,490)	-0,648 (2,303)	-5,057 (4,300)	-0,472 (2,487)
N	1630		1630		1630		1630		1630		1630	
Wald chi2	270,97		261,64		302,41		272,38		326,36		432,49	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM type
 Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
 *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A5: Analyser med utvalg fra fattige land for PGM tilstede mellom 1981-2007.

	Modell A25		Modell A26		Modell A27		Modell A28		Modell A29		Modell A30	
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	0,271 (0,283)	0,436** (0,216)									0,420 (0,379)	0,791*** (0,269)
Maktfordeling			0,465 (0,353)	0,293 (0,231)							0,753 (0,461)	0,219 (0,317)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-0,766 (0,496)	-0,499 (0,341)					-0,811 (0,548)	-0,493 (0,362)
2. frie					-1,149 (0,887)	-0,923 (0,663)					-1,662* (0,953)	-1,865*** (0,614)
Eksklusjon							0,222 (0,971)	0,658 (0,672)			0,325 (0,935)	0,696 (0,667)
Frie valg									-0,816 (0,860)	-0,683 (0,662)	-1,721* (1,034)	-0,890 (0,771)
Konflikt	0,450 (0,358)	1,012*** (0,260)	0,564 (0,410)	0,968*** (0,294)	0,355 (0,370)	0,924*** (0,278)	0,425 (0,373)	0,939*** (0,280)	0,356 (0,369)	0,921*** (0,288)	0,294 (0,375)	0,721*** (0,265)
Populasjon	0,931*** (0,326)	1,059*** (0,239)	0,837** (0,368)	0,884*** (0,266)	0,731** (0,321)	0,803*** (0,234)	0,818*** (0,317)	0,886*** (0,257)	0,750** (0,339)	0,831*** (0,246)	0,603* (0,357)	0,732*** (0,253)
Areal	0,044 (0,188)	-0,137 (0,133)	0,144 (0,191)	-0,092 (0,141)	0,039 (0,183)	-0,131 (0,126)	0,054 (0,190)	-0,132 (0,126)	0,031 (0,190)	-0,140 (0,129)	0,142 (0,191)	-0,114 (0,149)
BNP	0,198 (0,343)	-0,044 (0,231)	0,128 (0,362)	-0,095 (0,224)	0,389 (0,338)	0,205 (0,222)	0,293 (0,348)	0,082 (0,228)	0,376 (0,357)	0,176 (0,236)	0,361 (0,320)	0,063 (0,236)
Regimestabilitet	-0,182*** (0,064)	-0,226*** (0,050)	-0,177*** (0,059)	-0,264*** (0,073)	-0,190*** (0,061)	-0,237*** (0,048)	-0,183*** (0,062)	-0,230*** (0,047)	-0,192*** (0,063)	-0,236*** (0,048)	-0,186*** (0,060)	-0,282*** (0,075)
PGM historikk	3,359*** (0,346)	5,271*** (0,352)	3,144*** (0,372)	5,235*** (0,397)	3,475*** (0,377)	5,386*** (0,378)	3,413*** (0,360)	5,336*** (0,365)	3,436*** (0,375)	5,345*** (0,381)	3,377*** (0,384)	5,452*** (0,418)
Konstantledd	-7,182* (3,974)	-3,141 (2,443)	-7,492* (4,398)	-2,862 (2,501)	-8,304** (3,943)	-4,911** (2,394)	-8,097* (4,141)	-4,259* (2,457)	-8,143** (4,099)	-4,556* (2,518)	-8,173** (3,687)	-3,233 (2,492)
N	1999		1786		2027		2027		2024		1784	
Wald chi2	499,91		386,60		556,27		541,84		513,83		391,13	
Prob < chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,000		0,0000		0,0000	
Avhengig variabel: <i>PGM tilstede</i> Alle uavhengige variabler er lagget med ett år. *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01												

Tabell A6: Analyser med utvalg fra fattige land for PGM type mellom 1981-2007.

	Modell A31		Modell A32		Modell A33		Modell A34		Modell A35		Modell A36	
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	0,177 (0,218)	0,464* (0,269)									0,249 (0,339)	1,082*** (0,307)
Maktfordeling			0,331 (0,233)	0,101 (0,251)							0,416 (0,365)	-0,577* (0,303)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-0,101 (0,480)	-0,278 (0,367)					-0,313 (0,545)	-0,106 (0,361)
2. frie					-13,91*** (0,490)	0,043 (0,597)					-15,93*** (0,471)	-0,360 (0,492)
Eksklusjon							-0,724 (0,725)	1,367* (0,775)			-0,729 (0,848)	1,586** (0,796)
Frie valg									-0,074 (0,583)	-0,485 (0,926)	-0,353 (0,790)	-0,164 (1,006)
Konflikt	0,442* (0,247)	1,066*** (0,175)	0,165 (0,277)	1,016*** (0,183)	0,431* (0,243)	0,995*** (0,179)	0,458* (0,246)	0,921*** (0,185)	0,420 (0,255)	0,972** (0,184)	0,139 (0,267)	0,826*** (0,214)
Populasjon	0,848*** (0,281)	0,840*** (0,316)	0,854*** (0,257)	0,642 (0,450)	0,604** (0,287)	0,678** (0,305)	0,806*** (0,266)	0,608* (0,360)	0,778*** (0,279)	0,584* (0,322)	0,626** (0,298)	0,834*** (0,317)
Areal	-0,083 (0,140)	-0,279** (0,135)	-0,031 (0,164)	-0,282* (0,161)	-0,076 (0,130)	-0,260* (0,140)	-0,059 (0,142)	-0,290** (0,140)	-0,069 (0,139)	-0,268* (0,149)	-0,061 (0,164)	-0,418*** (0,158)
BNP	-0,642** (0,264)	0,453** (0,204)	-0,753*** (0,237)	0,593*** (0,220)	-0,423 (0,258)	0,625*** (0,206)	-0,557** (0,239)	0,594** (0,236)	-0,575** (0,263)	0,703*** (0,200)	-0,486* (0,264)	0,444* (0,254)
Regimestabilitet	-0,146*** (0,041)	-0,177*** (0,052)	-0,191*** (0,066)	-0,229*** (0,078)	-0,161*** (0,046)	-0,171*** (0,054)	-0,148*** (0,042)	-0,182*** (0,056)	-0,152*** (0,043)	-0,180*** (0,053)	-0,177*** (0,063)	-0,253*** (0,084)
PGM historikk	4,112*** (0,394)	4,310*** (0,449)	4,224*** (0,448)	4,534*** (0,528)	4,156*** (0,453)	4,350*** (0,467)	4,094*** (0,414)	4,411*** (0,479)	4,139*** (0,403)	4,360*** (0,482)	4,230*** (0,510)	4,516*** (0,480)
Konstantledd	1,541 (2,209)	-6,631*** (2,061)	2,052 (2,237)	-7,753*** (2,331)	-0,043 (2,199)	-8,167*** (2,082)	0,643 (2,216)	-7,751*** (2,293)	0,873 (2,153)	-8,528*** (2,177)	0,898 (2,365)	-5,370** (2,447)
N	1999		1786		2027		2027		2024		1784	
Wald chi2	442,71		400,38		3324,59		494,81		466,75		4303,95	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	
Avhengig variabel: PGM type Alle uavhengige variabler er lagget med ett år. *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01												

Tabell A7: Analyser med utvalg fra Amerika for PGM tilstede mellom 1981-2007.

	Modell A37		Modell A38		Modell A39		Modell A40		Modell A41		Modell A42	
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	-0,168 (0,515)	-0,082 (0,229)									-0,695 (0,872)	0,227 (0,387)
Maktfordeling			0,133 (0,677)	-0,891* (0,477)							1,129 (0,729)	-0,403 (0,424)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-2,790** (1,409)	-1,959** (0,888)					-2,330 (1,533)	-1,499* (0,906)
2. frie					-0,375 (1,124)	-17,51*** (1,044)					0,086 (1,038)	-15,60*** (1,088)
Eksklusjon							0,165 (2,238)	-1,297 (1,850)			-0,016 (2,408)	-2,044 (2,046)
Frie valg									-3,171** (1,600)	-2,752** (1,261)	-4,139*** (1,256)	-1,577 (1,078)
Konflikt	2,317*** (0,762)	2,869*** (0,568)	2,168*** (0,743)	2,918*** (0,547)	2,371*** (0,872)	2,927*** (0,717)	2,299*** (0,844)	2,991*** (0,659)	2,329*** (0,846)	2,914*** (0,653)	2,225** (1,064)	3,258*** (0,821)
Populasjon	0,230 (0,761)	2,117*** (0,737)	0,442 (0,868)	1,881*** (0,606)	1,661* (0,935)	1,752*** (0,627)	0,337 (0,771)	2,267*** (0,577)	-0,198 (0,762)	1,753*** (0,660)	0,990 (1,148)	1,902*** (0,701)
Areal	0,230 (0,761)	-0,159 (0,259)	-0,110 (0,435)	-0,201 (0,206)	0,069 (0,392)	-0,372 (0,301)	-0,117 (0,425)	-0,109 (0,251)	0,003 (0,392)	-0,121 (0,245)	0,368 (0,366)	-0,303 (0,221)
BNP	0,470 (0,785)	-1,220*** (0,457)	0,296 (0,714)	-0,890** (0,396)	-0,661 (0,637)	-0,671 (0,497)	0,399 (0,901)	-1,341*** (0,385)	0,816 (0,832)	-0,850** (0,425)	-0,411 (0,881)	-0,728 (0,464)
Regimestabilitet	-0,451*** (0,158)	-0,220*** (0,056)	-0,493** (0,222)	-0,232*** (0,066)	-0,413*** (0,156)	-0,273*** (0,073)	-0,455*** (0,166)	-0,215*** (0,564)	-0,498*** (0,163)	-0,268*** (0,065)	-0,529** (0,230)	-0,307*** (0,078)
PGM historikk	2,465*** (0,813)	4,452*** (0,566)	2,561*** (0,758)	4,081*** (0,589)	2,186*** (0,657)	3,804*** (0,578)	2,454*** (0,808)	4,418*** (0,564)	2,275*** (0,729)	4,201*** (0,636)	2,588*** (0,651)	3,658*** (0,606)
Konstantledd	-7,714 (5,434)	6,610* (4,015)	-6,114 (6,287)	3,980 (3,627)	0,763 (4,027)	5,945* (3,336)	-6,938 (6,801)	7,135** (3,233)	-9,743 (6,503)	4,639 (3,718)	-1,953 (5,015)	6,088* (3,392)
N	604		604		604		604		604		604	
Wald chi2	397,08		547,32		6473,60		500,24		723,59		19858,83	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM tilstede
 Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
 *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A8: Analyser med utvalg fra Amerika for PGM type mellom 1981-2007.

	Modell A43		Modell A44		Modell A45		Modell A46		Modell A47		Modell A48	
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	0,037 (0,353)	-0,120 (0,569)									0,692* (0,359)	0,146 (0,556)
Maktfordeling			-0,714 (0,545)	-1,554*** (0,560)							-0,921 (0,735)	-0,957* (0,541)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-0,788 (0,795)	-1,501** (0,629)					-0,353 (0,827)	-0,821 (0,562)
2. frie					-15,99*** (1,036)	-15,66*** (1,260)					-16,75*** (1,147)	-15,62*** (1,137)
Eksklusjon							-4,793** (2,151)	3,139* (1,831)			-4,895** (2,482)	2,848 (2,497)
Frie valg									-2,140* (0,181)	-1,447 (1,415)	0,148 (1,763)	-0,915 (1,226)
Konflikt	0,891 (0,575)	2,036*** (0,445)	0,903 (0,627)	2,448*** (0,527)	0,920 (0,578)	2,008*** (0,461)	1,292** (0,632)	2,007*** (0,425)	0,911 (0,581)	2,001*** (0,477)	1,339* (0,718)	2,143*** (0,339)
Populasjon	2,039*** (0,765)	1,700** (0,719)	1,706** (0,678)	1,351* (0,713)	1,211 (0,772)	1,285 (0,796)	2,180*** (0,618)	2,039*** (0,632)	1,709** (0,747)	1,598** (0,737)	1,600*** (0,615)	1,520** (0,725)
Areal	-0,072 (0,315)	-0,171 (0,249)	-0,051 (0,265)	-0,342 (0,317)	-0,268 (0,358)	-0,241 (0,354)	0,156 (0,282)	-0,429*** (0,167)	-0,035 (0,291)	-0,146 (0,296)	-0,231 (0,229)	-0,480*** (0,185)
BNP	-1,257** (0,529)	-1,286*** (0,382)	-0,931** (0,457)	-0,687 (0,607)	-0,430 (0,534)	-0,679 (0,720)	-1,415*** (0,473)	-1,407*** (0,373)	-0,917* (0,496)	-1,156** (0,581)	-0,564 (0,425)	-0,605 (0,419)
Regimestabilitet	-0,104 (0,081)	-0,083 (0,106)	-0,129* (0,074)	-0,109 (0,115)	-0,108 (0,088)	-0,100 (0,116)	-0,085 (0,080)	-0,084 (0,109)	-0,139 (0,091)	-0,112 (0,121)	-0,093 (0,071)	-0,110 (0,122)
PGM historikk	3,817*** (0,532)	3,467*** (0,735)	3,544*** (0,592)	2,700*** (0,736)	3,390*** (0,672)	2,832*** (0,608)	3,782*** (0,604)	3,318*** (0,693)	3,592*** (0,717)	3,328*** (0,698)	3,298*** (0,705)	2,345*** (0,774)
Konstantledd	5,736 (4,669)	7,451* (4,197)	2,682 (3,871)	3,439 (2,890)	2,042 (4,565)	4,172 (3,349)	4,842 (3,533)	10,451*** (3,354)	3,640 (4,324)	6,875* (3,549)	2,161 (3,313)	4,833* (2,620)
N	604		604		604		604		604		604	
Wald chi2	435,63		358,76		2142,20		490,74		374,40		.	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		.	

Avhengig variabel: PGM type

Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.

*p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

(Stata: standardfeil er tvilsomme)

Tabell A9: Analyser med utvalg fra Afrika for PGM tilstede mellom 1981-2007.

	Modell A49		Modell A50		Modell A51		Modell A52		Modell A53		Modell A54	
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	0,286 (0,478)	0,137 (0,348)									-0,207 (0,463)	0,093 (0,366)
Maktfordeling			0,524 (0,602)	0,280 (0,390)							1,829** (0,779)	0,942* (0,529)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-1,133** (0,564)	-1,005** (0,403)					-1,099* (0,665)	-0,866** (0,421)
2. frie					-14,47*** (0,637)	-3,793*** (1,471)					-16,91*** (1,084)	-17,99*** (0,859)
Eksklusjon							1,401 (1,052)	1,225 (0,748)			1,491 (0,990)	1,064 (0,807)
Frie valg									-1,338 (1,329)	-1,468* (0,865)	-3,764* (1,918)	-1,714 (1,065)
Konflikt	0,482 (0,458)	1,222*** (0,326)	0,722 (0,474)	1,269*** (0,317)	0,395 (0,439)	1,169*** (0,310)	0,290 (0,440)	1,065*** (0,331)	0,364 (0,448)	1,118*** (0,341)	0,309 (0,422)	1,021*** (0,307)
Populasjon	0,853** (0,418)	1,010*** (0,309)	1,128*** (0,419)	1,031*** (0,320)	0,933* (0,501)	1,091*** (0,350)	0,799* (0,447)	0,946*** (0,305)	0,847* (0,476)	0,999*** (0,334)	1,389*** (0,497)	1,020*** (0,359)
Areal	0,149 (0,275)	-0,041 (0,172)	0,0883 (0,266)	-0,037 (0,160)	0,131 (0,266)	-0,034 (0,183)	0,127 (0,236)	-0,023 (0,164)	0,103 (0,275)	-0,072 (0,184)	0,117 (0,266)	0,056 (0,201)
BNP	-0,085 (0,311)	-0,200 (0,258)	-0,201 (0,322)	-0,251 (0,257)	-0,101 (0,344)	-0,221 (0,275)	-0,069 (0,337)	-0,194 (0,276)	-0,029 (0,352)	0,144 (0,284)	-0,202 (0,362)	-0,245 (0,290)
Regimestabilitet	-0,039 (0,056)	-0,114* (0,066)	-0,052 (0,079)	-0,145 (0,101)	-0,048 (0,068)	-0,133 (0,092)	-0,046 (0,061)	-0,121* (0,069)	-0,038 (0,064)	-0,117 (0,078)	-0,053 (0,075)	-0,144 (0,097)
PGM historikk	3,086*** (0,387)	4,807*** (0,368)	2,771*** (0,384)	4,684*** (0,433)	3,189*** (0,429)	4,906*** (0,402)	3,146*** (0,406)	4,881*** (0,370)	3,101*** (0,403)	4,832*** (0,378)	3,172*** (0,544)	5,064*** (0,577)
Konstantledd	-5,699 (3,739)	-2,881 (2,177)	-4,201 (3,508)	-2,394 (2,076)	-5,180 (3,494)	-2,655 (2,101)	-5,789* (3,196)	-3,291 (2,104)	-5,296 (3,677)	-2,611 (2,296)	-4,876 (2,791)	-2,779 (2,145)
N	1235		1088		1235		1235		1235		1088	
Wald chi2	370,99		326,31		1802,89		393,95		341,27		1700,35	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: *PGM tilstede*

Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.

*p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

(Stata: standardfeil er tvilsomme i stor modell)

Tabell A10: Analyser med utvalg fra Afrika for PGM type mellom 1981-2007.

	Modell A55		Modell A56		Modell A57		Modell A58		Modell A59		Modell A60	
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	0,169 (0,263)	0,101 (0,356)									0,078 (0,339)	0,195 (0,393)
Maktfordeling			0,590** (0,287)	-0,212 (0,344)							0,829*** (0,306)	0,047 (0,413)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-0,820 (0,538)	-0,459 (0,441)					-1,198*** (0,447)	0,143 (0,511)
2. frie					-13,54*** (0,588)	-1,862* (1,036)					-15,94*** (0,598)	-13,44*** (0,989)
Eksklusjon							0,171 (0,778)	0,824 (0,863)			0,613 (0,860)	0,669 (0,941)
Frie valg									0,278 (0,723)	-2,421** (1,041)	0,992 (0,931)	-2,470* (1,434)
Konflikt	0,885*** (0,271)	1,191*** (0,222)	0,755*** (0,262)	1,174*** (0,212)	0,837*** (0,253)	1,157*** (0,229)	0,837*** (0,275)	1,086*** (0,235)	0,900*** (0,271)	1,036*** (0,223)	0,737*** (0,242)	0,927*** (0,237)
Populasjon	0,583 (0,395)	1,107*** (0,329)	0,727** (0,366)	0,965** (0,402)	0,637 (0,395)	1,130*** (0,310)	0,570 (0,387)	1,086*** (0,340)	0,578 (0,399)	1,025*** (0,334)	0,766** (0,388)	0,810** (0,345)
Areal	-0,033 (0,161)	-0,110 (0,233)	0,020 (0,151)	-0,132 (0,240)	-0,069 (0,157)	-0,122 (0,214)	-0,051 (0,148)	-0,123 (0,205)	-0,033 (0,153)	-0,193 (0,225)	0,106 (0,182)	-0,103 (0,226)
BNP	-0,347 (0,385)	-0,147 (0,276)	-0,473 (0,409)	0,116 (0,324)	-0,340 (0,357)	-0,149 (0,266)	-0,324 (0,355)	-0,174 (0,299)	-0,352 (0,375)	-0,004 (0,268)	-0,574* (0,309)	-0,013 (0,330)
Regimestabilitet	-0,098* (0,052)	-0,125 (0,086)	-0,101 (0,083)	-0,180 (0,155)	-0,104 (0,068)	-0,135 (0,098)	-0,098* (0,056)	-0,130 (0,088)	-0,091* (0,055)	-0,124 (0,102)	-0,082 (0,071)	-0,144 (0,156)
PGM historikk	3,621*** (0,415)	3,758*** (0,412)	3,529*** (0,463)	3,785*** (0,478)	3,555*** (0,408)	3,732*** (0,425)	3,623*** (0,417)	3,761*** (0,422)	3,630*** (0,411)	3,768*** (0,440)	3,520*** (0,473)	3,791*** (0,527)
Konstantledd	-1,252 (2,659)	-3,648 (2,514)	-0,814 (2,758)	-3,482 (2,616)	-0,735 (2,471)	-3,366 (2,388)	-1,271 (2,450)	-3,370 (2,459)	-1,313 (2,574)	-3,218 (2,653)	-1,018 (2,540)	-3,807 (2,801)
N	1235		1088		1235		1235		1235		1088	
Wald chi2	454,71		339,90		2377,48		396,90		357,76		1783,88	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM type

Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.

*p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

(Stata: standardfeil er tvilsomme i den store modellen)

Tabell A11: Analyser med utvalg fra Asia for PGM tilstede mellom 1981-2007.

	Modell A61		Modell A62		Modell A63		Modell A64		Modell A65		Modell A66	
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	-0,002 (0,317)	0,201 (0,277)									0,293 (0,760)	0,615 (0,477)
Maktfordeling			0,026 (0,388)	0,096 (0,289)							0,475 (0,848)	0,096 (0,555)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-0,923 (0,624)	-0,345 (0,589)					-1,344* (0,809)	-0,712 (0,770)
2. frie					-16,62*** (1,208)	-1,819* (01,061)					-16,54*** (1,671)	-2,128* (1,254)
Ekksklusjon							-0,615 (1,472)	0,255 (1,204)			-0,775 (2,329)	0,720 (1,313)
Frie valg									-1,694 (1,694)	-1,356 (1,121)	-0,324 (2,731)	-0,588 (1,023)
Konflikt	1,307*** (0,498)	1,393*** (0,452)	1,163** (0,592)	1,226** (0,566)	1,264*** (0,473)	1,339*** (0,437)	1,326*** (0,491)	1,398*** (0,454)	1,372*** (0,485)	1,440*** (0,473)	1,014** (0,490)	1,118** (0,512)
Populasjon	0,218 (0,420)	0,645* (0,344)	-0,123 (0,416)	0,387 (0,316)	0,194 (0,349)	0,602** (0,294)	0,217 (0,431)	0,657* (0,346)	0,211 (0,344)	0,612** (0,284)	-0,141 (0,442)	0,326 (0,346)
Areal	0,840** (0,332)	0,599** (0,296)	0,923*** (0,333)	0,617** (0,291)	0,580* (0,301)	0,439* (0,267)	0,856** (0,342)	0,541* (0,300)	0,721** (0,335)	0,438 (0,273)	0,803*** (0,297)	0,557** (0,276)
BNP	0,177 (0,297)	0,007 (0,262)	0,396 (0,310)	0,140 (0,255)	0,547** (0,272)	-0,321 (0,215)	0,160 (0,321)	0,063 (0,261)	0,359 (0,234)	0,240 (0,236)	0,637* (0,333)	0,423 (0,267)
Regimestabilitet	-0,071 (0,160)	-0,080 (0,102)	0,029 (0,140)	-0,031 (0,130)	-0,062 (0,137)	-0,076 (0,098)	-0,076 (0,158)	-0,077 (0,100)	-0,061 (0,158)	-0,069 (0,099)	-0,002 (0,152)	-0,046 (0,138)
PGM historikk	4,372*** (0,733)	6,373*** (0,719)	4,305*** (0,775)	6,503*** (0,665)	4,880*** (1,020)	6,866*** (0,964)	4,388*** (0,742)	6,392*** (0,724)	4,537*** (0,814)	6,559*** (0,769)	-0,002 (0,152)	7,166*** (0,884)
Konstantledd	-16,52*** (5,434)	-12,21*** (4,369)	-19,26*** (5,739)	-13,42*** (4,463)	-16,99*** (4,747)	-13,52*** (4,101)	-16,41*** (5,768)	-12,31*** (4,520)	-16,56*** (4,760)	-12,42*** (3,886)	5,018*** (1,095)	-15,02*** (4,588)
N	953		860		953		953		925		860	
Wald chi2	183,20		193,47		1319,04		178,25		158,26		2335,40	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM tilstede
 Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
 *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A12: Analyser med utvalg fra Asia for PGM type mellom 1981-2007.

	Modell A67		Modell A68		Modell A69		Modell A70		Modell A71		Modell A72	
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	-0,658 (0,415)	0,487* (0,249)									-4,961*** (1,023)	0,932** (0,412)
Maktfordeling			0,307 (0,717)	0,176 (0,266)							4,360*** (1,276)	-0,435 (0,533)
Mediefrihet												
1. delvis frie					0,876 (0,627)	-0,043 (0,395)					0,642 (0,723)	-0,116 (0,471)
2. frie					-14,27*** (0,767)	-0,166 (0,746)					-12,83*** (1,372)	-0,134 (0,773)
Eksklusjon							-0,709 (1,261)	0,803 (1,050)			-1,272 (1,811)	0,947 (1,004)
Frie valg									-0,872 (1,061)	-0,334 (0,703)	-0,775 (1,872)	-0,819 (1,294)
Konflikt	0,417 (0,501)	0,934*** (0,264)	0,160 (0,604)	0,814*** (0,297)	0,518 (0,451)	0,994*** (0,257)	0,403 (0,487)	0,925*** (0,256)	0,440 (0,491)	0,979*** (0,253)	0,603 (0,618)	1,018*** (0,299)
Populasjon	0,609 (0,389)	0,490 (0,299)	0,635 (0,419)	0,414 (0,260)	0,646* (0,382)	0,481* (0,247)	0,723* (0,391)	0,516** (0,263)	0,726** (0,368)	0,468* (0,254)	0,827* (0,428)	0,405* (0,243)
Areal	0,073 (0,228)	0,157 (0,179)	0,399 (0,338)	0,116 (0,174)	0,225 (0,225)	0,021 (0,162)	0,269 (0,230)	0,015 (0,168)	0,160 (0,272)	0,014 (0,148)	0,227 (0,299)	-0,037 (0,164)
BNP	-0,481* (0,259)	0,029 (0,234)	-0,789 (0,482)	0,073 (0,219)	-0,560** (0,261)	0,180 (0,178)	-0,674** (0,274)	0,174 (0,210)	-0,573* (0,300)	0,187 (0,176)	-1,144*** (0,385)	0,313 (0,195)
Regimestabilitet	-0,029 (0,061)	-0,070 (0,051)	-0,032 (0,082)	-0,049 (0,080)	-0,057 (0,068)	-0,069 (0,047)	-0,040 (0,064)	-0,061 (0,048)	-0,041 (0,063)	-0,064 (0,049)	-0,086 (0,099)	-0,041 (0,072)
PGM historikk	4,470*** (1,063)	4,240*** (0,591)	5,208*** (1,409)	4,475*** (0,611)	4,239*** (0,811)	4,276*** (0,602)	4,288*** (0,931)	4,282*** (0,597)	4,303*** (0,944)	4,285*** (0,600)	6,551*** (2,192)	4,408*** (0,665)
Konstantledd	-1,910 (3,617)	-6,487** (2,766)	-2,682 (4,212)	-6,434*** (2,472)	-2,672 (3,560)	-6,725*** (2,396)	-1,864 (3,950)	-6,849*** (2,522)	-1,531 (4,118)	-6,558*** (2,449)	-0,229 (3,819)	-7,066*** (2,499)
N	925		860		953		953		952		860	
Wald chi2	159,98		166,75		925,31		169,78		196,16		2863,34	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM type
 Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
 *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A13: Analyser med utvalg fra under den kalde krigen for PGM tilstede mellom 1981-1990.

	Modell A85		Modell A86		Modell A87		Modell A88		Modell A89		Modell A90	
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	0,695*** (0,256)	0,328 (0,201)									0,836** (0,380)	0,617* (0,348)
Maktfordeling			0,563* (0,308)	0,206 (0,242)							-0,014 (0,462)	0,059 (0,386)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-1,309** (0,567)	-0,898* (0,501)					-1,874*** (0,700)	-1,201* (0,537)
2. frie					0,732 (0,513)	-0,279 (0,496)					-0,720 (0,777)	-0,979 (0,677)
Eksklusjon							-0,246 (1,280)	0,655 (0,843)			0,756 (1,284)	1,085 (0,873)
Frie valg									1,203* (0,712)	-0,231 (0,635)	0,476 (1,196)	-0,569 (0,970)
Konflikt	0,382 (0,427)	1,215*** (0,324)	0,462 (0,414)	1,267*** (0,323)	0,399 (0,392)	1,221*** (0,302)	0,367 (0,451)	1,090*** (0,327)	0,377 (0,410)	1,211*** (0,321)	0,322 (0,486)	1,081*** (0,342)
Populasjon	0,284 (0,326)	0,819*** (0,284)	0,148 (0,327)	0,719*** (0,271)	0,186 (0,315)	0,664** (0,262)	-0,049 (0,296)	0,691*** (0,237)	0,105 (0,321)	0,611** (0,248)	0,306 (0,349)	0,728*** (0,260)
Areal	-0,096 (0,170)	-0,150 (0,141)	-0,057 (0,162)	-0,138 (0,133)	-0,032 (0,171)	-0,151 (0,137)	-0,084 (0,159)	-0,175 (0,138)	-0,056 (0,161)	-0,174 (0,135)	-0,035 (0,184)	-0,199 (0,144)
BNP	0,375 (0,236)	-0,064 (0,200)	0,435* (0,231)	-0,005 (0,189)	0,433** (0,212)	0,113 (0,174)	0,662*** (0,211)	0,073 (0,161)	0,462** (0,236)	0,132 (0,184)	0,364 (0,256)	0,128 (0,190)
Regimestabilitet	-0,126 (0,081)	-0,129 (0,080)	-0,136* (0,079)	-0,128* (0,076)	-0,119 (0,074)	-0,128 (0,080)	-0,144* (0,077)	-0,135* (0,077)	-0,133* (0,076)	-0,133* (0,078)	-0,135 (0,083)	-0,152* (0,083)
PGM historikk	2,596*** (0,406)	4,361*** (0,405)	2,619*** (0,422)	4,399*** (0,415)	2,421*** (0,417)	4,286*** (0,405)	2,560*** (0,395)	4,385*** (0,402)	2,586*** (0,414)	4,364*** (0,405)	2,578*** (0,408)	4,398*** (0,420)
Konstantledd	-5,423* (2,882)	-2,118 (2,358)	-6,213** (2,729)	-2,672 (2,269)	-6,506** (2,651)	-3,441 (2,134)	-7,766*** (2,498)	-3,107 (1,993)	-6,925*** (2,702)	-3,364 (2,134)	-5,996** (3,006)	-2,936 (2,200)
N	1084		1084		1084		1084		1084		1084	
Wald chi2	245,87		236,93		278,20		254,43		254,54		275,96	
Prob. > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM tilstede
Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
*p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A14: Analyser med utvalg fra under den kalde krigen for PGM type mellom 1981-1990.

	Modell A91		Modell A92		Modell A93		Modell A94		Modell A95		Modell A96	
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	0,079 (0,364)	0,021 (0,236)									0,299 (0,523)	0,318 (0,330)
Maktfordeling			-0,044 (0,342)	-0,055 (0,243)							-0,199 (0,521)	0,106 (0,309)
Mediefrihet												
1. delvis frie					0,330 (0,674)	-0,974** (0,396)					-0,113 (0,681)	-0,818* (0,477)
2. frie					-0,729 (1,023)	-0,873* (0,499)					-1,319 (0,956)	-0,880 (0,665)
Eksklusjon							0,948 (1,059)	0,646 (0,677)			1,178 (1,116)	0,491 (0,720)
Frie valg									0,353 (0,888)	-1,427** (0,617)	1,063 (1,337)	-1,127 (0,956)
Konflikt	0,684** (0,329)	1,173*** (0,224)	0,681** (0,319)	1,165*** (0,226)	0,616* (0,344)	1,257*** (0,220)	0,571** (0,292)	1,088*** (0,219)	0,657** (0,319)	1,167*** (0,227)	0,511 (0,313)	1,173*** (0,224)
Populasjon	0,162 (0,382)	0,902*** (0,280)	0,104 (0,395)	0,869*** (0,260)	-0,023 (0,351)	0,780*** (0,249)	0,136 (0,328)	0,891*** (0,245)	0,158 (0,353)	0,719*** (0,228)	0,112 (0,342)	0,798*** (0,234)
Areal	0,334* (0,172)	-0,278** (0,134)	0,333** (0,153)	-0,283** (0,137)	0,290* (0,153)	-0,301** (0,133)	0,299* (0,180)	-0,298** (0,132)	0,366** (0,164)	-0,368*** (0,141)	0,263 (0,161)	-0,363*** (0,141)
BNP	-0,106 (0,321)	-0,239 (0,191)	-0,054 (0,327)	-0,203 (0,184)	0,069 (0,302)	-0,065 (0,163)	-0,061 (0,263)	-0,211 (0,149)	0,142 (0,298)	-0,035 (0,160)	-0,029 (0,278)	-0,000 (0,166)
Regimestabilitet	0,001 (0,069)	-0,135 (0,118)	0,001 (0,071)	-0,136 (0,118)	-0,016 (0,071)	-0,158 (0,119)	-0,004 (0,071)	-0,139 (0,119)	0,003 (0,069)	-0,145 (0,113)	-0,018 (0,078)	-0,162 (0,111)
PGM historikk	3,563*** (0,424)	3,052*** (0,400)	3,575*** (0,432)	3,055*** (0,398)	3,626*** (0,465)	3,005*** (0,399)	3,563*** (0,424)	3,071*** (0,402)	3,618*** (0,441)	3,067*** (0,406)	3,607*** (0,446)	3,022*** (0,421)
Konstantledd	-7,666* (4,223)	0,615 (2,094)	-8,083** (4,107)	0,366 (2,048)	-8,470** (3,802)	-0,417 (1,947)	-7,811** (3,523)	0,463 (1,872)	-7,843** (3,706)	-0,245 (1,879)	-7,871** (2,786)	-0,008 (1,936)
N	1084		1084		1084		1084		1084		1084	
Wald chi2	196,67		195,94		228,33		204,58		196,05		285,44	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM type
Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
*p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A15: Analyser med utvalg fra etter den kalde krigen for PGM tilstede mellom 1991-2007.

	Modell A73		Modell A74		Modell A75		Modell A76		Modell A77		Modell A78	
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	0,278 (0,308)	0,009 (0,251)									0,022 (0,369)	0,229 (0,297)
Maktfordeling			0,511 (0,383)	0,036 (0,261)							1,320*** (0,513)	0,483 (0,349)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-0,600 (0,546)	-0,529 (0,382)					0,025 (0,586)	-0,159 (0,368)
2. frie					0,117 (0,813)	-0,948 (0,589)					0,370 (1,036)	-0,827 (0,536)
Eksklusjon							1,467 (0,978)	1,024 (0,679)			0,898 (0,996)	0,503 (0,718)
Frie valg									-1,426 (0,960)	-1,480* (0,826)	-4,087** (1,642)	-2,450** (1,105)
Konflikt	1,158*** (0,392)	1,433*** (0,346)	1,217*** (0,383)	1,474*** (0,345)	1,054*** (0,396)	1,354*** (0,347)	1,054*** (0,376)	1,364*** (0,343)	1,034** (0,409)	1,340*** (0,357)	0,967** (0,389)	1,307*** (0,354)
Populasjon	0,725* (0,380)	0,905*** (0,306)	0,774** (0,369)	0,911*** (0,302)	0,662* (0,363)	0,728** (0,290)	0,544 (0,343)	0,813*** (0,281)	0,416 (0,339)	0,646** (0,292)	0,463 (0,357)	0,559** (0,282)
Areal	0,337* (0,185)	-0,012 (0,145)	0,374** (0,183)	-0,023 (0,139)	0,375** (0,191)	-0,008 (0,146)	0,325* (0,177)	0,015 (0,145)	0,331* (0,190)	-0,014 (0,142)	0,423** (0,184)	-0,016 (0,141)
BNP	-0,329 (0,278)	-0,324* (0,173)	-0,424 (0,266)	-0,329* (0,181)	-0,293 (0,237)	-0,173 (0,162)	-0,177 (0,285)	-0,264* (0,150)	-0,011 (0,291)	-0,062 (0,189)	-0,117 (0,282)	-0,013 (0,202)
Regimestabilitet	-0,122 (0,095)	-0,196** (0,078)	-0,129 (0,096)	-0,196** (0,078)	-0,113 (0,095)	-0,188** (0,079)	-0,117 (0,095)	-0,189** (0,075)	-0,125 (0,097)	-0,205** (0,080)	-0,159 (0,107)	-0,210*** (0,081)
PGM historikk	3,408*** (0,441)	6,032*** (0,400)	3,499** (0,420)	6,028*** (0,398)	4,320*** (0,448)	6,045*** (0,415)	3,315*** (0,460)	6,013*** (0,387)	3,350*** (0,493)	6,072*** (0,443)	3,652*** (0,455)	6,105*** (0,426)
Konstantledd	-5,994 (3,890)	-2,346 (2,301)	-5,600 (3,690)	-2,167 (2,246)	-6,486* (3,453)	-3,217 (2,226)	-7,242* (3,837)	-3,277 (2,200)	-1,811** (3,988)	-3,763* (2,275)	-7,139** (3,366)	-3,478 (2,327)
N	2330		2330		2330		2330		2330		2330	
Wald chi2	394,65		397,89		407,45		396,20		395,21		462,70	
Prob. > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM tilstede
 Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
 *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A16: Analyser med utvalg fra etter den kalde krigen for PGM type mellom 1991-2007.

	Modell A79		Modell A80		Modell A81		Modell A82		Modell A83		Modell A84	
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	-0,257 (0,226)	0,180 (0,263)									-0,504 (0,366)	0,921** (0,373)
Maktfordeling			0,132 (0,238)	-0,263 (0,250)							0,852** (0,380)	-0,702* (0,389)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-0,177 (0,341)	-0,524 (0,385)					-0,151 (0,417)	-0,316 (0,398)
2. frie					-16,98*** (0,400)	-0,399 (0,591)					-15,42*** (0,488)	-0,489 (0,473)
Eksklusjon							-0,369 (0,708)	1,699** (0,814)			-0,332 (0,733)	1,149 (0,875)
Frie valg									-0,827 (0,554)	-1,091 (0,884)	-1,052 (0,709)	-0,849 (0,929)
Konflikt	0,549* (0,283)	1,044*** (0,254)	0,578** (0,267)	1,023*** (0,248)	0,535** (0,267)	1,006*** (0,245)	0,579** (0,277)	0,895*** (0,269)	0,542** (0,275)	1,033*** (0,253)	0,632** (0,255)	1,031*** (0,274)
Populasjon	0,737*** (0,216)	0,582* (0,308)	0,783*** (0,203)	0,485 (0,322)	0,522** (0,234)	0,494* (0,293)	0,736*** (0,213)	0,591* (0,324)	0,657*** (0,208)	0,416 (0,311)	0,529** (0,221)	0,434 (0,295)
Areal	-0,028 (0,137)	-0,152 (0,153)	0,035 (0,155)	-0,255* (0,151)	-0,036 (0,133)	-0,196 (0,144)	0,026 (0,135)	-0,265* (0,159)	-0,023 (0,144)	-0,251 (0,154)	0,010 (0,147)	-0,357** (0,154)
BNP	-0,596*** (0,149)	0,012 (0,171)	-0,666*** (0,156)	0,145 (0,175)	-0,431*** (0,148)	0,107 (0,169)	-0,627*** (0,138)	0,101 (0,177)	-0,52*** (0,157)	0,208 (0,171)	-0,471*** (0,153)	0,367* (0,207)
Regimestabilitet	-0,160** (0,066)	-0,126* (0,071)	-0,172** (0,069)	-0,122* (0,069)	-0,156** (0,066)	-0,122* (0,069)	-0,156** (0,064)	-0,117* (0,070)	-0,167** (0,068)	-0,128* (0,070)	-0,166** (0,067)	-0,110 (0,075)
PGM historikk	4,343*** (0,432)	5,692*** (2,138)	4,362*** (0,424)	5,620*** (0,587)	4,360*** (0,468)	5,636*** (0,592)	4,355*** (0,431)	5,610*** (0,567)	4,331*** (0,426)	5,581*** (0,601)	4,324*** (0,436)	5,679*** (0,625)
Konstantledd	0,697 (1,959)	-4,425** (2,138)	0,584 (2,040)	-4,317** (2,046)	-0,115 (1,943)	-4,405** (1,998)	0,453 (2,033)	-4,298** (2,080)	0,402 (1,984)	-4,326** (2,022)	0,201 (2,021)	-5,186** (2,075)
N	2330		2330		2330		2330		2330		2330	
Wald chi2	471,16		493,15		489,40		489,40		484,85		4718,77	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM type
Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
*p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A17: Analyser med Huber/White/Sandwich standardfeil for PGM tilstede mellom 1981-2007.

	Modell A97		Modell A98		Modell A99		Modell A100		Modell A101		Modell A102	
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	0,506*** (0,098)	0,121 (0,105)									0,479*** (0,132)	0,347** (0,156)
Maktfordeling			0,513*** (0,107)	0,078 (0,112)							0,582*** (0,153)	0,310* (0,178)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-1,063*** (0,219)	-0,677*** (0,216)					-1,104*** (0,264)	-0,549** (0,248)
2. frie					0,401** (0,170)	-0,768*** (0,231)					-0,159 (0,249)	-0,944*** (0,290)
Eksklusjon							0,480 (0,350)	0,886*** (0,345)			0,315 (0,356)	0,634* (0,357)
Frie valg									-0,127 (0,231)	-1,015*** (0,324)	-1,726*** (0,464)	-1,561*** (0,527)
Konflikt	0,851*** (0,171)	1,318*** (0,176)	0,904*** (0,176)	1,356*** (0,179)	0,738*** (0,171)	1,244*** (0,175)	0,769*** (0,171)	1,213*** (0,179)	0,771*** (0,174)	1,271*** (0,176)	0,721*** (0,180)	1,186*** (0,180)
Populasjon	0,452*** (0,113)	0,844*** (0,136)	0,404*** (0,109)	0,802*** (0,134)	0,381*** (0,103)	0,674*** (0,132)	0,168* (0,097)	0,738*** (0,121)	0,181* (0,098)	0,629*** (0,130)	0,442*** (0,114)	0,656*** (0,139)
Areal	0,053 (0,047)	-0,084 (0,066)	0,081* (0,046)	-0,088 (0,065)	0,097** (0,047)	-0,093 (0,065)	0,050 (0,046)	-0,081 (0,065)	0,060 (0,046)	-0,113* (0,066)	0,085* (0,048)	-0,127* (0,066)
BNP	0,040 (0,074)	-0,217** (0,086)	0,032 (0,076)	-0,187** (0,090)	0,079 (0,069)	-0,047 (0,087)	0,283*** (0,066)	-0,115 (0,073)	0,277*** (0,069)	0,019 (0,092)	0,075 (0,084)	0,021 (0,102)
Regimestabilitet	-0,101 (0,064)	-0,159*** (0,061)	-0,103 (0,063)	-0,158*** (0,060)	-0,086 (0,063)	-0,151** (0,062)	-0,099 (0,060)	-0,158*** (0,060)	-0,102 (0,063)	-0,165*** (0,061)	-0,109 (0,067)	-0,169*** (0,062)
PGM historikk	2,856*** (0,244)	5,337*** (0,216)	2,878*** (0,248)	5,343*** (0,218)	2,838*** (0,246)	5,333*** (0,217)	2,793*** (0,244)	5,348*** (0,217)	2,830*** (0,246)	5,342*** (0,219)	2,946*** (0,251)	5,392*** (0,220)
Konstantledd	-4,891*** (0,886)	-1,994* (1,067)	-5,018*** (0,878)	-2,183** (1,067)	-5,445*** (0,811)	-1,957*** (1,074)	-6,766*** (0,798)	-3,019*** (0,993)	-6,714*** (0,809)	-3,174*** (1,028)	-4,592*** (0,872)	-2,611** (1,096)
N	3414		3414		3414		3414		3414		3414	
Wald chi2	924,46		933,02		964,92		888,96		914,77		993,58	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM tilstede
 Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
 *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A18: Analyser med Huber/White/Sandwich standardfeil for PGM type mellom 1981-2007.

	Modell A103		Modell A104		Modell A105		Modell A106		Modell A107		Modell A108	
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	-0,110 (0,119)	0,041 (0,105)									-0,212 (0,198)	0,540*** (0,154)
Maktfordeling			0,114 (0,130)	-0,211* (0,110)							0,521** (0,215)	-0,266 (0,179)
Mediefrihet												
1. delvis frie					0,027 (0,219)	-0,618*** (0,209)					0,046 (0,258)	-0,432* (0,239)
2. frie					-1,563*** (0,455)	-0,758*** (0,260)					-1,686*** (0,485)	-0,691** (0,322)
Eksklusjon							0,269 (0,445)	1,200*** (0,340)			0,404 (0,461)	0,916** (0,358)
Frie valg									-0,360 (0,351)	-1,362*** (0,358)	-0,426 (0,521)	-1,045** (0,532)
Konflikt	0,587*** (0,184)	1,076*** (0,162)	0,590*** (0,185)	1,067*** (0,161)	0,580*** (0,184)	1,084*** (0,159)	0,538*** (0,183)	0,961*** (0,161)	0,568*** (0,183)	1,078*** (0,158)	0,569*** (0,186)	1,032*** (0,164)
Populasjon	0,609*** (0,142)	0,699*** (0,141)	0,657*** (0,143)	0,634*** (0,140)	0,431*** (0,148)	0,589*** (0,142)	0,606*** (0,134)	0,719*** (0,133)	0,569*** (0,140)	0,546*** (0,140)	0,425*** (0,150)	0,570*** (0,146)
Areal	0,073 (0,078)	-0,181 (0,071)	0,111 (0,080)	-0,231*** (0,070)	0,047 (0,079)	-0,217*** (0,070)	0,088 (0,078)	-0,234*** (0,071)	0,079 (0,081)	-0,277*** (0,072)	0,088 (0,081)	-0,331*** (0,072)
BNP	-0,489*** (0,096)	-0,082 (0,082)	-0,544*** (0,102)	0,011 (0,087)	-0,329*** (0,098)	0,053 (0,088)	-0,492*** (0,086)	-0,047 (0,072)	-0,446*** (0,101)	0,144 (0,089)	-0,366*** (0,109)	0,207** (0,099)
Regimestabilitet	-0,106* (0,064)	-0,115** (0,051)	-0,110* (0,067)	-0,112** (0,050)	-0,109* (0,062)	-0,115** (0,050)	-0,105* (0,063)	-0,114** (0,051)	-0,109* (0,065)	-0,120** (0,051)	-0,114* (0,065)	-0,119** (0,051)
PGM historikk	4,080*** (0,237)	4,514*** (0,190)	4,091*** (0,238)	4,491*** (0,190)	4,087*** (0,246)	4,479*** (0,191)	4,081*** (0,236)	4,493*** (0,189)	4,074*** (0,238)	4,460*** (0,192)	4,130*** (0,254)	4,491*** (0,196)
Konstantledd	-1,326 (1,231)	-2,519** (1,063)	-1,304 (1,252)	-2,761*** (1,074)	-2,085 (1,269)	-2,963*** (1,096)	-1,499 (1,198)	-2,507** (1,006)	-1,575 (1,227)	-2,782*** (1,040)	-2,064 (1,266)	-3,022*** (1,095)
N	3414		3414		3414		3414		3414		3414	
Wald chi2	976,57		991,86		981,53		993,08		1026,45		977,04	
Prob > chi2	0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000		0,0000	

Avhengig variabel: PGM type
Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
*p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A19: Analyser med logistisk paneldata og "fixed effects"-estimator tilsvarende PGM tilstede mellom 1981-2007.

	Modell A109	Modell A110	Modell A111	Modell A112	Modell A113	Modell A114	Modell A115	Modell A116	Modell A117	Modell A118	Modell A119	Modell A120
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	0,137 (0,260)	0,029 (0,216)									0,353 (0,333)	0,588* (0,306)
Maktfordeling			-0,225 (0,241)	-0,327 (0,202)							0,151 (0,343)	-0,457 (0,317)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-0,816*** (0,285)	-0,696*** (0,264)					-0,732** (0,303)	-0,664** (0,284)
2. frie					-0,672 (0,610)	-1,464** (0,729)					-0,524 (0,627)	-1,398* (0,770)
Eksklusjon							0,357 (0,618)	0,630 (0,609)			-0,380 (0,684)	0,237 (0,649)
Frie valg									-2,628*** (0,722)	-0,985* (0,590)	-2,814*** (0,839)	-0,306 (0,710)
Konflikt	1,457*** (0,267)	1,053** (0,186)	1,400*** (0,268)	1,028*** (0,186)	1,371*** (0,266)	0,995*** (0,188)	1,432*** (0,266)	1,039*** (0,186)	1,341*** (0,273)	0,995*** (0,189)	1,362*** (0,275)	0,971*** (0,190)
Populasjon	0,759 (0,479)	0,569 (0,416)	0,823* (0,476)	0,630 (0,430)	0,941* (0,482)	0,746* (0,441)	0,823* (0,481)	0,652 (0,422)	0,943** (0,479)	0,670 (0,434)	0,952* (0,488)	0,702 (0,460)
Areal	0,434 (0,372)	-0,199 (0,375)	0,370 (0,366)	-0,303 (0,373)	0,212 (0,374)	-0,460 (0,383)	0,384 (0,370)	-0,252 (0,375)	0,259 (0,371)	-0,306 (0,378)	0,214 (0,382)	-0,391 (0,382)
BNP	-1,664*** (0,358)	-0,034 (0,264)	-1,637*** (0,359)	0,035 (0,267)	-1,556*** (0,367)	0,111 (0,269)	-1,659*** (0,358)	-0,045 (0,263)	-1,536*** (0,353)	0,025 (0,265)	-1,468*** (0,361)	0,121 (0,274)
Regimestabilitet	-0,143*** (0,045)	-0,055 (0,040)	-0,145*** (0,045)	-0,054 (0,040)	-0,143*** (0,046)	-0,051 (0,040)	-0,142*** (0,045)	-0,054 (0,040)	-0,172*** (0,047)	-0,062 (0,040)	-0,173*** (0,047)	-0,054 (0,040)
PGM historikk	3,286*** (0,273)	2,344*** (0,176)	3,263*** (0,274)	2,314*** (0,176)	3,239*** (0,275)	2,305*** (0,178)	3,272*** (0,272)	2,341*** (0,175)	3,342*** (0,284)	2,322*** (0,176)	3,356*** (0,288)	2,295*** (0,179)
N	1331	1351	1331	1351	1331	1351	1331	1351	1331	1351	1331	1351
Wald chi2	427,13	341,17	427,73	343,82	435,30	350,18	427,18	342,24	441,09	343,96	449,20	354,88
Prob > chi2	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000

Avhengige variabler er kodet: *Inaktive*: 0=ingen PGMs, 1=tilstedeværelse av inaktive PGMs. *Aktive*: 0=ingen PGMs, 1=aktive PGMs.
 Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
 *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A20: Analyser med logistisk paneldata og "fixed effects"-estimator tilsvarende PGM type mellom 1981-2007.

	Modell A121	Modell A122	Modell A123	Modell A124	Modell A125	Modell A126	Modell A127	Modell A128	Modell A129	Modell A130	Modell A131	Modell A132
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	0,439* (0,242)	-0,362 (0,225)									0,849** (0,344)	0,329 (0,370)
Maktfordeling			0,064 (0,208)	-0,598*** (0,213)							-0,369 (0,310)	-0,551 (0,357)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-0,628** (0,282)	-0,249 (0,304)					-0,870*** (0,305)	-0,272 (0,358)
2. frie					-0,526 (0,727)	-1,237 (0,800)					-1,359* (0,825)	-0,963 (0,847)
Eksklusjon							0,027 (0,645)	4,447*** (1,212)			-0,048 (0,683)	4,087*** (1,230)
Frie valg									0,650 (0,656)	-1,657** (0,750)	0,978 (0,768)	-0,639 (0,998)
Konflikt	0,629*** (0,176)	0,727*** (0,195)	0,609*** (0,175)	0,728*** (0,196)	0,605*** (0,177)	0,681*** (0,196)	0,608*** (0,175)	0,721*** (0,200)	0,631*** (0,176)	0,619*** (0,200)	0,652*** (0,179)	0,659*** (0,211)
Populasjon	1,566** (0,668)	0,303 (0,474)	1,802*** (0,661)	0,276 (0,491)	2,225*** (0,675)	0,235 (0,463)	1,836*** (0,666)	0,626 (0,490)	1,607** (0,667)	0,339 (0,495)	1,820*** (0,689)	0,547 (0,534)
Areal	-1,047** (0,470)	-0,026 (0,520)	-1,240*** (0,475)	-0,150 (0,499)	-1,528*** (0,492)	-0,065 (0,501)	-1,260*** (0,476)	-0,141 (0,534)	-1,191** (0,474)	-0,069 (0,512)	-1,193** (0,480)	-0,283 (0,525)
BNP	0,045 (0,308)	0,610** (0,290)	0,036 (0,310)	0,716** (0,295)	0,082 (0,309)	0,653** (0,294)	0,037 (0,311)	0,501* (0,299)	-0,001 (0,313)	0,619** (0,291)	0,083 (0,313)	0,739** (0,321)
Regimestabilitet	-0,028 (0,041)	-0,018 (0,049)	-0,026 (0,041)	-0,015 (0,049)	-0,021 (0,041)	-0,020 (0,050)	-0,025 (0,041)	-0,035 (0,051)	-0,022 (0,040)	-0,030 (0,049)	-0,017 (0,041)	-0,034 (0,050)
PGM historikk	2,811*** (0,245)	1,973*** (0,223)	2,780*** (0,245)	1,933*** (0,226)	2,700*** (0,244)	1,988*** (0,225)	2,769*** (0,243)	1,996*** (0,227)	2,794*** (0,245)	1,950*** (0,225)	2,742*** (0,249)	1,943*** (0,233)
N	1157	828	1157	828	1157	828	1157	828	1157	828	1157	828
Wald chi2	235,73	167,21	232,43	172,68	237,34	168,18	232,34	182,81	235,73	169,56	246,85	190,17
Prob > chi2	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000

Avhengig variabler er kodet: *Uformell*: 0=ingen eller inaktive PGMs, 1=aktive uformelle PGMs. *Semi-off.*: 0=ingen eller inaktive PGMs, 1=aktive semi-offisielle PGMs.
Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
*p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A21: Analyser med logistisk paneldata og ”random effects”-estimator tilsvarende PGM tilstede mellom 1981-2007.

	Modell A133	Modell A134	Modell A135	Modell A136	Modell A137	Modell A138	Modell A139	Modell A140	Modell A141	Modell A141	Modell A142	Modell A143
	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive	Inaktive	Aktive
Rettsstat	0,190 (0,215)	-0,049 (0,167)									0,532* (0,284)	0,464* (0,243)
Maktfordeling			-0,120 (0,209)	-0,275 (0,168)							0,332 (0,305)	-0,186 (0,260)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-1,029*** (0,272)	-0,574** (0,251)					-0,916*** (0,291)	-0,477* (0,275)
2. frie					-0,846* (0,48)	-1,314*** (0,473)					-0,677 (0,518)	-1,236** (0,525)
Eksklusjon							0,990* (0,599)	1,140** (0,551)			0,331 (0,642)	0,785 (0,572)
Frie valg									-2,460*** (0,607)	-1,388*** (0,494)	-2,819*** (0,574)	-0,938 (0,633)
Konflikt	1,671*** (0,252)	1,163*** (0,180)	1,639*** (0,253)	1,143*** (0,180)	1,567*** (0,254)	1,125*** (0,181)	1,617*** (0,253)	1,119*** (0,180)	1,537*** (0,258)	1,099*** (0,181)	1,515*** (0,259)	1,069*** (0,183)
Populasjon	1,116*** (0,332)	1,214*** (0,251)	1,089*** (0,333)	1,182*** (0,253)	1,152*** (0,334)	1,116*** (0,258)	1,122*** (0,329)	1,224*** (0,249)	1,024*** (0,335)	1,116*** (0,251)	1,127*** (0,333)	1,097*** (0,260)
Areal	0,189 (0,199)	-0,154 (0,151)	0,151 (0,199)	-0,190 (0,154)	0,067 (0,197)	-0,213* (0,162)	0,135 (0,198)	-0,185 (0,150)	0,070 (0,205)	-0,218 (0,152)	0,064 (0,203)	-0,255* (0,155)
BNP	-0,868*** (0,229)	-0,438*** (0,155)	-0,806*** (0,230)	-0,368** (0,157)	-0,700*** (0,230)	-0,271* (0,162)	-0,801*** (0,224)	-0,422*** (0,148)	-0,592** (0,234)	-0,263 (0,160)	-0,590*** (0,234)	-0,197 (0,169)
Regimestabilitet	-0,138*** (0,047)	-0,071 (0,043)	-0,140*** (0,047)	-0,069 (0,043)	-0,141*** (0,047)	-0,069 (0,043)	-0,137*** (0,046)	-0,070 (0,043)	-0,163*** (0,049)	-0,080* (0,043)	-0,161*** (0,049)	-0,076* (0,043)
PGM historikk	3,969*** (0,289)	3,119*** (0,204)	3,953*** (0,290)	3,091*** (0,204)	3,932*** (0,293)	3,108*** (0,206)	3,969*** (0,290)	3,131*** (0,204)	4,017*** (0,297)	3,119*** (0,205)	4,051*** (0,299)	3,120*** (0,208)
Konstantledd	0,696 (2,888)	-0,093 (2,102)	0,548 (2,914)	-0,340 (2,131)	0,792 (2,913)	-0,520 (2,134)	0,484 (2,896)	-0,099 (2,085)	0,552 (2,970)	-0,272 (2,090)	0,994 (2,915)	-0,482 (2,119)
N	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414
Wald chi2	274,70	413,65	273,08	413,55	276,03	416,80	277,03	420,87	271,12	419,84	278,77	424,24
Prob > chi2	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000

Avhengige variabler: *Inaktive*: 0=ingen PGMs, 1=tilstedeværelse av inaktive PGMs. *Aktive*: 0=ingen PGMs, 1=aktive PGMs.
Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
*p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

Tabell A22: Analyser med logistisk paneldata og "random effects"-estimator tilsvarende PGM type mellom 1981-2007.

	Modell A144	Modell A145	Modell A146	Modell A147	Modell A148	Modell A149	Modell A150	Modell A151	Modell A152	Modell A153	Modell A154	Modell A155
	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.	Uformelle	Semi-off.
Rettsstat	0,254 (0,191)	-0,341* (0,202)									0,528* (0,286)	0,451 (0,330)
Maktfordeling			0,098 (0,181)	-0,628*** (0,198)							0,180 (0,276)	-0,606 (0,326)
Mediefrihet												
1. delvis frie					-0,160 (0,263)	-0,447 (0,300)					-0,459 (0,292)	-0,179 (0,350)
2. frie					-1,256** (0,592)	-1,140* (0,619)					-0,938*** (0,659)	-0,651 (0,696)
Eksklusjon							-0,036 (0,593)	4,401*** (0,931)			-0,031 (0,623)	3,994*** (0,940)
Frie valg									0,538 (0,559)	-2,053*** (0,667)	0,885 (0,685)	-1,075 (0,903)
Konflikt	0,525*** (0,166)	0,866*** (0,194)	0,509*** (0,165)	0,869*** (0,194)	0,492*** (0,165)	0,836*** (0,195)	0,508*** (0,166)	0,824*** (0,196)	0,526*** (0,167)	0,767*** (0,197)	0,533*** (0,168)	0,767*** (0,203)
Populasjon	1,330*** (0,315)	1,092*** (0,367)	1,293*** (0,311)	1,057*** (0,371)	1,167*** (0,279)	1,037*** (0,370)	1,279*** (0,312)	1,241*** (0,380)	1,322*** (0,314)	1,072*** (0,366)	1,268*** (0,327)	1,117*** (0,392)
Areal	-0,207 (0,188)	-0,273 (0,242)	-0,219 (0,188)	-0,346 (0,244)	-0,279 (0,188)	-0,280 (0,239)	-0,234 (0,188)	-0,372 (0,250)	-0,208 (0,188)	-0,349 (0,244)	-0,234 (0,194)	-0,516** (0,246)
BNP	-0,659*** (0,184)	0,160 (0,222)	-0,629*** (0,185)	0,272 (0,225)	-0,462** (0,188)	0,216 (0,229)	0,601*** (0,178)	0,150 (0,218)	-0,679*** (0,196)	0,285 (0,223)	-0,575*** (0,204)	0,420* (0,246)
Regimestabilitet	-0,039 (0,043)	-0,025 (0,051)	-0,039 (0,043)	-0,020 (0,051)	-0,035 (0,042)	-0,027 (0,051)	-0,037 (0,043)	-0,039 (0,052)	-0,035 (0,043)	-0,037 (0,051)	3,277*** (0,260)	-0,038 (0,052)
PGM historikk	3,296*** (0,256)	2,393*** (0,236)	3,296*** (0,256)	2,351*** (0,238)	3,267*** (0,257)	2,409*** (0,237)	3,284*** (0,256)	2,451*** (0,240)	3,302*** (0,257)	2,383*** (0,238)	0,603 (2,588)	2,408*** (0,245)
Konstantledd	1,022 (2,534)	-6,978** (2,342)	0,964 (2,514)	-7,260** (3,332)	0,477 (2,526)	-6,966** (3,316)	0,883 (2,519)	-6,930** (3,402)	1,028 (2,518)	-6,272* (3,299)	0,603 (2,589)	-7,041** (3,445)
N	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414	3414
LR chi2	250,37	195,93	251,82	196,62	251,97	196,90	251,04	206,31	251,40	198,14	249,80	206,10
Prob > chi2	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000

Avhengig variabel: *Uformell*: 0=ingen eller inaktive PGMs, 1=aktive uformelle PGMs. *Semi-off.*: 0=ingen eller inaktive PGMs, 1=aktive semi-offisielle PGMs.
 Alle uavhengige variabler er lagget med ett år.
 *p<0,10 **p<0,05 ***p<0,01

